

Využití licencí

Metodika
IV

Využití licencí

Metodika
IV

Metodika byla zpracována v rámci projektu „Efektivní transfer znalostí a poznatků z výzkumu a vývoje do praxe a jejich následné využití (EF-TRANS)“, který je jedním z Individuálních projektů národních řešených Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy v rámci Operačního programu Vzdělávání pro konkurenceschopnost.

Zpracoval:
Advokátní kancelář HOLEC, ZUSKA & Partneři

Na zpracování této metodiky se jako expert podílel:
Karel Čada

Při tvorbě metodiky byly s laskavým svolením Higher Education Funding Council for England využity podklady HEFCE Guidance on Related Companies for Higher Education Institutions (2005/48).

Metodika není závazným předpisem. Jedná se pouze o nabídnutý nástroj, který by měl výzkumným organizacím pomoci při využití výsledků výzkumu a vývoje v praxi. Metodika vychází ze znění právních předpisů platných v době jejího zpracování.

Anotace

Smyslem této Metodiky je uvedení do problematiky uzavírání licenčních smluv a jejich hlavních náležitostí. Metodika by měla sloužit jako základní informace a prvotní orientace v dané problematice, úzce navazuje a odkazuje na Metodiku II - Ochrana duševního vlastnictví. Podrobnější rozbor a zvláštnosti jednotlivých oblastí by měly být konzultovány s příslušnými interními a externími odborníky, zejména s právníky specializujícími se na danou oblast (advokáty, patentovými zástupci).

Metodika není a nemůže být vyčerpávajícím návodem postupu, nicméně by měla sloužit jako postačující nástroj pro základní praktickou orientaci v problematice.

Struktura předkládané Metodiky

Metodika sestává z následujících částí:

Část A jejímž obsahem je licenční strategie a místo licencí v inovačních modelech.

Část B skládající se z:

Přílohy č. 1, kde jsou mimo jiné definovány nejzákladnější pojmy z oblasti duševního vlastnictví a dále podrobněji rozvedeny jednotlivé prvky vztahující se k problematice licencí;

Přílohy č. 2 s uvedením druhů licenčních smluv;

Příloha č. 3, která pojednává o oceňování tržního potenciálu licenčních transakcí.

Část C, která obsahuje nejzákladnější vzory vztahující se k obsahu Metodiky.

Konkrétní licenční smlouvy vyžadují podrobnou smluvní úpravu zejména oblasti technické, právní a obchodní. Aplikovatelné právní předpisy přitom upravují pouze nejzákladnější zásady, práva a povinnosti.

Význam Metodiky podtrhuje skutečnost, že nedostatek pozornosti věnovaný této problematice sebou nese zejména následující rizika:

nedostatečné vyhodnocování licenčního potenciálu;

nepřesnou nebo nedostatečnou smluvní úpravu a s tím související nejednoznačnost aplikace a výkladu a možnost vzniku sporů.

Text v elektronické verzi dokumentu je provázán hypertextovými odkazy a křížovými odkazy.

Obsah

Anotace	6	
Struktura předkládané Metodiky	7	
ČÁST A - Využití licencí		
1	Licence, licenční strategie a politika	14
2	Transfer technologií a licenční smlouva	15
3	Transfer technologií a prostředí vysokých škol / veřejných výzkumných institucí („VŠ / v.v.i.“)	17
3.1	podle obsahu činnosti:	17
3.2	podle vztahu k trhu:	18
3.3	podle účastníků transferu:	18
4	Licenční smlouvy	19
4.1	Postup při uzavírání licenční smlouvy	19
4.2	Postup při prodeji licence a při uzavírání aktivní licenční smlouvy	20
4.3	Postup při koupi licence a při uzavírání pasivní licenční smlouvy	20
4.4	Stanovení licenčních poplatků	21
4.4.1	Pevná paušální částka (lump sum)	22
4.4.2	Předplatba (vstupní poplatek, down payment)	22
4.4.3	Poplatky při předávání utajovaného know-how	22
4.4.4	Běžné licenční poplatky (running royalties)	22
4.4.5	Minimální licenční poplatky (minimum royalties)	22
4.4.6	Opční poplatek	22
4.4.7	Jiné úhrady v licenčních smlouvách	23
4.5	Nejčastější teoretická a praktická úskalí licenčních smluv	23
5	Součásti licenčních smluv	24
5.1	Licencovatelné a nelicencovatelné předměty	24
5.1.1	Licencovatelné předměty	24
5.1.2	Nelicencovatelné předměty	24
5.2	Obsahové náležitosti licenční smlouvy	25
5.2.1	Obchodní zákoník	25
5.2.2	Autorský zákon	28
5.2.2.1	Licenční smlouva	28
5.2.2.2	Licenční nakladatelská smlouva	29
5.2.3	Podlicenční smlouva	29
5.2.4	Oprávnění k výkonu majetkových práv	30
6	Změna vlastníka / majitele průmyslových práv	31
6.1	Převod průmyslových práv	31
6.2	Přechod průmyslových práv	32
6.3	Přepis vlastníka ochranné známky	32
6.4	Průmyslová práva jako předmět vlastnictví	33
7	Uplatňování práv v rámci podnikových / zaměstnaneckých řešení technické tvůrčí činnosti	34
8	Stanovení výše platby za licenci	34
9	Prameny – použitá literatura a informační zdroje	35

ČÁST B - PŘÍLOHA Č. 1 - Základní pojmy

1	Pojem _____	40
2	Vznik práv k průmyslovému (duševnímu vlastnictví) _____	41
3	Inovační modely znalostí _____	44
3.1	Model otevřené inovace _____	44
3.2	Licenční model _____	45
3.3	Interakční model / společný výzkum _____	45
3.4	Model vzniku firem typu spin-off _____	46
4	Smluvní zajištění výzkumu VŠ /v.v.i. _____	47
4.1	Projekt _____	47
4.2	Finanční zajištění _____	48
4.3	Duševní / průmyslové vlastnictví _____	48
4.4	Publikace a zveřejnění _____	49
4.5	Utajení _____	49
5	Duševní vlastnictví, průmyslové vlastnictví _____	51
5.1	Ochrana technických řešení _____	51
5.1.1	Vynálezy _____	51
5.1.2	Dodatková ochranná osvědčení _____	52
5.1.3	Biotechnologické vynálezy _____	52
5.1.4	Užitné vzory _____	52
5.1.5	Průmyslové vzory _____	52
5.1.6	Topografie polovodičových výrobků _____	53
5.2	Předměty příbuzné technickým řešením _____	53
5.2.1	Zlepšovací návrhy _____	53
5.2.2	Odrůdy rostlin _____	53
5.3	Ochrana práv na označení _____	54
5.3.1	Ochranné známky _____	54
5.3.2	Označení původu a zeměpisná označení _____	54
5.3.3	Ochrana názvu právnických osob _____	55
5.4	Autorské právo _____	55
5.4.1	Práva autora k jeho dílu _____	55
5.4.2	Práva související s právem autorským _____	55
5.4.3	Právo pořizovatele k jím pořízené databázi _____	55
5.5	Další základní pojmy související s duševním vlastnictvím _____	56
5.5.1	Obchodní tajemství _____	56
5.5.2	Know-how _____	56
5.5.3	Důvěrné informace _____	56
5.5.4	Dobrá pověst právnických osob _____	56
5.5.5	Všeobecná práva osobnostní _____	56
5.5.6	Osobní údaje _____	56
5.5.7	Poznatek _____	56
5.5.8	Vědecké objevy _____	56
5.5.9	Nekalá soutěž _____	57

ČÁST B – PŘÍLOHA Č. 2 – Druhy licenčních smluv

1	Licenční fond	60
2	Druhy licencí – licenčních smluv	61
2.1	Právní pojem licence má trojí význam – licence trojího právního druhu:	61
2.1.1	Licence smluvní (dobrovolné)	61
2.1.2	Licence zákonné	61
2.1.3	Licence nucené (nedobrovolné)	61
2.2	Vztah k nabyvateli a poskytovateli	62
2.3	Podle rozsahu práv, která jsou předmětem licence	62
2.4	Podle předmětu licence	63
2.5	Z hlediska formálního obsahu	64
2.6	Z hlediska druhů předmětů poskytovaných práv	64
2.7	Sublicence / podlicence	65
2.8	Nabídka licence	65
3	Převod práva z licence / postoupení licence	66
4	Smlouvy související s licenčními smlouvami	67
4.1	Opční smlouva	67
4.2	Smlouva o právu prvního rozhodnutí / odmítnutí	68
4.3	Dohoda o zpřístupnění a utajení údajů	68
4.4	Smlouvy na know-how	69
4.5	Franchisingová smlouva	69
4.6	Smlouva o dílo nehmotné	70
4.7	Související smluvní ujednání	71
5	Mezinárodní licenční smlouva	72

ČÁST B – PŘÍLOHA Č. 3 – Stanovení výše platby za licenci

1	Ohodnocení průmyslového vlastnictví	76
2	Stanovení výše licenčních poplatků	77
3	Cena za licenci	78
3.1	Objektivní zhodnocení technické úrovně nabízeného výrobku nebo postupu	78
3.2	Stanovení ekonomického přínosu pro nabyvatele	79
3.3	Posouzení rozsahu a účinnosti patentové ochrany	79
3.4	Rozsah nabízených služeb a jiných plnění	80
3.5	Rozbor významu potenciálního nabyvatele	80
3.6	Posouzení dalších hlavních podmínek smlouvy a zvážení jejich dopadu na celkovou finanční bilanci prodeje	81
3.7	Stanovení spodní cenové hranice	81
3.8	První návrh ceny včetně termínu úhrad	82
3.9	Kritické posouzení prvního návrhu znamená	82

4	Příklady	83
4.1	Celková cena licence	83
4.2	Podíl poskytovatele na zisku nabyvatele	84

ČÁST C - Vzory

LICENČNÍ SMLOUVA (patentová a vzorová práva a know-how)	88
LICENČNÍ SMLOUVA (autorské dílo / počítačový program)	94
SMLOUVA O VYTVOŘENÍ AUTORSKÉHO DÍLA A LICENČNÍ SMLOUVA K JEHO DALŠÍMU UŽITÍ	99
LICENČNÍ SMLOUVA O VYTVOŘENÍ AUTORSKÉHO DÍLA NA OBJEDNÁVKU	103
LICENČNÍ SMLOUVA O PODMÍNKÁCH UŽITÍ DÍLA VE SMYSLU ZÁKONA O PRÁVU AUTORSKÉM (školní dílo)	104
SMLOUVA O KNOW-HOW (u výrobků a / nebo služeb)	106
DOHODA O MLČENLIVOSTI, OCHRANĚ INFORMACÍ A ZÁKAZU JEJICH ZNEUŽITÍ	110
PROHLÁŠENÍ O ZACHOVÁNÍ MLČENLIVOSTI, ZÁKAZ KONKURENCE	112

•

•

•

•

ČÁST A

Využití licencí

1

Licence, licenční strategie a politika¹

Licence, licenční strategie a politika je jedním z důležitých prvků systému nakládání s výsledky duševního vlastnictví.

Dobře nastavená licenční politika, může zejména představovat pro smluvní strany (nebo alespoň pro jednu z nich):

návratnost vynaložených nákladů a další přínosy z komercializace (aktivní stránka);

úsporu vlastních nákladů, jež by bylo nutno vynaložit v procesu tvorby předmětů duševního vlastnictví (pasivní stránka); a potažmo

urychlení vlastního výzkumu a vývoje.

Licence představuje významný prostředek pro rychlou inovaci výrobků, technologií a služeb. I v prostředí vysokých škol a veřejných výzkumných institucí se licence uplatňují:

ve vertikálním směru, tj. převod předmětů licencí z oblasti výzkumu do fáze vývoje a následně do výroby;

v horizontálním směru, tj. skládání nových poznatků z různých oborů. Sem se zahrnují i tzv. křížové licence.

Licenční politika má významné právní, ekonomické a technické souvislosti. Je důležitá ve všech fázích a rovinách inovačního cyklu. S tím úzce souvisí i nutnost vytvoření dostatečně kvalitního personálního a finančního vybavení vysokých škol a veřejných výzkumných institucí ve formě specializovaných útvarů zabývajících se:

licenční strategií obecně;

transferem technologií;

monitorováním stavu techniky;

stupni výzkumu a vývoje;

potřebami na relevantním trhu;

prováděním příslušných rozborů a dokumentů;

přípravou podkladů pro smluvní jednání; atd.

Na rozdíl od převodu práv k předmětu duševního vlastnictví nedochází při licenčním vztahu ke změně majitele / vlastníka (dále jen „vlastník“) předmětu licenční smlouvy, ten zůstává zachován a neztrácí udělením licence svá práva k jejímu předmětu – nedochází k převodu licencovaného předmětu. Jinak však má smlouva o převodu k předmětu práv duševního vlastnictví se smlouvou licenční řadu společných aspektů. Výklad základních pojmů z oblasti licencí a licenční politiky je obsažen v **Části B - Příloha č. 1**.

Nejčastějším prostředkem legálního transferu výsledků duševního vlastnictví je licenční smlouva.

¹Bližze viz např. Horáček, R., Čada, K., Hajn, P. - Práva k průmyslovému vlastnictví, 1. vydání, C. H. Beck, Praha, 2005.

Čada, K., Knížek, M. - Průmyslové vlastnictví a licence v tržním hospodářství, 1. vydání, Úřad průmyslového vlastnictví, Praha, 2001.

Čada, K. - Know-how a obchodní tajemství, 1. vydání, Úřad průmyslového vlastnictví, Praha, 2010.

Malý, J. - Obchod nehmotnými statky. Patenty, vynálezy, know-how, ochranné známky, 1. vydání, C. H. Beck, Praha, 2002.

Malý, J. - Oceňování průmyslového vlastnictví - Nové přístupy, 1. vydání, C. H. Beck, Praha, 2007.

Kubíček J., Svačina P. - Průmyslová práva a nehmotné statky, jejich licenční využití a oceňování - Příručka pro praxi vědecko-výzkumných pracovníků, 1. vydání,

Technologické centrum AV ČR, Praha, 2006.

Kubíček J., Svačina P. - Průmyslová práva a nehmotné statky, jejich licenční využití a oceňování - Příručka pro podnikovou praxi, 1. vydání, Technologické centrum AV ČR, Praha, 2006.

Jakl, L., odborný editor - Licence v oblasti práv k duševnímu vlastnictví - Soubor vědeckovýzkumných prací, Metropolitní univerzita UP, Praha, 2008.

Transfer technologií a licenční smlouva

Z pozice VŠ / v.v.i. jako poskytovatelů se jako nejdůležitější obecné důvody pro uzavírání licenčních smluv jeví:

nedostatek předpokladů pro dostatečné využívání

V případech univerzit, výzkumných ústavů, akademických pracovišť a samostatných původců se nepředpokládá, že budou mít k dispozici prostory, zařízení, vybavení a pracovní síly pro zavedení konkrétních předmětů technických řešení do praxe. V těchto případech dochází ke komercializaci výsledků tvůrčí činnosti zejména na základě jejich úplatného převodu nebo licenčních smluv.

nedostatek poptávky

Specifika jednotlivých segmentů trhu a marketinkové schopnosti a zkušenosti jednotlivých subjektů ukazují, že to nemusí být právě majitel daného práva, který zajistí poptávku po daném předmětu. Často jsou velké rozdíly mezi poptávkou v různých světových regionech a nehmotné statky jsou schopny na tyto skutečnosti dobře reagovat, neboť jejich využití na mnoha místech současně je nejen možné, ale i snadné.

výměna výsledků výzkumu a vývoje

V některých oblastech techniky například biotechnologiích, telekomunikační technice a software se běžně vyskytuje potřeba relativně značného vzájemného sdílení poznatků. Jejich výměna na místo úplatných licencí někdy celý proces usnadňuje.

prostředek ke zvýšení obrátu

Příjmy z licencí jsou často vítaným a někdy i méně očekávaným dalším finančním přínosem z vytváření nové techniky. V případě univerzit a výzkumných ústavů jde z praktického hlediska o jedinou možnost komercializace výsledků vědecké a technické tvůrčí práce.

rozšíření goodwillu

Univerzity, výzkumné ústavy a malé a střední podniky poskytnutím licencí významným obchodním společnostem s dobrým postavením na trhu získávají či rozšiřují dobré povědomí o kvalitě výsledků vlastní vědecké a technické činnosti a tím rozšiřují vlastní goodwill.

vstup na nový trh

Spolupráce na základě poskytnutí licencí nezřídka vede k lepšímu poznání mnoha důležitých aspektů a podmínek na nových trzích. Tím se usnadňuje přístup na nové trhy a po poskytnutí první licence se často ukazují další možnosti spolupráce.

nemožnost využití na určitém území

V některých případech není možné a/nebo je obtížné využít výsledků vlastního výzkumu přímo na zahraničních trzích. Překážky mohou být legislativního či ekonomického charakteru. Některé výsledky vědecké a technické tvůrčí činnosti nelze dobře transferovat na vzdálená území například v důsledku jejich velkého objemu či hmotnosti.

Z pozice „nabyvatelů“ se jako nejdůležitější obecné důvody pro uzavírání licenčních smluv jeví:

urychlení vývoje a inovačního cyklu

Zásadní výhodou dobře nakoupené licence je urychlení výzkumu a rychlé uplatnění na trhu nových komodit.

lacnější získání inovace

Ve většině případů je nakoupení licence podstatně lacnější způsob získání nových a ověřených poznatků v porovnání se zahájením vlastního a vždy rizikového výzkumu.

využití soutěžní pozice poskytovatele

Nabídka nových výrobků podle licence poskytovatele s všeobecně dobrým renomé bývá významným aspektem pro úspěšné uplatnění obchodní společnosti na nových trzích.

rozšíření nabídky na trhu

Nezřídka je důvodem nákupu licence pouhá schopnost nabídnout určité druhy výrobků na trhu a naznačit tak, že v dané oblasti nabyvatel licence nezaostává v konkurenčním zápase.

urovnání hrozícího průmyslově právního sporu

Nejde zrovna o nejlepší řešení. Ve většině případů, pokud již spor skutečně hrozí, jsou vzájemné vztahy mezi případným nabyvatelem a poskytovatelem narušeny natolik, že podmínky licenční smlouvy nebudou pro nabyvatele optimální.

Naproti tomu mohou existovat důvody **proti uzavírání** licenčních smluv, mezi něž lze zařadit:

povaha ochranného dokumentu

Často jsou licenčně nabízeny předměty, které se opírají o právní ochranu založenou pouze na tak zvaném registračním principu. V rámci takového řízení se ve většině případů provádí před udělením ochrany pouze formální průzkum. To má za následek, že se může jednat o řešení, které nesplňuje obvyklé požadavky na průmyslově právní ochranu. Tak jsou zapisovány do rejstříku například české užité vzory a unijní průmyslové vzory.

nepotřebnost průmyslového práva ani know-how

Někdy si nabyvatel nechá vnutit uzavření licenční smlouvy, přes to, že ji k vlastní činnosti ani nepotřebuje. Opírá se někdy o dokumenty, které nejsou platné na našem území nebo jejichž rozsah ochrany se netýká činnosti nabyvatele. Stává se to i v souvislosti s nákupem zařízení, které chce obchodní společnost užívat, nikoli dále vyrábět. To lze snadno zjistit na základě odborné analýzy patentových nároků nebo nároků na ochranu ve vztahu k zamýšlené obchodní činnosti nabyvatele.

právní stav ochranného dokumentu

Je jasné, že není třeba nakupovat licenci na předmět, jehož ochrana již není platná. Ale i právní stav, kdy je dokument na tak zvané poshovorací lhůtě nebo v případě platnosti patentu ve dvacátém roce platnosti, může mít význam pro rozhodování o nákupu licence.

možnost zrušení průmyslově právní ochrany

Průmyslově právní ochranu, například patent, užitečný či průmyslový vzor, lze zrušit nebo vymazat. Proto je třeba před uzavřením licenční smlouvy prověřit, zdali náš záměr směřující k licenci se neopírá o předmět, jehož právní ochrana je pochybná.

možnost obejití průmyslově právní ochrany

V některých případech je možno po řádné analýze nezávislých patentových nároků nebo nároků na ochranu dospět k závěru, že chráněné řešení je možné pro účely vlastního využití modifikovat natolik, že již nebude spadat do rozsahu ochrany patentu, užitečného či průmyslového vzoru. Pro potvrzení této skutečnosti je možné využít buď tak zvaného určovacího řízení před Úřadem průmyslového vlastnictví, a/nebo znalecký posudek řádně zapsaného znalce.

Při úvahách, zda se vybrat cestou vlastního výzkumu, nebo **nákupu licence** je třeba brát v úvahu kontext času a nákladů, kdy nákupem licence může dojít k tzv. konkurenční časové výhodě.

3

Transfer technologií a prostředí vysokých škol / veřejných výzkumných institucí („VŠ / v.v.i.“)

V procesu komercializace lze použít několik postupů, z nichž pro oblast VŠ / v.v.i. se jako neoptimálnější jeví následující posloupnost:

oslovení potenciálních partnerů;

smlouva o utajení; a následně;

podle povahy a zralosti vědeckého výsledku:

licenční smlouva;

smlouva o vědecké spolupráci (smluvní / kolaborativní výzkum).

Proces komercializace lze dělit na základě následujících kritérií:

3.1

podle obsahu činnosti:

technický obsah – předávání dokumentace, vědeckých a inženýrských poznatků, standardů technologických předpisů, know-how;

právní obsah – uzavírání smluv o výzkumu a vývoji, o utajení výsledků, licence k předmětům duševního vlastnictví, vytváření nových podniků;

3.2 podle vztahu k trhu:

nekomerční možnosti poskytování služeb a spolupráce se třetími osobami – konzultace, konference, stáže, studijní pobyty, dobrovolné předávání výsledků výzkumu a vývoje;

komerční možnosti poskytování služeb a spolupráce se třetími osobami – rešeršní a výzkumné služby, přímé investice, prodej podniků, spin off, licence, joint venture, transfer expertů;

3.3 podle účastníků transferu:

mezi obchodními společnostmi – **horizontální transfer**;

mezi výzkumem a vývojem a obchodními společnostmi – **vertikální transfer**.

Postup při uzavírání licenční smlouvy

Před uzavřením licenční smlouvy je třeba provést určité úkony a rozvahu, podobnou jako před jinými podnikatelskými aktivitami, včetně těch, které jsou specifické pro licenční smlouvy. Vedle takových běžných úkonů, které je třeba provést před každou vážnější podnikatelskou aktivitou, jako je informace o finanční situaci, kvalitě výroby a služeb, spolehlivosti a podobně, je třeba především zjistit všechny dostupné údaje o budoucím předmětu licence a jeho průmyslově právní ochraně.

Je třeba v první řadě u příslušného úřadu průmyslového vlastnictví (resp. u patentového nebo známkového úřadu) zjistit, zda průmyslově právní ochrana k předmětu zamýšlené licence skutečně existuje. K tomu je třeba si opatřit odpovídající dokument (patentovou listinu nebo popis vynálezu včetně patentových nároků, zapsaný užitečný vzor, osvědčení o zápisu průmyslového vzoru nebo osvědčení o zápisu ochranné známky do rejstříku) a dále k tomu ještě čerstvý výpis z rejstříku patentů, užitečných vzorů, průmyslových vzorů nebo ochranných známek, ze kterého je jasně patrný právní stav dokumentu, který má být předmětem licence.

V případě, že má být smluvním partnerem zahraniční subjekt, je nutno se zajímat o zvláštní podmínky schvalovacího postupu při uzavírání licenčních smluv v dané zemi, otázkami zdanění a daňových úlev, dovozních omezení a podobně.

Velice důležitý je rozbor ekonomické efektivity licence. Jak v případě aktivní licence, tak pasivní. Je třeba provést předběžný odhad přínosů a výdajů při prodeji licence, jejich uvážlivé porovnání, zjištění způsobu zdaňování při příjmech za licenci v zemi nabyvatele, možnosti využití případně existující smlouvy o zamezení dvojího zdanění, možnosti převodu získaných licenčních poplatků do vlastní země apod.

Blíže viz v Části B - Příloha č. 1.

Analogické kroky je nutno před uzavřením uskutečnit při zakoupení licence. Součástí těchto kroků by měl být alespoň informativní marketingový průzkum, neboť na odbytu výrobků bude závislá celková efektivity licence.

² Blíže viz např. Horáček, R., Čada, K., Hájek, P. - Práva k průmyslovému vlastnictví, 1. vydání, C. H. Beck, Praha, 2005.

Čada, K., Knižek, M. - Průmyslové vlastnictví a licence v tržním hospodářství, 1. vydání, Úřad průmyslového vlastnictví, Praha, 2001.

Čada, K. - Know-how a obchodní tajemství, 1. vydání, Úřad průmyslového vlastnictví, Praha 2010.

Malý, J. - Obchod nehmotnými statky. Patenty, vynálezy, know-how, ochranné známky, 1. vydání, C. H. Beck, Praha, 2002.

Malý, J. - Oceňování průmyslového vlastnictví - Nové přístupy, 1. vydání, C. H. Beck, Praha, 2007.

Kubiček J., Svačina P. - Průmyslová práva a nehmotné statky, jejich licenční využití a oceňování - Příručka pro praxi vědecko-výzkumných pracovníků, 1. vydání, Technologické centrum AV ČR, Praha, 2006.

Kubiček J., Svačina P. - Průmyslová práva a nehmotné statky, jejich licenční využití a oceňování - Příručka pro podnikovou praxi, 1. vydání, Technologické centrum AV ČR, Praha, 2006.

Jakl, L., odborný editor - Licence v oblasti práv k duševnímu vlastnictví - Soubor vědeckovýzkumných prací, Metropolitní univerzita UP, Praha, 2008.

4.2

Postup při prodeji licence a při uzavírání aktivní licenční smlouvy

Krok 1:

Analýza významu předmětu předpokládané licence z hlediska komerčního potenciálu a významu pro trh (existence či neexistence konkurence v dané oblasti s jejími výhodami / nevýhodami). Důležitý je i podrobný rozbor rozsahu průmyslově právní ochrany a jeho dopad pro licenční rozhodnutí.

Krok 2:

Výběr a soustřeďování schválených nabídkových licenčních námětů, jejich průběžné doplňování o informace získané při průzkumu trhu.

Krok 3:

Příprava nabídkového řízení a účinných akvizičních materiálů a propagace licenčního tématu na veletrzích, výstavách, odborných sympoziích a při osobních jednáních.

Krok 4:

V případě významných licenčních smluv, zpravidla s mezinárodním prvkem nebo značného rozsahu, je důležité pro dílčí otázky licenční smlouvy uzavřít smlouvu s partnerem, který má v oblasti licenčních smluv zkušenosti a může být nápomocen při řešení řady obtíží. Může se jednat o otázky technické dokumentace, záruk, vypracování návrhu licenční smlouvy, ekonomický rozbor výhodnosti licenční smlouvy, vypracování rešerše na průmyslově právní nezávadnost či alternativních způsobů stanovení ceny za licenci. V takovém případě by následovalo uzavření příslušné smlouvy mezi poskytovatelem – majitelem / vlastníkem příslušného licenčního námětu a vybraným odborným subjektem. Může se jednat např. o smlouvy podle obchodního zákoníku (§ 566 - § 576 mandátní smlouva) nebo podle občanského zákoníku § 774 - § 777 smlouva zprostředkovatelská; § 733 - § 736 smlouva o obstarání věci (obstaratelská).

Krok 5:

Projednávání vypracované licenční nabídky nebo návrhu licenční smlouvy, při kterém se vyjasňují veškeré technické, komerční a právní aspekty tak, aby smluvní formulace co nejlépe zajišťovaly zájmy poskytovatele.

Krok 6:

Prověření bonity a finančních poměrů smluvního partnera prostřednictvím třetích stran (např. tzv. bankovní nebo kancelářské informace) před uzavřením licenční smlouvy.

Krok 7:

Příprava návrhu licenční smlouvy (obecně akceptovanou a uznávanou zvyklostí je, že první návrh licenční smlouvy je zpravidla předkládán potenciálním poskytovatelem licence). Jednání o smlouvě – uzavření aktivní licenční smlouvy.

4.3

Postup při koupi licence a při uzavírání pasivní licenční smlouvy

Zájemce o zakoupení licence by měl mít dostatečný přehled o daném oboru a přehled o průmyslově právní situaci, a to zejména z důvodu:

možnosti vyhnout se:

nákupu zastaralého řešení, jehož doba ochrany se může chýlit ke konci;

získání práv k užití k předmětu, který již právní ochrany nepoživá;

domnělému získání od osoby, která není jeho majitelem;

získání argumentačních prostředků pro vyjednávání o licenčních podmínkách.

U VŠ / v.v.i. může být jedním z hlavních důvodů pro uzavírání licenčních smluv i úspora nákladů na výzkum a vývoj, možnost přístupu k inovačnímu potenciálu apod.

Postup při koupi licence a při uzavírání pasivní licenční smlouvy lze shrnout do následujících základních kroků:

Krok 1:

Ujasnění cíle, který se nákupem licence sleduje, má umožnit, aby v souladu s ním a záměrem mohla být zaslána poptávka předpokládaným poskytovatelům nebo poskytovateli. Rozsah poptávky se může v podstatě týkat práv k užití všech druhů chráněných nebo nechráněných předmětů nehmotných statků, ať již samostatně nebo v kombinaci.

Krok 2:

Stanovení, projednání a schválení **licenčního záměru** nákupu určité licence.

Krok 3:

Provedení **ekonomického rozboru výhodnosti nákupu licence** a zavedení licenční výroby s marketingovou rozvahou o možnostech prodeje včetně technických a obchodních kritérií.

Krok 4:

Rozhodnutí o tom, zda využít při zajišťování nákupu licence a zejména při projednávání a uzavírání příslušné pasivní licenční smlouvy **služeb odborného poradce**.

Krok 5:

Vyhodnocení licenčních nabídek a následně vyjasňování doplňujících otázek a požadavků a vyjasnění možností nabízejícího subjektu.

4.4

Stanovení licenčních poplatků

Krok 6:

Výběr smluvního partnera poskytovatele licence – technické kritérium, obchodní kritérium, zkušenosti v oblasti prodeje licencí.

Krok 7:

Příprava **návrhu licenční smlouvy**. Obecně akceptovanou a uznávanou zvyklostí je, že první návrh licenční smlouvy je zpravidla předkládán potenciálním poskytovatelem licence.

Krok 8:

Jednání o smlouvě – **uzavření pasivní licenční smlouvy**.

Záměrem o prodej licence připraví svůj návrh ceny licence, cenovou kalkulaci a platební podmínky. Návrh případně projedná a odsouhlasí s vybraným odborným subjektem s cílem stanovit optimální cenu licence a platební podmínky jejího splacení v rámci licenční smlouvy, zejména by mělo jít o určení nejvhodnější formy finanční úhrady za smlouvou poskytnutá licenční práva.

Úhrada za poskytnutou licenci se obvykle neuskutečňuje jednorázově, paušální částkou, ale je snahou obou smluvních stran ji odvíjet od přínosů skutečně dosažených vlivem licence.

Proto úhrada resp. cena za licenci či převod sestává obvykle ze vstupního poplatku a z běžných, periodických poplatků.

Z praktického hlediska je nejběžnějším způsobem úhrady za poskytnutí licence kombinace vstupního poplatku, tj. počáteční platby splatné na samém začátku, zpravidla při podpisu licenční smlouvy a běžných či kusových (pevná částka za prodaný či vyrobený kus, váhovou nebo délkovou jednotku apod.) licenčních poplatků, splatných ve stanovených termínech, v závislosti na produkci a vykazovacích obdobích.

Čistou prodejní cenou se rozumí cena oproštěná o položky přesně stanovené ve smlouvě, jako je například cena obalu, dopravné, pojistné, daně a dávky a podobně, tedy takové, které nejsou závislé na poskytnuté licenci. Není neobvyklé ujednání, že hodnota těchto odpočítatelných položek nesmí překročit určitou hranici.

U výše běžných licenčních poplatků při stanovení procentní sazby je tedy třeba vzít v úvahu zejména:

- charakter licence (výlučná nebo nevýlučná);
- stupeň zralosti licenčního výrobku nebo technologie (délku platnosti licenční smlouvy);
- kvalitu ochrany nehmotného statku;
- míru zisku daného odvětví;
- výši „předplati“ (vstupního poplatku);
- velikost trhu a postavení nabyvatele na něm a světovost předmětu licence.

Běžné licenční poplatky z čisté prodejní ceny výrobku se v jednotlivých průmyslových odvětvích často liší, je možno na základě praxe a literárních údajů uvést, že v odvětví elektroprůmyslu činí 0,5 % - 5 %, elektroniky 3 % - 10 %, strojírenství 0,5 % - 7 %, jemné mechaniky 2 % - 10 %, spotřebního zboží 1 % - 5 %, chemického průmyslu 0,2 % - 3 %, farmaceutik 2 % - 10 %, papírenství a textilní výroby 1 % - 2 %. U hromadných výrob se tyto licenční poplatky pohybují spíše kolem těchto dolních hranic.

Licenční poplatky za užitné vzory, průmyslové vzory, ochranné známky a know-how jsou oproti licenčním poplatkům u patentů obvykle nižší o 50 %.

Licenční poplatky za ochranné známky se pohybují obvykle v rozmezí do 2 % z čisté prodejní ceny zboží nebo služeb, které jsou ochrannou známkou označovány. U velmi hodnotných a proslulých známek jsou tyto sazby vyšší. Procento je značně závislé na množství a ceně označovaných výrobků či služeb. Čím vyšší bude množství výrobků či služeb, tím nižší bude procentní sazba. Při stanovení procentní sazby běžných licenčních poplatků se bere v úvahu, zda jde o výlučnou či nevýlučnou licenci, o stupeň připravenosti předmětu licence k co nejdřívejšímu využití, délka a platnost licenční smlouvy, rozsah průmyslové právní ochrany, rozsah předpokládaného trhu pro odbyt výrobků na základě licence, průměrný zisk dosahovaný v daném oboru, rozsah výroby nebo služeb a další hlediska.

V následujících subkapitolách jsou popsány nejběžnější typy licenčních poplatků.

4.4.1 Pevná paušální částka (lump sum)

Pevnou paušální částku (lump sum) lze stanovit buď pro určitý maximální objem licenční výroby nabyvatele, nebo nezávisle na skutečně dosaženém objemu, splatné najednou nebo v několika částkách. Lze ji odvodit z odhadnutého objemu produkce po předpokládané období využití předmětu licence, nebo se stanoví dohodou smluvních stran nezávisle na těchto aspektech. Způsob úhrady za licenci paušální částkou je poměrně rizikový pro obě smluvní strany, a proto se užívá výjimečně jen u řešení ještě ne zcela hotových k bezprostřednímu využití, při prodeji licencí poměrně zastaralých, při nejistotě platební schopnosti partnera, s ohledem na platební podmínky v zemi nabyvatele a podobně.

4.4.2 Předplatba (vstupní poplatek, down payment)

Předplatba (vstupní poplatek, down payment) je používána pouze v kombinaci s běžnými licenčními poplatky. Může představovat záruku pro poskytovatele licence, že to nabyvatel s využíváním předmětu licence míní vážně a současně poskytovatel touto formou získává

přiměřenou úhradu za úsilí a podklady, které do jednání o uzavření licenční smlouvy vložil. V licenční smlouvě bývá upraveno, že vstupní poplatek bude započítán do budoucích plateb, pokud přínosy z licence dosáhnou určité hodnoty.

4.4.3 Poplatky při předávání utajovaného know-how

Při předávání utajovaného know-how bývají obvykle smlouveny splátky v následující struktuře:

první splátka- tzv. akontace ve výši přibližně 5 % - 25 %, sloužící ke krytí nákladů poskytovatele s vyhotovením smluvní dokumentace;

druhá splátka - zpravidla největší část - splátka proti předání smluvní dokumentace 50 % až 75 %;

zbytek, tzv. zádržné ve výši asi 10 % - 20 %, se platí později po splnění záruk nebo po uplynutí určité doby.

Všechny splátky je nejlépe platit neodvolatelným akreditivem podle podmínek sjednaných v licenční smlouvě.

4.4.4 Běžné licenční poplatky (running royalties)

Běžné licenční poplatky (running royalties) jsou nejužívanější formou vyplácení podílu poskytovatele na zisku nabyvatele z licenční výroby. Jsou nejčastěji stanoveny procentní sazbou z tzv. čisté prodejní ceny vyrobeného a prodaného licenčního výrobku, to je z ceny účtované nabyvatelem snížené o položky přesně definované ve smlouvě, jako např. cena obalu, dopravné, pojistné, daně a dávky a různé slevy poskytované kupujícím.

4.4.5 Minimální licenční poplatky (minimum royalties)

Smyslem tohoto typu poplatku je povinnost nabyvatele uhradit předem stanovené částky i v případě, že objem licenční výroby v daném období nedosáhne odpovídající výše. I pro případ, že by nabyvatel nakupoval licenci jen z blokážních nebo podobných důvodů. Za přijatelné minimální licenční poplatky se pokládá 20 % až 40 % běžných licenčních poplatků z výrobků či služeb, které by na příslušném trhu nabyvatel byl schopen realizovat.

4.5

Nejčastější teoretická a praktická úskalí licenčních smluv

Nastávají zejména u pasivních licenčních smluv. K nejtypičtějším úskalím patří:

nejednotný výklad smluvních ustanovení zaviněný nepřesnou formulací, případně, rozpory mezi jednotlivými ustanoveními smlouvy;

nepřesná nebo neúplná definice předmětu licenční smlouvy, který je nejdůležitějším ustanovením každé, a tedy i licenční smlouvy;

neúplná specifikace technické dokumentace vedoucí následně k rozporům při jejím následném předávání;

kvalita či kvantita technické pomoci jsou stanoveny nedostatečně;

nepřesně dohodnut a formulován stav po skončení smlouvy, zejména ve vztahu k dalšímu nakládání s právy (nabytými smlouvou) na straně nabyvatele;

nedojde během platnosti smlouvy k provedení garančních zkoušek, pokud jsou nutné a smluvně sjednány;

změny v právním postavení, zejména u poskytovatele, a vliv na právní nástupnictví a platnost smlouvy;

zahájení řízení podle insolvenčního zákona, zejména na straně poskytovatele.

Vcelku lze konstatovat, že tyto i jiné okolnosti a případy lze do značné míry dostatečnou smluvní úpravou eliminovat nebo alespoň omezit na minimum.

4.4.6 Opční poplatek (option fee)

Opčním poplatkem se rozumí poplatek na výrobky nebo technologie, které ještě nebyly ověřeny ve větším měřítku. Majitel nového výrobku či technologie obdrží za postoupené právo opce tzv. opční poplatek, jehož výše je závislá na očekávané komerční úspěšnosti licenčního výrobku, na rozsahu uvažovaného licenčního území a obecně na rozhodujících podmínkách budoucí licenční smlouvy. Opční poplatek se platí většinou předem a je-li opční lhůta delší (obvykle více než 6 měsíců), mohou se strany dohodnout na jeho úhradě ve dvou nebo i více splátkách. Opční poplatek se někdy započítává (většinou jen částečně) na licenční poplatky splatné na základě budoucí licenční smlouvy, tzv. opční smlouvy.

4.4.7 Jiné úhrady v licenčních smlouvách

Součástí licenčních ujednání mohou být i jiné úhrady, např. za technickou pomoc a služby, vypracování dokumentace, dodávky vzorků apod., nepřímé platby – za udržování ochrany na licencovaný předmět průmyslového vlastnictví.

5.1

Licencovatelné
a nelicencovatelné předměty

5.1.1 Licencovatelné předměty

Poznámka: Pojmy licencovatelný a nelicencovatelný nejsou pojmy odborné, nicméně srozumitelně snad vyjadřují podstatu věci.

Ochranná známka - (kromě kolektivní)

Obchodní tajemství

Vynálezy, užité vzory, průmyslové vzory

Know-how

Chráněné odrůdy rostlin

Obchodní firma (jen velmi omezená nepravá licence - svolení k užití např. kmene nebo firmy jako celku při propagaci)

Doménové jméno

Zde je třeba zdůraznit, že u obchodního tajemství a know-how se neuzavírají licenční smlouvy, jak je chápeme v tradičním pojetí českého práva. Jedná se o smlouvy velmi podobné licenčním smlouvám, jakési „quasilicenční smlouvy“. Z důvodu přehlednosti a zachování určité systematičnosti byly ovšem tyto předměty zařazeny mezi předměty licencovatelné.

5.1.2 Nelicencovatelné předměty

Označení původu

Zeměpisné označení

Zaručená tradiční specialita

Ekoznačka

Kolektivní ochranná známka

³ Podrobněji viz Horáček, R., Čada, K., Hajn, P. - Práva k průmyslovému vlastnictví, 1. vydání, C. H. Beck, Praha, 2005.

Čada, K., Křížek, M. - Průmyslové vlastnictví a licence v tržním hospodářství, 1. vydání, Úřad průmyslového vlastnictví, Praha, 2001.

Čada, K. - Know-how a obchodní tajemství, 1. vydání, Úřad průmyslového vlastnictví, Praha 2010.

Malý, J. - Obchod nehmotnými statky. Patenty, vynálezy, know-how, ochranné známky, 1. vydání, C. H. Beck, Praha, 2002.

Malý, J. - Oceňování průmyslového vlastnictví - Nové přístupy, 1. vydání, C. H. Beck, Praha, 2007.

Kubiček J., Svačina P. - Průmyslová práva a nehmotné statky, jejich licenční využití a oceňování - Příručka pro praxi vědecko-výzkumných pracovníků, 1. vydání, Technologické centrum AV ČR, Praha, 2006.

Technologické centrum AV ČR, Praha, 2006.

Kubiček J., Svačina P. - Průmyslová práva a nehmotné statky, jejich licenční využití a oceňování - Příručka pro podnikovou praxi, 1. vydání, Technologické centrum AV ČR, Praha, 2006.

5.2

Obsahové náležitosti licenční smlouvy

5.2.1 Obchodní zákoník

Příslušná ustanovení obchodního zákoníku (§ 508 až § 515) mají dispozitivní povahu, tj. smluvní strany si mohou upravit práva a povinnosti odlišně nebo mohou jednotlivá ustanovení též úplně vyloučit, jejich smluvní ujednání pak bude mít přednost před zákonnou úpravou. Výjimku tvoří:

§ 508 - určení smluvních stran (poskytovatele a nabyvatele); určení předmětu smlouvy (práva z průmyslového vlastnictví, které se poskytuje); určení rozsahu výkonu práva; určení území k výkonu práva; určení úplaty nebo jiné majetkové hodnoty; písemná forma;

§ 509 odst. 1 - stanovuje požadavek zápisu licenční smlouvy do příslušného rejstříku v případě, že tak stanoví zvláštní předpis. Jedná se o rejstříky vedené Úřadem a licenční smlouva nabývá účinnosti vůči třetím osobám až zápisem do tohoto rejstříku. Zápisem licenční smlouvy do příslušného rejstříku se chrání nejen právní zájem majitele jako takový, ale zvyšuje se i právní jistota třetích osob.

Licenční smlouva k předmětům průmyslového vlastnictví podle obchodního zákoníku, která musí být písemná, tak zejména obsahuje:

označení smluvních stran;
úvod (preambule) licenční smlouvy;
definování předmětu smlouvy, včetně technické pomoci, know-how;
práva a povinnosti poskytovatele licence;
práva a povinnosti nabyvatele licence;
cenu za licenci a její způsob splatnosti;
stanovení minimálních licenčních poplatků;
volbu měny, ustanovení o zdanění a o zamezení dvojího zdanění;
způsobu poskytování a zajištění plateb a závazek o umožnění kontroly účetních knih, bonita smluvního partnera;
dobu platnosti smlouvy;
záruky za kvalitu předmětu licence a jeho průmyslově právní a faktickou nezávadnost;
závazky smluvních stran o poskytování zlepšení a zdokonalení;

utajení předmětu licence a s ním souvisejících informací a podkladů;

prodlení;

vyšší moc;

případně arbitrážní doložku a volbu práva pro výklad a spory ze smlouvy;

všeobecná ustanovení o možných důvodech neplatnosti licenční smlouvy, nemožnosti plnění, neuskutečnitelnosti smlouvy, prodlení a případného nekalosoutěžního jednání.

K obsahovým náležitostem licenční smlouvy lze pak uvést následující:

Preambule licenční smlouvy

V úvodní části licenční smlouvy je zpravidla uvedena preambule, která vytváří určitý interpretační prostředek pro případy budoucích nejasností. V preambuli se deklarují obecná základní východiska obou smluvních stran, která vedou k uzavření této smlouvy. Vysvětlují se zde stručně obecné důvody a cíle, které mají být touto smlouvou dosaženy.

Nabyvatel by měl v této souvislosti například prohlásit, že se podrobně seznámil s předmětem smlouvy a hlavními parametry dosahovanými s využitím předmětu smlouvy a má právě o takové řešení zájem. Neměl by pominout ani závazek, že učiní vše, co lze od výrobce případně poskytovatele služeb požadovat, aby předmět smlouvy v co nejširším objemu a co nejdříve začal využívat.

Poskytovatel uvádí, že je majitelem daného řešení, někdy i způsob jeho nabytí. Tím může být vlastní výzkum a vývoj nebo nákup od subjektu, který by však měl být nabyvateli znám již před uzavřením smlouvy. Dále může prohlásit, že mu není známo nic, co by mohlo bránit řádnému výkonu práv plynoucích ze smlouvy.

Předmět smlouvy a jeho vymezení

Předmět licenční smlouvy vyžaduje přesné a úplné vymezení co do věcného, teritoriálního, časového a osobnostního dosahu.

Zásadní skutečností je druh smlouvy co do její výlučnosti. Buď je poskytováno právo užívat předmětné informace, znalosti a poznatky na určitém území pouze jedinému konkrétnímu nabyvateli, a v takovém případě jde o smlouvu výlučnou. Důležitým aspektem, který by měl být výslovně vyjádřen, je možnost současného užívání předmětu smlouvy na daném území samotným poskytovatelem.

Věcné vymezení předmětu smlouvy

Předmětem licenční smlouvy jsou zpravidla předměty průmyslově právně chráněné. V těchto případech se předmět smlouvy vymezuje prostřednictvím základních bibliografických informací o daném předmětu. Obtížně se předmět smlouvy vymezuje v případě know-how. Samotný pojem know-how je charakteristický právě svou obecnou neurčitostí, pokud jde o hranice, kam až dosahuje. Proto musí být předmět smlouvy v těchto případech vymezen se zvláštní pečlivostí co do jednoznačnosti a úplnosti vlastního předmětu smlouvy.

Teritoriální vymezení předmětu smlouvy

Tato část smlouvy musí jednoznačně vymezit z pohledu teritoriálního, kde může nabyvatel užívat předmět smlouvy. Zpravidla u vnitrostátních smluv se oprávnění k užívání uděluje pro celé území České republiky, ale územní vymezení může kopírovat například hranice krajů či jiných územních celků. V případě smluv s mezinárodním prvkem musí zde být výslovně uvedeno, pro které státy či jiná území je podnikání s předmětem licence umožněno.

Časové vymezení předmětu smlouvy

Zpravidla se z časového hlediska uzavírá licenční smlouva na kalendářní roky, ale není žádnou velkou výjimkou, když se smlouva sjednává na určitý počet průběžných let. V takovém případě je velmi důležité jasně a výslovně stanovit počátek platnosti smlouvy. Je důležité věnovat pozornost i okolnostem, za jakých bude smlouva ukončena.

Osobní vymezení předmětu smlouvy

Účastníci licenční smlouvy musí být určení naprosto jasně a vyjádření obchodní firmou ve znění, jak je zapsána v obchodním rejstříku nebo jiném odpovídajícím registru. Je důležité výslovně sjednat, jak bude naloženo s licenční smlouvou v případě fúze či přeměny obchodní společnosti nebo prodeje podniku zejména v případě nabyvatele licenční smlouvy.

Průmyslově právní nezávadnost

V úvodu odpovídajícího ustanovení poskytovatel prohlašuje, že mu k datu podpisu smlouvy nejsou známa práva třetích osob, která by mohla být porušována využíváním předmětu smlouvy. Před převzetím takového závazku vůči tuzemskému a hlavně zahraničnímu partnerovi by si český poskytovatel licence měl dát zpracovat vlastními nebo externími odborníky rešerši na průmyslově právní nezávadnost pro území, která se týkají budoucí smlouvy. Uvedené závazky je však třeba formulovat s vědomím, že každý průzkum na průmyslově právní nezávadnost je nejen komplikovaný, ale je ovlivněn i časovou a věcnou proměnlivostí rozhodných údajů a dat.

Vyšší moc

Pokud se rozhodneme uzavřít smlouvu s partnerem se sídlem v oblastech nebo v zemích, kde nelze předem vyloučit nestabilní politický a ekonomický vývoj, pak ustanovení o vyšší moci se stává její důležitou součástí. Zařazujeme do smlouvy vyloučení odpovědnosti stran, když nebyl splněn závazek plynoucí ze smlouvy, pokud k neplnění došlo vlivem mimořádných okolností, které strana ani s vynaložením veškeré péče nemohla překonat. K běžným podmínkám patří ustanovení, že smluvní strany nejsou zodpovědné za splnění závazků podle smlouvy v důsledku války vyhlášené nebo nevyhlášené, požáru, výbuchu, zemětřesení nebo v důsledku zákazu dodávek materiálů, zařízení, dokumentace a technologie na základě vládních nařízení, v důsledku stávkové přerušující výrobu a dopravu materiálů, surovin a zařízení podle uzavírané smlouvy. Příliš široké formulace nad uvedený rámec mohou být v praxi nevýhodné.

Právní doložka

Ve vztazích s mezinárodním prvkem výrazně vystupuje do popředí autonomie vůle smluvních stran při volbě rozhodčího či soudního orgánu a také rozhodného práva, podle kterého bude tento vztah posuzován. V právní doložce jde o určení uplatnitelného hmotného práva, ale i o domluvu o soudní příslušnosti pro rozhodování sporů vzniklých v souvislosti s obsahem této smlouvy a o procesní právo, které by bylo uplatněno při řízení o vzniklém sporu.

Licenční smlouva nabývá účinnosti mezi smluvními stranami podpisem smlouvy. Vůči třetím osobám nabývá účinnosti až formálním zápisem do rejstříku Úřadu (intabulační zásada). To znamená, že pro smluvní strany je platná a účinná již dnem ve smlouvě specifikovaným, zpravidla dnem podpisu smlouvy, tedy ještě před zápisem licenční smlouvy do příslušného rejstříku vedeného Úřadem. Subjekt, jemuž byla udělena licence, je oprávněn po podpisu licenční smlouvy předmět licence v souladu s licenční smlouvou užívat. Přímá účinnost udělení licence není vázána na deklaratorní povahu a evidenční význam zápisu, když teprve tímto zápisem nabývá skutečnost, že byla poskytnuta licence, účinnosti vůči třetím osobám, resp. této skutečnosti se lze teprve od okamžiku zápisu vůči třetím osobám účinně dovolávat. Registrace licenční smlouvy jako podmínka účinnosti převodu je nutná z důvodu potřeby zachování správnosti, úplnosti a pravdivosti údajů zapsaných v rejstříku a zajištění právní jistoty třetích osob a jejich důvěry v tento zápis.

Uzavírání licenčních smluv se obecně řídí obchodním zákoníkem, jde-li o podnikatelské subjekty. Jestliže však jeden z nich bude osoba fyzická, která neprovádí podnikatelskou činnost, potom se (pokud nebude smlouven režim obchodního zákoníku) licenční smlouva bude řídit občanským zákoníkem a šlo by o takzvanou smlouvu nepojmenovanou (inominátní smlouvu).

Základní práva a povinnosti z licenční smlouvy

Současná právní úprava v osmi paragrafech obchodního zákoníku je do značné míry obecná (s výjimkou základního kogentního ustanovení - viz shora) a poskytuje poměrně široký prostor pro smluvní volnost, avšak klade vysoké nároky na kvalitu konkrétní smluvní úpravy a ošetření rizik s tím spojených.

Při uzavírání licenční smlouvy by měly být brány v úvahu i základní zásady ochrany hospodářské soutěže ve smyslu české (zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, v platném znění) a evropské (zejména články 81. odst. 3 a 83. odst. 1 Smlouvy o založení Evropského Společenství, Nařízení Rady č. 1/2003 o provádění pravidel hospodářské soutěže a obecných - blokových výjimek, zde pak zvláště udělenou Nařízením Komise č. 772/2004 o použití čl. 81 odst. 3 Smlouvy ES na určité kategorie dohod o převodu technologií) právní úpravy a práva a povinnosti smluvních stran. Z tohoto hlediska by proto licenční smlouvy neměly obsahovat závazky, které by mohly vést k omezení, porušení nebo vyloučení hospodářské soutěže ve smyslu uvedených právních předpisů, kdy by takové závazky nespádaly pod výjimky, které jsou těmito právními předpisy tolerovány.

V některých případech, stanoví-li to zvláštní předpis, vyžaduje se k výkonu práva z licence zápis do příslušného rejstříku těchto práv, tj. v rejstříku vedeného Úřadem průmyslového vlastnictví ČR, popřípadě příslušným úřadem / institucí v zahraničí.

Poskytovatel licence je povinen bez zbytečného odkladu po uzavření smlouvy poskytnout nabyvateli veškeré podklady a informace, jež jsou potřebné k výkonu práva podle licenční smlouvy. Je třeba proto ve smlouvě, případně v její neodlučitelné příloze, přesně a vyčerpávajícím způsobem dohodnout druh a rozsah zmíněných podkladů a informací, jež jsou nezbytné k výkonu práva, které je předmětem licence.

Poskytovatel licence je obecně povinen po dobu trvání licenční smlouvy v platnosti udržovat právo k předmětu licence. Smluvní strany si však mohou dojednat, že za stanovených podmínek bude toto právo udržovat nabyvatel licence, za případné součinnosti jejího poskytovatele. To platí obdobně i při napadení průmyslového práva třetí osobou.

Poskytovatel je i po uzavření licenční smlouvy oprávněn k výkonu práva, jež je předmětem licenční smlouvy a k poskytnutí licence dalším osobám, pokud se v licenční smlouvě výslovně nezaváže tak nečinit. Poskytovatel licence je obecně povinen bez zbytečného odkladu po uzavření smlouvy poskytnout nabyvateli veškeré podklady a informace, jež jsou potřebné k výkonu práv z licence.

Nabyvatel licence na druhé straně není oprávněn přenechat výkon práv z licence jiným osobám. Nabyvatel je povinen utajovat poskytnuté podklady a informace před třetími osobami, ledaže ze smlouvy nebo z povahy poskytnutých podkladů a informací vyplývá, že poskytovatel nemá zájem na jejich utajování. Přitom se za třetí osoby nepovažují osoby, jež se účastní na podnikání podnikatele a které podnikatel zavázal mlčenlivostí. Po zániku smlouvy je nabyvatel povinen poskytnuté podklady vrátit a dále utajovat poskytnuté informace do doby, kdy se stanou obecně známými. V této souvislosti uvedená povinnost utajení není dotčena ani případným odstoupením od smlouvy nebo jejím jiným zánikem (např. při nemožnosti plnění).

Pokud by byl nabyvatel omezován ve výkonu práv z licence jinými osobami nebo zjistí-li, že jiné osoby toto právo porušují, je povinen bez zbytečného odkladu o tom podat zprávu poskytovateli licence. Ten je v takovém případě povinen bez zbytečného odkladu učinit potřebná právní opatření k ochraně výkonu práva z licence. Při těchto krocích je nabyvatel licence s jejím poskytovatelem povinen účinně spolupůsobit. Při porušení povinnosti uvedené shora může nabyvateli vzniknout povinnost poskytnout náhradu způsobené škody. Potřebná právní opatření k ochraně výkonu práva nabyvatelem spočívají obvykle v podání žaloby proti tomu, kdo právo porušuje. Příslušné zákony, které zabezpečují ochranu a vymahatelnost práv průmyslového vlastnictví, mají speciální podrobnější ustanovení týkající se porušování práv.

Nebyla-li licenční smlouva sjednána na dobu určitou, lze ji vypovědět. Nestanoví-li smlouva jinou výpovědní lhůtu, nabývá výpověď účinnosti uplynutím jednoho roku od konce kalendářního měsíce, v němž byla výpověď doručena druhé straně. I licenční smlouva uzavřená na dobu určitou může podléhat výpovědi, avšak musí se na tom výslovně účastníci dohodnout ve smlouvě. Současně je pak třeba sjednat možné důvody takové výpovědi a výpovědní lhůtu včetně okamžiku, kdy nabývá účinnosti.

V příslušných zákonných ustanoveních, která se vztahují na úpravu smluvního typu licenční smlouvy, nejsou obsažena speciální ustanovení ohledně odpovědnosti poskytovatele licence za vady poskytovaného plnění v rámci dané smlouvy. Je třeba proto vycházet z obecných ustanovení o odpovědnosti za vady podle občanského zákoníku respektive obchodního zákoníku (viz shora). Jedná se o odpovědnost ze zákona a vadami je třeba rozumět vše, co snižuje možnost využití a upotřebení předmětu smlouvy nebo ji jinak znehodnocuje. Může jít o vady právní i faktické.

Poskytovatel licence má zejména odpovědnost za právní vady, tj. za tzv. právní čistotu licence, tj. že do předmětu licence nezasahují žádná práva třetích osob, že postupovaná práva k využití jsou jeho vlastnictvím a že je oprávněn s nimi nakládat a že jejich dalším užíváním ze strany nabyvatele nebudou narušena práva třetích osob.

Odpovědnost poskytovatele licence za vady faktické spočívá obecně v odpovědnosti výslovně upravené v konkrétní licenční smlouvě. Zpravidla to bývá odpovědnost za technickou realizovatelnost předaného řešení, za kompletnost a správnost předávané technické dokumentace i jiných materiálů – přitom se zpravidla sjednává příslušná reklamační lhůta a závazek poskytovatele vady v dohodnuté lhůtě odstranit.

V licenční smlouvě by měly být stanoveny i podmínky, za kterých budou sjednané platby poskytovány. Je nutno stanovit zejména způsob splatnosti úhrad, měnu úhrad a způsob zdanění.

Splatnost paušální částky a vstupního poplatku je třeba sjednat v licenční smlouvě stanoveném termínu, zpravidla je lhůta stanovena na dobu do 30 dnů od podpisu licenční smlouvy.

Splatnost běžných licenčních poplatků se stanovuje obvykle k vykazovacímu období nabyvatele, tj. čtvrtletně, pololetně, nebo jedenkrát za rok. Splatnost těchto poplatků se smluvně váže na dodání podkladů od nabyvatele, opět ve sjednaných termínech.

Minimální licenční poplatky jsou obvykle splatné zpětně, za jednorozhodné období. Úhrady za technickou pomoc a jiné úkony se zpravidla platí po vykonání těchto úkonů, na základě vyúčtování poskytovatele, ve lhůtách platných pro placení faktur.

V neposlední řadě je v licenční smlouvě nutno řešit i otázku případného zpoždění plateb. Pokud se liší měna, ve které je stanoven závazek (nabyvatele) k úhradě a jeho výše od měny, v níž se úhrada převádí (poskytovateli), je třeba ve smlouvě určit i směnný kurs pro přepočítání obou měn (měnová doložka – lze použít na všechny částky uvedené v licenční smlouvě).

V případech, kdy to je relevantní by licenční smlouva měla obsahovat i ustanovení o způsobu zdanění poskytovaných úhrad (případně i s ohledem na dohody o zamezení dvojího zdanění).

5.2.2 Autorský zákon⁴

5.2.2.1 Licenční smlouva

Zákon č. 121/2000 Sb., autorský zákon, v platném znění, v § 46 až 57 upravuje licenční (i licenční nakladatelskou a podlicenční) smlouvu jako jednotný a jediný smluvní typ obsahující náležitosti:

Podstatné (musí být obsahem smlouvy)

Určení díla, projev vůle poskytnout oprávnění k užití díla (licenci), ujednání o odměně.

Pravidelné (obvyklé)

způsob užití díla;
rozsah užití díla – územní, časový, množstevní, věcný;
čas užití díla;
součinnost autora;
právo sublicence či souhlas s postoupením licence;
ujednání o lhůtě, způsobu a místu platby licenční odměny;

Nahodilé (sjednány v relevantních případech), např.:

ujednání o způsobu označení autorství;
zajištění závazku poskytnout licenční odměnu;
ujednání o způsobech ukončení smlouvy;
podmínky účinnosti smlouvy;
smluvní zajištění povinnosti výhradního licenčního nabyvatele k výkonu efektivní ochrany autorského práva vůči třetím osobám; opce;
různé podmínky či příkazy apod.

Pokud jde o formu licenční smlouvy, až na výjimky se nevyžaduje písemná forma. Písemná forma je k platnosti licenční smlouvy nutná, pokud jde o výhradní licenci a dále u licencí kolektivních a hromadných, udělovaných kolektivními správci. Nicméně se z důvodů důkazních, zejména pro případ sporu, lze doporučit uzavírat licenční smlouvy ve všech případech písemně.

Oprávnění k výkonu práva dílo užit (licenci) k jednotlivým způsobům nebo ke všem způsobům užití, poskytuje autor licenční smlouvou, a to v rozsahu omezeném nebo neomezeném, a nabyvatel se zavazuje, poskytnout za to autorovi odměnu.

⁴ Viz Telec, I. - Přehled práva duševního vlastnictví, Lidskoprávní základy, Licenční smlouva - č. 1., 1. vydání, Doplněk, Brno, 2002.
Telec, I., Tůma P. - Přehled práva duševního vlastnictví, Česká právní ochrana, Licenční smlouva - č. 2., 1. vydání, Doplněk, Brno, 2006.

Autor může poskytnout licenci jako výhradní nebo jako nevýhradní. Nebude-li sjednáno jinak a nepůjde-li o licenční smlouvu nakladatelskou, půjde o licenci nevýhradní.

U nevýhradní licence může autor udělit oprávnění jakémukoli dalšímu subjektu a taktéž sám může dílo užít, u výhradní licence je autor povinen se zdržet udělování svolení k užití díla jiným osobám a současně i užití díla (výhradnost úplná), popř. – je-li tak sjednáno – musí se zdržet pouze udělování svolení, avšak sám dílo užít může (výhradnost omezená).

Udělí-li autor přes existenci výhradní licence další licenci, bude tato další licence neplatná (absolutní povaha účinků licenční smlouvy).

Bude-li naopak po nevýhradní licenci sjednána licence výhradní, budou obě smlouvy platné; nabyvatel pozdější licence, tedy licence výhradní bude povinen strpět předchozí licenci nevýhradní.

Autor může udělit buď licenci omezenou na jednotlivý způsob či jednotlivé způsoby užití, nebo licenci neomezenou – ke všem způsobům užití. Licence tak může být omezena pouze na jednotlivé způsoby užití díla nebo co do rozsahu.

Nestanoví-li licenční smlouva jednotlivé způsoby užití díla nebo rozsah užití, uplatní se vyvratitelná právní domněnka, že licence byla poskytnuta v takovém rozsahu a k takovým způsobům užití, jak je to nutné k dosažení účelu smlouvy.

Pokud jde o rozsah licence, nestanoví-li smlouva jinak, má se za to, že:

územní rozsah licence je omezen na území České republiky;

časový rozsah licence je omezen na dobu obvyklou u daného díla a způsobu užití, nikoli však na dobu delší než jeden rok od poskytnutí licence;

množstevní rozsah licence je omezen na množství, které je obvyklé u daného druhu díla a způsobu užití.

Náležitostí licenční smlouvy je také výše odměny nebo způsob jejího určení.

Pokud není sjednáno jinak, může licenci využít pouze nabyvatel; k poskytnutí podlicence se vyžaduje souhlas autora, stejně tak je třeba souhlasu autora i pro případ postoupení licence (cese – viz shora). Pokud půjde o prodej podniku či jeho části, souhlas autora s přechodem licence se nevyžaduje, ledaže by si tak autor výslovně vymínil v licenční smlouvě.

Autorský zákon výslovně upravuje dva specifické typy odstoupení od licenční smlouvy ze strany autora, a to:

odstoupení od smlouvy z důvodu nečinnosti nabyvatele, tj. zejména v případech nevyužívání či nedostatečného využívání výhradní licence nabyvatelem; a

odstoupení od smlouvy pro změnu přesvědčení autora, kdy dosud nezveřejněné dílo již neodpovídá jeho přesvědčení a zveřejněním díla by byly značně nepříznivě dotčeny jeho oprávněné osobní zájmy. Autor je ovšem povinen nahradit nabyvateli škodu, která mu tím vznikla. Pokud se po odstoupení od smlouvy autor rozhodne znovu dílo užít, musí licenci přednostně nabídnout jejímu původnímu nabyvateli, a to za srovnatelných podmínek.

5.2.2 Licenční nakladatelská smlouva

Licenční smlouva nakladatelská je licenční smlouva, kterou autor poskytuje nabyvateli licenci k rozmnožování a rozšiřování díla slovesného, hudebně dramatického nebo hudebního, výtvarného, díla fotografického či díla vyjádřeného způsobem podobným fotografií, pokud nejde o užití díla v provedení výkonnými umělci.

Nakladatelskou licenci lze poskytnout také buď jako výhradní, nebo jako nevýhradní, ale v případě, kdy dohoda o charakteru licence chybí, platí na rozdíl od obecné úpravy licenční smlouvy, že jde o licenci výhradní, nejde-li o rozmnožování a rozšiřování díla v periodické publikaci. Vyžadována je písemná forma, jinak by taková smlouva byla neplatná.

Dalším zvláštním ustanovením licenční nakladatelské smlouvy, jímž se odlišuje od obecné úpravy licenční smlouvy, je právo na autorskou korekturu (má ovšem dispozitivní charakter) a některé zvláštní důvody zániku licenční nakladatelské smlouvy.

5.2.3 Podlicenční smlouva

Podlicenční smlouvou nabyvatel licence poskytuje oprávnění k výkonu práva užít dílo (podlicenci / sublicenci) další osobě, aniž by přitom došlo ke změně smluvních stran; ustanovení o licenční smlouvě se na ni vztahují obdobně. Nabyvatel licence může udělit podlicenci pouze se souhlasem autora.

5.2.4 Oprávnění k výkonu majetkových práv

Od postavení osoby, která na základě smlouvy získá oprávnění k výkonu práva dílo užít (licenci / podlicenci), je třeba odlišovat osobu, která na základě zákona získá oprávnění k výkonu majetkových práv (vykonavatel majetkových práv). Takovéto postavení má zaměstnavatel, pokud nemá se zaměstnancem jinou dohodu a jde o dílo, které zaměstnanec vytvořil ke splnění svých povinností vyplývajících z pracovního poměru, a dále objednatel, pokud dílem na objednávku je kolektivní dílo, počítačový program, databáze a díla kartografická, i tehdy pokud nejsou díly kolektivními, i zde je možná jiná dohoda. Autorovi v těchto případech zůstávají pouze tzv. holá majetková práva autorská bez možnosti jakkoli s nimi nakládat, jakkoli je využít. Uzavřel-li by přesto autor licenční smlouvu, byla by neplatná. Zaměstnavatel či objednatel se dostávají do právní pozice, jako by šlo o jejich vlastní práva, jednají při výkonu práv vlastním jménem a na vlastní účet, udělují-li oprávnění jinému, neudělují podlicenci, ale licenci. Na rozdíl od nabyvatele licence jim také náleží jiná majetková práva.

6

Změna vlastníka / majitele průmyslových práv

Na rozdíl od licenčního vztahu dochází při převodu práv k předmětu průmyslového / duševního vlastnictví ke změně majitele předmětu smlouvy, ten nezůstává zachován a „ztrácí“ převodem práv tato svá práva k jejímu předmětu - dochází k převodu předmětu smlouvy. Jinak však má smlouva o převodu těchto práv se smlouvou licenční řadu společných aspektů.

6.1

Převod průmyslových práv

Ke změně vlastníka průmyslového práva dochází převodem tohoto práva, jeho přechodem nebo vyznačením změny jeho vlastníka.

Majitel průmyslového práva může udělit nejen licenci, tj. právo k využívání předmětu ochrany, ale může toto právo převést na třetí osobu, která je oprávněná předmět ochrany využívat.

Převod průmyslových práv se provádí písemnou smlouvou. Obsah smlouvy se bude řídit buď obchodním zákoníkem, jde-li o dva smluvní podnikatelské subjekty, nebo zákonem č. 40/1964 Sb. obchodní zákoník, v platném znění, jde-li na jedné straně o osobu fyzickou, bez podnikatelského oprávnění. Nelze převádět práva osobní povahy, např. právo na původcovství k vynálezu, průmyslovému nebo užitému vzoru.

Převod průmyslových práv na základě smlouvy je zpravidla úplatný a je závislý na ujednání smluvních stran. Stejně jako i licenci se převod průmyslového práva týká vždy jen sjednaného teritoria, v němž právo platí / v němž bylo uděleno.

Smlouva o převodu průmyslových práv nabývá účinnosti vůči třetím osobám až zápisem do rejstříku vedeného Úřadem průmyslového vlastnictví ČR (popř. zahraničním obdobným úřadem, pokud příslušné zahraniční právní předpisy tento požadavek stanovují). K převodu průmyslových práv je zapotřebí souhlasu všech majitelů. Spolumajitel je oprávněn bez souhlasu ostatních převést svůj podíl jen na některého ze spolumajitelů. Na třetí osobu může převést svůj podíl jen v případě, že žádný ze spolumajitelů nepřijme ve lhůtě jednoho měsíce písemnou nabídku převodu.

Ochranná známka může být převedena pro všechny výrobky nebo služby, pro které je zapsána, nebo jen pro některé z nich. Rovněž i u ochranných známek musí být převod učiněn písemnou smlouvou. Převod ochranné známky může být uskutečněn nezávisle na převodu podniku. Převoditelnost práv k ochranné známce umožňuje, aby práva k zapsané ochranné známce nezankla v případě změn podnikatelských subjektů, jako je slučování či rozdělování podniků, při privatizaci a prodeji podniků a podobně. Je tak umožněn volný převod práva bez nutnosti převádět se známkou i obchodní podstatu podniku. Převádí-li se však podnik jako celek, například při fúzi, přechází s ním i právo k ochranné známce na nového majitele.

Ochranná známka přechází na nového majitele například v případě zrušení a zániku společnosti. Převod ochranné známky nabývá vůči třetím osobám účinnosti zápisem do rejstříku ochranných známek.

6.2

Přechod průmyslových práv

K přechodu průmyslových práv dochází zpravidla na základě ustanovení § 460 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, v platném znění, a § 479 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník v platném znění, a zákona č. 125/2008 Sb., o přeměnách obchodních společností a družstev, v platném znění. Jinými slovy se jedná o změnu vlastníka průmyslového práva přímo na základě ustanovení příslušného právního předpisu.

6.3

Přepis vlastníka ochranné známky

Český zákon o ochranných známkách, v souladu s evropskou praxí a s mezinárodními úmluvami, jimiž je Česká republika vázána, umožňuje přepis vlastníka ochranné známky na základě soudního výroku. Vlastník ochranné známky zapsané v některé ze zemí, které jsou členy Pařížské úmluvy na ochranu průmyslového vlastnictví, může podat u soudu návrh na určení práva na vyznačení změny vlastníka ochranné známky, byla-li ochranná známka zapsána na jméno obstaravatele bez souhlasu tohoto vlastníka.

6.4

Průmyslová práva jako předmět vlastnictví

Průmyslové právo může být rovněž předmětem zástavního práva, předmětem výkonu rozhodnutí, či exekuce a může být zahrnuto do majetkové podstaty.

7 Uplatňování práv v rámci podnikových / zaměstnaneckých řešení technické tvůrčí činnosti

Pokud není stanoveno nebo upraveno jinak, jsou vztahy k těmto řešením, výsledkům tvůrčí práce určitým způsobem modifikovány ve srovnání s obecnější právní úpravou u jednotlivých předmětů.

V oblasti průmyslově právní právo na ochranu primárně / originálně náleží původci technického řešení. Toto právo však musí původce uplatnit u orgánu určeného právními předpisy. Na rozdíl od autorskoprávní ochrany může původce předmětu průmyslově právní ochrany převést právo k předmětu ochrany zcela nebo z části na třetí osobu postupným prohlášením (cese práva). U zaměstnaneckých / podnikových technických řešení jsou odpovídající vztahy řešeny odlišně ve smyslu ustanovení § 9 zákona č. 527/1990 Sb, o vynálezech a zlepšovacích návrzích, v platném znění.

V oblasti průmyslově právní může původce či vlastník průmyslového práva předmět ochrany v první řadě sám užívat nebo poskytnout třetí osobě právo předmět ochrany užívat – poskytnout licenci (se zdola uvedenými výjimkami). V oblasti autorských práv má autor právo své dílo jednak sám užít a jednak udělit jiné osobě smlouvou oprávnění k výkonu tohoto práva. Autorská majetková práva jsou omezena i v případě zaměstnaneckých děl, kdy zaměstnavatel vykonává svým jménem a na svůj účet autorova majetková práva k dílu, v případě školního díla a díla vytvořeného na objednávku a soutěžního díla. Ovšem za předpokladu, že smlouvou mezi autorem a zaměstnavatelem není upraveno jinak.

Na rozdíl od autorskoprávní oblasti existuje v oblasti práv k průmyslovému vlastnictví tak zvané komunitární / regionální (území Evropské unie a Evropského hospodářského prostoru) vyčerpání práva. To v podstatě znamená, že pokud byl výrobek podle předmětu ochrany uveden na trh nebo označen zapsanou ochrannou známkou oprávněnou osobou, tj. buď vlastníkem ochrany, nebo s jeho souhlasem, např. nabyvatelem licence, je toto právo již vyčerpáno a vlastník práva již nemá právo zakázat dalším osobám jeho užívání.

8 Stanovení výše platby za licenci

Základem pro výpočet platby za poskytnutí licence (licenční úhrada, licenční poplatek) by měl být podíl poskytovatele na přínosech (zisku) pro nabyvatele licence z využívání předmětu licence v přesně vymezeném věcném, územním a časovém rozsahu. Podrobnější údaje jsou obsaženy v **Části B - Příloha č. 3**

Webové stránky v textu a/nebo zde v odkazech uvedené.

Právní předpisy (a důvodové zprávy k nim) v textu citované a/nebo v odkazech uvedené.

Horáček, R., Čada, K., Hajn, P. – Práva k průmyslovému vlastnictví, 1. vydání, C. H. Beck, Praha, 2005.

Horáček, R. a kolektiv – Zákon o ochranných známkách / Zákon o ochraně označení původu a zeměpisných označení / Zákon o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví, 2. vydání, C. H. Beck, Praha, 2008.

Čada, K., Knížek, M. – Průmyslové vlastnictví a licence v tržním hospodářství, 1. vydání, Úřad průmyslového vlastnictví, Praha, 2001.

Jenerál, E. – Užité vzory, 4. vydání, Úřad průmyslového vlastnictví, Praha, 2002.

Rýdl, J. – Průmyslový vzor a zpracování národní přihlášky průmyslového vzoru, 1. Vydání, Úřad průmyslového vlastnictví, Praha.

Telec, I., Tůma, P. – Autorský zákon, 1. vydání, C. H. Beck, Praha, 2007.

Telec, I. – Přehled práva duševního vlastnictví, Lidskoprávní základy, Licenční smlouva – č. 1., 1. vydání, Doplněk, Brno, 2002.

Telec, I., Tůma P. – Přehled práva duševního vlastnictví, Česká právní ochrana, Licenční smlouva – č. 2., 1. vydání, Doplněk, Brno, 2006.

Chaloupková H., Holý P. – Zákon o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) a předpisy související, 3. vydání, C. H. Beck, Praha, 2007.

Kříž J., Holcová I., Kordač J., Křestianová V. – Autorský zákon a předpisy související, 2. vydání, Linde, Praha, 2005.

Právo duševního vlastnictva v informačnej spoločnosti a v systéme práva – Švidroň, J., Adamová, Z., Návrat, M., Škrekó, A., VEDA, vydavateľstvo SAV, Bratislava, 2009.

Metodické pokyny pro řízení před Úřadem průmyslového vlastnictví, 1. novelizované a doplněné vydání. Úřad průmyslového vlastnictví, Praha 2006, 2009, 2010.

Čada, K. – Obchodní tajemství a know-how, 1. vydání, Úřad průmyslového vlastnictví, Praha, 1997.

Čada, K. – Know-how a obchodní tajemství, 1. vydání, Úřad průmyslového vlastnictví, Praha, 2010.

Kolektiv autorů – Prosazování práv z duševního vlastnictví – učební texty, 1. a 2. díl, 1. vydání, ELSO group, Praha, 2007.

Holcová I., Křestianová V., Voborník M. – Ochrana autorských práv – informační materiál pro MŠMT, 1. vydání, Praha, 2006.

Kubíček J., Svačina P. – Průmyslová práva a nehmotné statky, jejich licenční využití a oceňování – Příručka pro praxi vědecko-výzkumných pracovníků, 1. vydání, Technologické centrum AV ČR, Praha, 2006.

Kubíček J., Svačina P. – Průmyslová práva a nehmotné statky, jejich licenční využití a oceňování – Příručka pro podnikovou praxi, 1. vydání, Technologické centrum AV ČR, Praha, 2006.

Malý, J. – Obchod nehmotnými statky. Patenty, vynálezy, know-how, ochranné známky, 1. vydání, C. H. Beck, Praha, 2002.

Malý, J. – Oceňování průmyslového vlastnictví – Nové přístupy, 1. vydání, C. H. Beck, Praha, 2007.

Čada, K., Licenční smlouvy – přednáška, 2010.

Čada, K., Výzkum a průmyslové vlastnictví – přednáška, 2010.

Jákl, L., odborný editor – Licence v oblasti práv k duševnímu vlastnictví – Soubor vědeckovýzkumných prací, Metropolitní univerzita UP, Praha, 2008.

Zoufalý V., Munková J. a kolektiv – Velká kniha smluvních vzorů, 5. vydání, C. H. Beck, Praha 2007.

Vaňová J. – Práva k duševnímu vlastnictví v projektech 7. RP, Technologické centrum AV ČR, Praha, 2009.

Vaňová, J. – Duševní vlastnictví v programech EU na podporu VaVaI – přednáška, Technologické centrum AV ČR (NICER), 2010.

Nehmotné statky a práva k nehmotným statkům, článek, Nakladatelství Sagit, 1996– 2011.

Směrnice rektora č. 8/2007: Uplatnění a ochrana práv průmyslového vlastnictví vznikajícího v souvislosti s činností VUT v Brně a jeho zaměstnanců a pravidla pro nakládání s obchodním tajemstvím a know-how na VUT v Brně (Útvar transferu technologií VUT v Brně), Vysoké učení technické v Brně, 2007, <http://www.vutbr.cz/>, <http://www.vutbr.cz/utt>.

Směrnice rektora č. 12/2007: Podmínky komercializace duševního vlastnictví VUT v Brně – zakládání a podpora spin-off firem VUT v Brně (Útvar transferu technologií VUT v Brně), Vysoké učení technické v Brně, 2007, <http://www.vutbr.cz/>, <http://www.vutbr.cz/utt>.

Směrnice rektora č. 22/2009: Uplatnění a ochrana práv duševního vlastnictví vznikajícího v souvislosti s činností UTB ve Zlíně a jejich zaměstnanců (Hoza I., Křesálek V., Kreizlová D., Görig J.), Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně, 2009, http://web.utb.cz/?id=0_0_12_3&lang=cs&type=0, http://web.utb.cz/cs/docs/smernice_r22_2009.pdf.

Směrnice rektora č. 3/2007: Duševní vlastnictví na Masarykově univerzitě v Brně, 2007, <http://ctt.muni.cz/uzitecne-informace/dusevni-vlastnictvi>, <http://ctt.muni.cz/uzitecne-informace/dokumenty-ke-stazeni>.

Směrnice: Ochrana duševního vlastnictví na VŠB – TUO (úsek prorektora pro vnější vztahy), Vysoká škola báňská – Technická univerzita Ostrava, 2010, <http://www.vsb.cz/9430/cs/okruhy/dusevni-vlastnictvi/>.

Směrnice rektora UP (SR) B3-09/1-SR: Realizace práv průmyslového vlastnictví na Univerzitě Palackého v Olomouci (Vědecko-technický park UP, prorektorka UP pro záležitosti vědy a výzkumu), Univerzita Palackého v Olomouci, 2009, http://www.upol.cz/fileadmin/user_upload/dokumenty/SRB3-09-1.pdf, <http://www.upol.cz/uredni-deska/predpisy/vnitri-normy/#c18286>.
www.inovace.cz – proměňte nápady na peníze – JIC, zájmové sdružení právnických osob, 2007.

Licenční fond a pravidla jeho využívání – České vysoké učení technické v Praze, 2005, http://www.cvut.cz/pracoviste/odbor-vedy-a-vyzkumu/stranky/licencni-politika/copy_of_licencni-politika-cvut.

Příkaz rektora č. 5/2009: Postup při ochraně a využití průmyslového vlastnictví ČVUT v Praze, České vysoké učení technické v Praze, 2005, <http://www.cvut.cz/informace-pro-zamestnance/legislativa/pr>.

Komercializace výsledků výzkumu a vývoje na fakultách a dalších součástech Univerzity Karlovy v Praze, Univerzita Karlova v Praze, Centrum pro přenos poznatků a technologií UK, Praha 2009, <http://www.cppt.cuni.cz/CPPT-16.html>.

Hanuš Z., Mezinárodní licenční smlouva – diplomová práce, Právnická fakulta Masarykovy univerzity Brno, 2009.

Tůma P., Licenční vztahy v autorském právu – disertační práce, Právnická fakulta Masarykovy univerzity Brno, 2006.

Sýkora P., Ochrana předmětu duševního vlastnictví v souvislosti s podnikáním – diplomová práce, Právnická fakulta Masarykovy univerzity Brno, 2006.

Černý M., Vymahatelnost práv z průmyslového vlastnictví – dizertační práce, Právnická fakulta Masarykovy univerzity Brno, 2007.

Matochová S., Vymahatelnost autorských práv - diplomová práce, Právnická fakulta Univerzita Palackého v Olomouci.

Paclík M., Význam průmyslově právní ochrany pro transfer technologií - přednáška, Úřad průmyslového vlastnictví, 2007.

Holec P., Duševní vlastnictví osou inovačních činnosti - přednáška, Útvar transferu technologií, Vysoké učení technické v Brně, 2009.

Holec P., Inovační model transferu znalostí v Evropě - přednáška, Univerzitní institut, Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně, 2009.

Kühnllová J., Komercializace průmyslového vlastnictví - přednáška, INVENTIA s.r.o., 2007.

Auerová K., Ochrana a komercializace duševního vlastnictví přednáška, INVENTIA s.r.o., 2009.

Fojt O, Komercializace výsledků výzkumu na Univerzitě Karlově - přednáška, 2009.

Svačina P., Oceňování nehmotných statků - přednáška, Technologické centrum AV ČR, 2007.

Ochrana duševního vlastnictví - příručka; Hospodářská komora České republiky, 2007.

Mc Nerney O., Herrmann E., Martín D., Kolman D., Řípová K., Michaelides A., Philpott E., Stachowicz A., Czupryński P. - Strategický průvodce k úspěšnému využívání a šíření výsledků projektů výzkumu a vývoje (Strategic Guide to Successful Use and Dissemination of the Results of Research and Development Projects, Grant Garant, 2010.

Vlastnická práva a ochrana duševního vlastnictví - Kurz; Vysoká škola báňská - Technická univerzita Ostrava, 2006.

Zásady odpovědného partnerství - Příručka (Responsible Partnering - Handbook), EUA - European University Association, EIRMA - European Industrial Research Management Association, EARTO, European Association of Research and Technology Organisations, Proton Europe, 2005, 2009.

•

•

•

•

ČÁST B

PŘÍLOHA Č. 1

Základní pojmy

1 Pojem

Pojmem „licence“, odvozený od latinského slova „licentia“, znamená dovolení, povolení nebo svolení něco vykonávat, provozovat, zajišťovat apod. V oblasti duševního vlastnictví je pojem „licence“ zcela běžný při nakládání s chráněnými právy a výrobně technickými poznatky, znalostmi a zkušenostmi (know-how); licence zde znamená povolení udělené k využívání takového chráněného nebo utajovaného technického nebo technologického řešení know-how za úhradu sjednanou v příslušné licenční smlouvě.

Licenční smlouva jako taková je samostatným smluvní typem, kterým poskytovatel uděluje nabyvateli licenci (svolení) k výkonu svých absolutních práv vymezených místně, časově, způsobem, rozsahem a nabyvateli tak vzniká oprávnění k využití daného nehmotného statku.

Licence je upravena dvěma právními předpisy, a to

pro oblast práva autorského (§ 46 a násl. zákona č. 121/2000 Sb., autorský zákon, v platném znění) a

pro oblast práv k předmětům průmyslového vlastnictví v právu obchodním (§ 508 až § 515 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, v platném znění).

Vzhledem k odlišnému obsahu obou oblastí je třeba jmenované úpravy rozlišovat a vždy aplikovat příslušná ustanovení podle předmětu smlouvy.

Kromě úpravy v obchodním zákoníku není možné opomenout ani úpravy speciální dle jednotlivých předmětů průmyslového vlastnictví, které, pokud dopadají na licenční smlouvu, mají při aplikaci přednost před ustanoveními obecnými.

Licence je pouze jednou z forem transferu technologií, za který je někdy zaměňována.

2

Vznik práv k průmyslovému (duševnímu vlastnictví)⁵

Právní řád České republiky nedefinuje pojem „**nehmotný statek**“, ačkoliv jde o pojem v právní praxi běžně užívaný. Právní teorie a nauka používá pojem nehmotný statek ve smyslu nehmotného (duševního) obsahu, zachyceného zpravidla prostřednictvím hmotného předmětu umožňujícího jeho vnímání.

Takto zachycené nehmotné majetkové hodnoty jsou předmětem ochrany tzv. **práv k nehmotným statkům**, tvořících zvláštní kategorii práv vedle práv věcných či závazkových. Systém práv k nehmotným statkům lze dále rozdělit do několika skupin příbuzných práv. První z nich bývá označována jako práva k výsledkům duševní tvůrčí činnosti a zahrnuje práva průmyslová (právo k vynálezu, k užitému vzoru, k průmyslovému vzoru) a právo autorské.

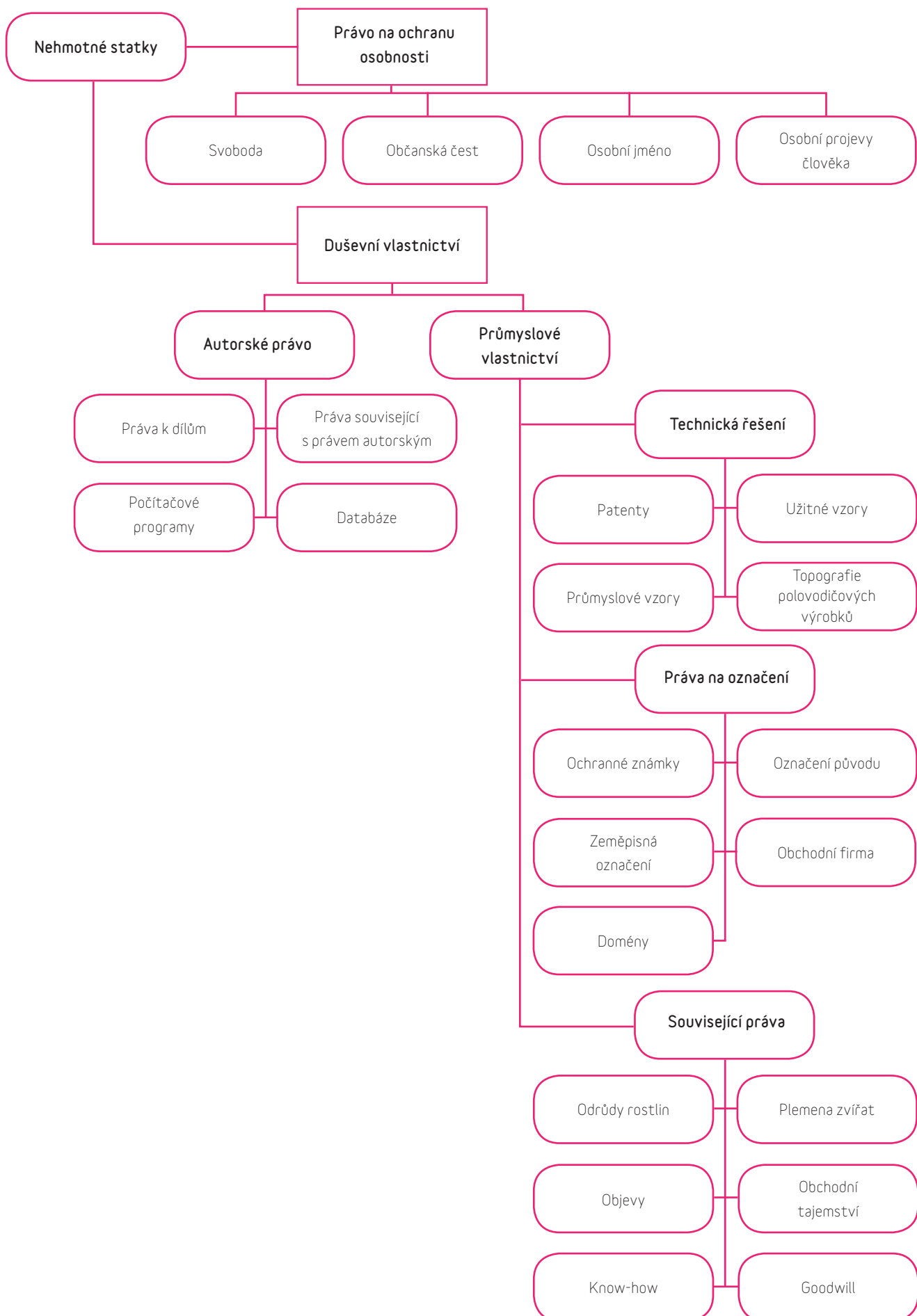
Vedle skupiny práv k výsledkům duševní tvůrčí činnosti stojí **práva k výsledkům netvůrčí povahy**, kam patří většina práv souvisejících s právem autorským (např. právo výrobce zvukového záznamu k jeho záznamu, právo výrobce zvukově obrazového záznamu k jeho prvotnímu záznamu, právo rozhlasového a televizního vysílatele k jeho vysílání) a skupina práv na označení, která zahrnuje ochranné známky, právo k označení původu a právo k zeměpisnému označení. Posledně jmenovanou skupinu lze považovat za smíšenou, spokojující prvky tvůrčí i netvůrčí.

Jako poslední skupina z celku nehmotných statků bývají někdy uváděna tzv. všeobecná osobnostní práva, upravená občanským zákoníkem, která náleží každému jedinci – fyzické osobě.

⁵ Nehmotné statky a práva k nehmotným statkům, článek, Nakladatelství Sagit, 1996-2011.

Ochrana duševního vlastnictví

Základní rozdělení

Průmyslově právní ochrana a autorskoprávní ochrana vykazují některé společné a některé rozdílné znaky. Jde zejména o otázku, kdo má právo na ochranu, požadavek na předmět ochrany, způsob vzniku této ochrany, podmínky trvání a délky trvání ochrany, užití předmětu ochrany a prosazování práv ze vzniklé ochrany.

Rozdíl je možno spatřovat v tom, že zatímco **v oblasti autorskoprávní ochrana vzniká automaticky vytvořením díla** a jeho vyjádřením v jakékoliv objektivně vnímatelné formě, srozumitelné lidskými smysly, **o vznik práva na ochranu předmětů průmyslového vlastnictví se musí žádat** podáním přihlášky u právními předpisy pověřeného orgánu a zaplatit stanovené správní poplatky. Průmyslově právní ochrana vzniká až rozhodnutím tohoto orgánu.

3 Inovační modely znalostí⁶

3.1 Model otevřené inovace

Pokud by VŠ / v.v.i. neusilovaly o získání práv k duševnímu vlastnictví, s výjimkou tiskového práva a práva na citace, tak by se nemusely starat o řízení duševního vlastnictví. Z toho by pak vyplýval jen malý zájem investovat prostředky a úsilí do praktického využití poznatků. Inovace pak zcela závisejí na průmyslu. Dopad novinek na hospodářství je poměrně malý.

Zhruba 10 % technologických novinek vzniká na základě tzv. **technologické nabídky**, tedy inspirováno přímo novými poznatky; 90 % novinek pak je vytvořeno na základě objednávky trhu, tedy tzv. **technologické poptávky**. K úspěšné realizaci projektu je nezbytná i znalost toho, co je trh schopen absorbovat.

⁶ Srov. Např. Holec P., Duševní vlastnictví osou inovačních činností - přednáška, Útvar transferu technologií, Vysoké učení technické v Brně, 2009.
Holec P., Inovační model transferu znalostí v Evropě - přednáška, Univerzitní institut, Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně, 2009.

3.2 Licenční model

Je nutné pro VŠ / v.v.i. zvládnout proces ochrany duševního vlastnictví a prostřednictvím licenčních dohod umožňovat spolupracujícím firmám své poznatky využívat, a to v rámci tzv. **licenčního modelu**. Z chráněných poznatků (předmětů duševního vlastnictví) se tak stává zboží, jež je nutné nabízet a propagovat. K tomu je nezbytná tvorba finančních zdrojů, např. rámcové programy apod., popř. zdroje zárodečného (seed) kapitálu.

3.3 Interakční model / společný výzkum

Jako výhodnější forma přenosu nových poznatků do průmyslové praxe se jeví tzv. „společný výzkum“ (collaborative research). Obvykle se označuje jako **interakční model**. Charakterizován je tím, že vychází z licenčního modelu a z řízení duševního vlastnictví. Nástroje pro vývoj, jehož cíle jsou definované soukromou sférou, jsou (chráněné) předměty duševního vlastnictví a akumulované know-how. Zčásti jsou tyto činnosti podporovány veřejnými prostředky.

Nejdůležitějšími okruhy, které by měly být řešeny při spolupráci, jsou:

financování výzkumu a spolupráce - zejména z jakých zdrojů byl výzkum (vývoj) financován;

dohody o využití výsledků výzkumu - zejména jaké dohody o využití výsledků výzkumu (vývoje) byly uzavřeny s partnery projektu nebo dalšími subjekty o kontrahovaném výzkumu (hospodářské spolupráce, výzkum na zakázku, s poskytovatelem dotace, s příjemci nebo spolupříjemci dotace);

dohody o důvěrnosti;

dohody o publikaci výsledků - kdo, kdy a za jakých podmínek.

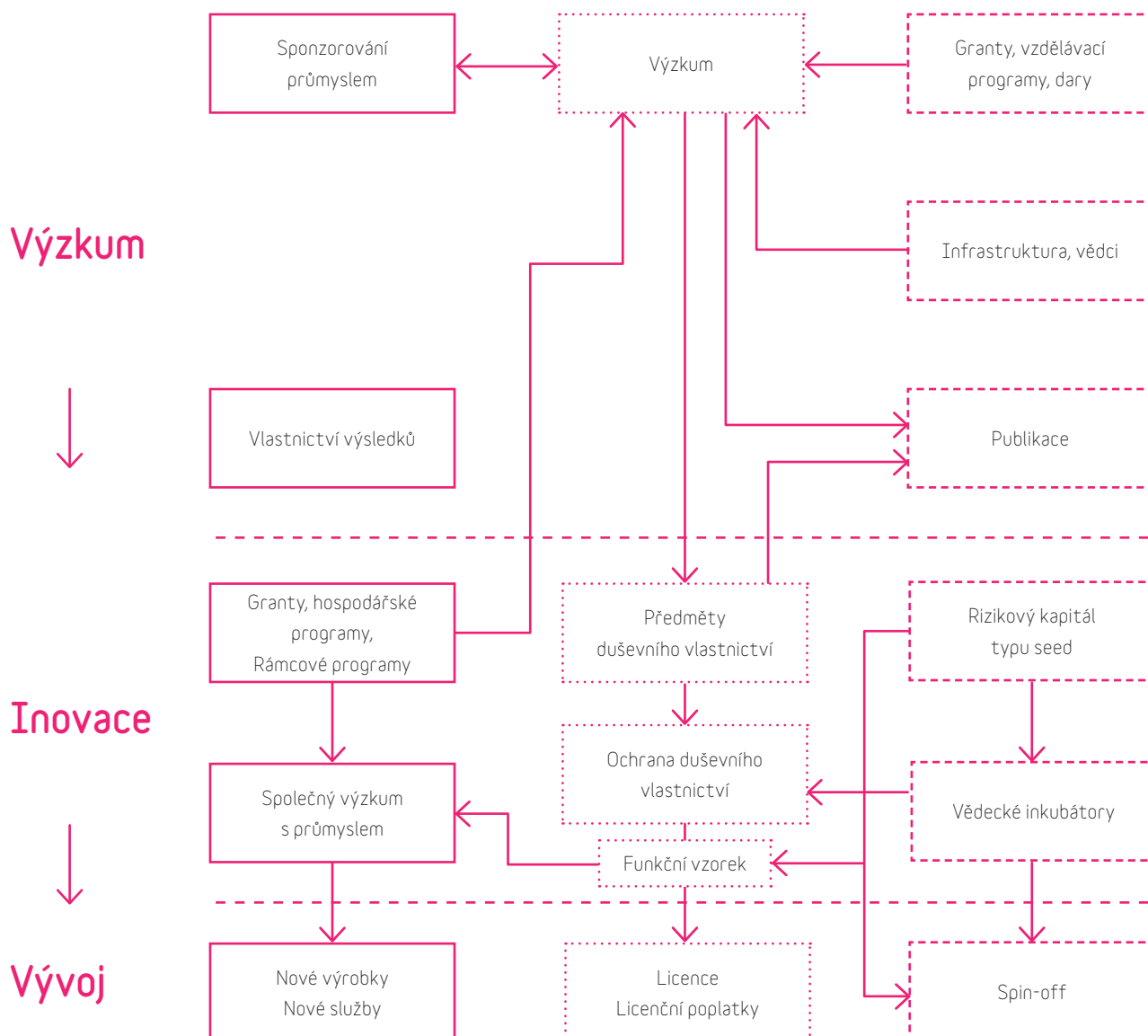
3.4

Model vzniku firem typu spin-off

Jedná se o spojení týmu lidí velmi kompetentních v odborné problematice (odborný tým), s týmem profesionálních manažerů (podnikatelský tým). I tento model rovněž vychází z modelu licenčního.

Z uvedeného lze dovodit, že licenční smlouva představuje právní rámec a hlavní právní nástroj pro transfer technologií. Je součástí buď licenčního (lineárního) modelu, nebo je používána v tzv. interakčním modelu za účinné podpory kvalifikovaného řízení oblasti duševního vlastnictví. Představuje podstatnou část tzv. modelu otevřené vědy – otevřené inovace.

Metodika IV
Využití licencí

4

Smluvní zajištění výzkumu VŠ /v.v.i.⁷

Jedná se o poměrně rozsáhlý smluvní proces, jenž ideálně zahrnuje:

4.1

Projekt

Obsahuje věcné vymezení, stanovení technických parametrů, dobu činnosti, uvedení řešitelů a odpovědných pracovníků, vklady VŠ / v.v.i. (personální a technické vybavení, zkušenosti, know-how), klíčové etapy spolupráce, četnost zpráv pro objednatele apod.

⁷ Viz např. Čada, K., Výzkum a průmyslové vlastnictví - přednáška, 2010.

Fojt O., Komercializace výsledků výzkumu na Univerzitě Karlově - přednáška, 2009.

Kühnllová J., Komercializace průmyslového vlastnictví - přednáška, INVENTIA s.r.o., 2007.

Auerová K., Ochrana a komercializace duševního vlastnictví přednáška, INVENTIA s.r.o., 2009.

Komercializace výsledků výzkumu a vývoje na fakultách a dalších součástech Univerzity Karlovy v Praze, Univerzita Karlova v Praze, Centrum pro přenos poznatků a technologií UK, Praha 2009 a i další Směrnice a Příkazy uvedené v Části A (bod 10) této Metodiky mezi Prameny - Použitá literatura a informační zdroje.

4.2

Finanční zajištění

Obsahuje závazek o odpovědném vynakládání vložených a používaných prostředků, splátkový kalendář, důsledky nečasného plnění, odstoupení od smlouvy, pokuty, možnosti získání dalších prostředků od třetích osob, zajištění výzkumu VŠ / v.v.i. apod.

4.3

Duševní / průmyslové vlastnictví

Zahrnuje pouze nehmotné vlastnictví vztahující se k projektu. Zúčastněné (smluvní strany) si poskytují nevýlučné licence pro vzájemné použití svých dosavadních znalostí, pouze pro účely naplnění projektu, nikoli pro další účely, pokud si nesjednají jinak. V souladu se smluvní úpravou bude VŠ / v.v.i. nebo objednatel vlastnit veškeré výsledky duševního vlastnictví, know-how, databáze a údaje. Mezi povinnosti vlastníka patří i podniknutí veškerých účinných kroků k ochraně nehmotného majetku na vlastní náklady. Před zahájením spolupráce se třetími stranami (studenti, doktorandi, ostatní fyzické a právnické osoby) na projektu, VŠ / v.v.i. rovněž zajistí odpovídající prohlášení o převedení v budoucnu vzniklého duševního vlastnictví na VŠ / v.v.i.. Objednatel bude informován o vzniku předmětů práv k duševnímu vlastnictví, zejména pak předáním veškerých patentových přihlášek, přihlášek užitných a průmyslových vzorů a dalších obdobných předmětů. VŠ / v.v.i. uděluje objednateli pro veškerá teritoria nevýlučnou a bezúplatnou licenci k využití výsledků projektu. Pokud objednatel tak požádá v dohodnuté lhůtě, zahájí VŠ / v.v.i. a objednatel jedná o poskytnutí výlučné licence nebo převodu nehmotného majetku na objednatel. VŠ / v.v.i. nebude v dohodnuté lhůtě zahajovat žádná jednání o licenci k předmětu projektu se třetími stranami. VŠ / v.v.i. bude mít neodvolatelné právo a bezúplatnou licenci na výsledky projektu pro akademický výzkum, výuku a další projekty.

4.4

Publikace a zveřejnění

Podle ujednání VŠ / v.v.i. mohou či nemohou přednášet či publikovat výsledky projektu. Objednatel musí mít právo na schválení zveřejňování významných informací, které vznikly v rámci projektu. Zamýšlená publikace by měla být předložena objednateli s tím, že pokud do jisté doby nebude sděleno odmítnutí, je možné uvedené informace publikovat.

4.5

Utajení

Smluvní strany projektu, jejich zaměstnanci, studenti a spolupracovníci a případně i zainteresované třetí osoby v čase projektu a po dohodnutou dobu po jeho ukončení nesmí odhalit, zpřístupnit či předat žádné třetí straně žádné informace, které získali v rámci projektu nebo je použít pro jiné účely. Žádná ze smluvních stran projektu nemá povinnost udržovat v tajnosti výsledky či informace:

u nichž je známo, že již byly zveřejněny před zahájením spolupráce na projektu a není důvod je dále udržovat v tajnosti;

byly získány od druhé strany a nic nesevčdí o tom, že mají být utajovány;

byly zjištěny či vytvořeny nezávisle a bez vztahu ke straně, která je utajuje;

musí být zveřejněny podle platného právního předpisu nebo rozhodnutí odpovědného orgánu;

byly schváleny ke zveřejnění druhou stranou;

na výzvu ke schválení zveřejnění nebylo včas reagováno;

které jsou nutné a nezbytné pro naplnění projektu, včetně informací pro společnosti zajišťující schvalování, certifikaci a zajištění ochrany duševního vlastnictví, u nichž došlo ke smluvnímu zajištění utajení těchto informací před zveřejněním.

Lze proto obecně konstatovat, že jedním z institutů by měla být

Smlouva o společném výzkumu

Při vytváření nehmotných statků, ať již jako přímý a chtěný výsledek nebo jako vedlejší produkt spolupráce mezi VŠ / v.v.i. a partnerským subjektem (výrobně technická sféra), mohou nastat tři základní výchozí situace:

Vlastníkem práv k nehmotnému statku je VŠ / v.v.i., která jej přednostně nabídne (smluvně) partnerskému subjektu.

Vlastníkem práv k nehmotnému statku je partnerský subjekt, který s VŠ / v.v.i. uzavřel smlouvu na řešení konkrétního problému. Partnerský subjekt může řešení ochránit, prodat či nabídnout licenci, aniž by potřeboval souhlas VŠ / v.v.i..

Vlastníkem je VŠ / v.v.i. a další subjekt (zadavatel úkolu) (spolumajitelství). Spolumajitel / spoluvlastník nemá povinnost dávat část zisku z využívání nehmotného statku druhému spolumajiteli, který jej nevyužívá. VŠ / v.v.i. většinou nebude nehmotný statek využívat, a proto si předem smluvně zajistí podíl z tržeb nebo výnosů druhého subjektu. Pro případ, že předmětný

nehmotný statek má širší potenciál využití, aniž by ohrožoval konkurenceschopnost zadavatele úkolu, tak by ve smlouvě o spolupráci nebo ve spolumajitelské smlouvě měla být upravena možnost uzavření licence s třetím subjektem, z čehož může vyplynout na straně výzkumné organizace vhodnost vyššího podílu na licenčních poplatcích. V případě licenčních smluv či převodu patentu na třetí osobu musí vyjádřit souhlas všichni spolumajitelé.

Již před začátkem spolupráce mezi VŠ / v.v.i. a dalším subjektem (dalšími subjekty) je nutné vyjasnit a smluvně vzájemně upravit:

určení vlastnictví k předmětům hmotného a nehmotného charakteru, jež budou do spolupráce vloženy, při ní používány, jakož i práv k nim po ukončení spolupráce;

kdo bude vlastnit či spoluvlastnit výsledky nehmotného charakteru;

kdo bude přihlašovatelem předmětů průmyslových práv;

kdo bude financovat průmyslově právní ochranu;

kdo bude přivolovat k užití či převodu těchto práv;

jak budou rozděleny výnosy nebo pokryty případné ztráty;

kdo bude řešit případné spory a kdo a jak je bude financovat.

A to na smluvním základě, kdy by v úvahu přicházely například smlouvy o poskytnutí služeb, o převodu hmotných statků, o převodu práv, o utajení.

5

Duševní vlastnictví, průmyslové vlastnictví

Práve duševního vlastnictví se rozumí souhrn právních norem upravujících společenské vztahy, které vznikají při duševní tvůrčí činnosti fyzických osob, jakož i při netvůrčí činnosti mající charakter obchodní, provozní nebo hospodářsko-technické činnosti fyzických nebo právnických osob.

Tvůrčím právem průmyslového vlastnictví se rozumí zejména vynálezecké právo, vzorové právo (právo užitečných vzorů a právo průmyslových vzorů), právo topografií polovodičových výrobků, právo šlechtitelské a jiná tvůrčí práva duševního vlastnictví nepožívající zákonné ochrany (např. objevitelské právo apod.), právo autorské včetně práva pořizovatele databáze a práva související a právo zlepšovatelské.

Netvůrčím právem průmyslového vlastnictví se rozumí zejména právo na označení, tj. firemní právo, známkové právo, právo na označení původu výrobků, doménová jména.

5.1

Ochrana technických řešení

5.1.1 Vynálezy

Vynálezem se rozumí výsledek technické tvůrčí činnosti jedné či více fyzických osob (původce, spolupůvodců), který je patentovatelný. Vynález je patentovatelný v případě, je-li světově nový (není-li součástí stavu techniky), je výsledkem vynálezecké činnosti (pro odborníka nevyplývá zřejmým způsobem ze stavu techniky) a je průmyslově využitelný (může-li jeho předmět být vyráběn nebo jinak využíván v průmyslu, zemědělství nebo jiných oblastech hospodářství).

Vynálezy se dělí podle své podstaty na dvě základní skupiny, které jsou objektivně dány podstatou vynálezu, tedy charakterem jeho podstatných znaků, a není jí možno libovolně volit. První z nich jsou věci, tedy předměty fyzické povahy, například výrobky, zařízení, zapojení, směsi, látky, látky získané přeměnou atomového jádra, kmeny produkčních mikroorganismů, a druhou potom postupy nebo způsoby, které charakterizují činnost, především způsoby výroby a pracovní postupy.

Věci jsou charakterizovány znaky trvalými, určujícími tělesné či konstrukční vytvoření, anebo znaky materiálového složení. Lze je průmyslově vyrábět a představují hmotné předměty prostorově utvářené nebo určitý prostor zaujímají. V případě postupu se jedná o činnost, tedy o působení na pracovní předmět. Podstatou je následnost dějů nebo úkonů, tedy časový průběh činnosti.

Patentem se rozumí právní forma ochrany vynálezu, resp. ochranný dokument na vynález, kterým je na vymezeném území příslušným úřadem či institucí poskytnuta za úplatu ochrana vynálezu na dobu vymezenou právním předpisem. Vynálezem se rozumí řešení z oblasti techniky, což je zákonem vyjádřeno negativním otevřeným výčtem těch případů, které se za vynálezy nepovažují zejména objevy, vědecké teorie a matematické metody, estetické výtvořiny, plány, pravidla a způsoby vykonávání duševní činnosti, hraní her nebo vykonávání obchodní činnosti, programy počítačů jako takové (problematika ochrany počítačových programů je jedna z nejdiskutovanějších a v této oblasti nelze dosud vysledovat zcela jednotnou praxi, přístup a názory) či podávání informací. Některá řešení, ač považována za řešení z oblasti techniky, jsou zákonem z patentování vyloučena. Patent tak nemůže být udělen na odrůdy rostlin a plemena zvířat a biologické způsoby pěstování rostlin a chovu zvířat, na způsoby chirurgického nebo terapeutického ošetřování a na diagnostické metody používané na lidském nebo zvířecím těle a dále na vynálezy, jejichž využití by se přičítalo veřejnému pořádku nebo dobrým mravům. Patent platí 20 let od podání přihlášky, ovšem za předpokladu placení každoročních udržovacích poplatků. *Zákon č. 527/1990 Sb., o vynálezech, průmyslových vzorech a zlepšovacích návrzích, v platném znění.*

Existuje autorskoprávní ochrana počítačových programů, která vychází z toho, že ve smyslu autorského zákona je počítačový program fiktivním dílem, a to v případě, že je původní, tedy že je autorovým vlastním duševním výtvořem.

Programy počítačů se podle ustanovení § 3 odst. 2, písm. c) zákona č. 527/1990 Sb., o vynálezech, průmyslových vzorech a zlepšovacích návrzích, v platném znění, nepovažují jako takové za vynálezy schopné patentové ochrany.

Evropské stanovisko k udělování patentů na počítačové programy je obsaženo zejména v rozhodnutí T 1173/97 Odvolacího senátu EPÚ, podle něhož „*počítačový program, nárokováný buď sám o sobě, nebo zaznamenaný na nosiči, není z patentovatelnosti vyloučen za všech okolností. Program uskutečněný pomocí počítače musí přinášet tak zvaný další technický efekt, tedy technický účinek, který přesahuje pouhou interakci mezi hardware a software*“. Tento přístup k patentové ochraně počítačových programů zastává i Česká republika a řada dalších zemí.

5.1.2 Dodatková ochranná osvědčení

Dodatková ochranná osvědčení (dále jen „osvědčení“) bezprostředně souvisí s patentem „základní patent“), v zásadě znamenají prodloužení doby ochrany látky, která je chráněna tímto základním patentem. Důvod ochrany osvědčením spočívá v kompenzaci faktu, že v některých případech nelze po určitou dobu platnosti patentu vynález využívat. Je tomu tak v případě léčiv a přípravků na ochranu rostlin, pro jejichž uvedení na trh je třeba souhlasu (registrace) příslušné autority – v České republice je to pro oblast léčivých přípravků pro lidské použití Státní ústav pro kontrolu léčiv, pro oblast veterinárních přípravků Ústav pro státní kontrolu veterinárních biopreparátů a léčiv, v rámci Evropské unie je to Evropská agentura pro hodnocení léčivých přípravků se sídlem v Londýně. Pro oblast přípravků na ošetřování rostlin je státní autoritou Státní rostlinolékařská správa, na evropské úrovni taková instituce ustanovena není. Osvědčení platí po dobu odpovídající době, jež uplynula mezi dnem podání přihlášky základního patentu a dnem první registrace umožňující uvést přípravek na trh v České republice, resp. Evropské unii, jako léčivý přípravek či jako přípravek na ochranu rostlin, zkrácené o pět let, nejdéle však pět let ode dne, kdy toto osvědčení nabylo účinnosti. *Zákon č. 527/1990 Sb., o vynálezech, průmyslových vzorech a zlepšovacích návrzích, v platném znění.*

5.1.3 Biotechnologické vynálezy

Právní úprava je vymezena zákonem č. 206/2000 Sb., o ochraně biotechnologických vynálezů, v platném znění. Biotechnologický vynález je patentovatelný, týká-li se biologického materiálu, který je izolován ze svého přirozeného prostředí nebo vyráběn technickým postupem, i když se již v přírodě vyskytl; rostlin nebo zvířat, není-li technická proveditelnost vynálezu omezena na určitou odrůdu

rostlin nebo plemeno zvířete; nebo mikrobiologického nebo jiného technického postupu a výrobku, jiného než je rostlinná odrůda nebo zvířecí plemeno, získaného tímto způsobem.

Patenty se neudělují na biotechnologické vynálezy, jejichž obchodní využití by se přičilo veřejnému pořádku nebo dobrým mravům, na lidské tělo v různých stádiích vzniku či vývoje a pouhé objevení některého z jeho prvků, včetně sekvence nebo dílčí sekvence genu, i když struktura tohoto prvku je totožná se strukturou přírodního prvku, na odrůdy rostlin a plemena zvířat nebo v zásadě biologické způsoby pěstování rostlin či chovu zvířat.

5.1.4 Užité vzory

Užitným vzorem lze chránit technické řešení, které je nové, přesahuje rámec pouhé odborné dovednosti a je průmyslově využitelné. Pojem „technické řešení“ odpovídá pojmu „vynález“ u ochrany patentem, předměty, které je možno chránit patentem a užitným vzorem, jsou tedy z tohoto pohledu srovnatelné. Z ochrany užitným vzorem jsou však oproti patentu dále vyloučeny biologické reprodukční materiály a jakékoliv „způsoby“. Ve smyslu ustanovení § 4 odst. 3 zákona č. 478/1992 Sb., o užitných vzorech, v platném znění, je možno užitný vzor přihlásit k ochraně až do šesti měsíců od zveřejnění (výsledků práce přihlašovatele nebo jeho právního předchůdce). To je oproti vynálezům značný rozdíl.

Řízení o přihlášce užitného vzoru probíhá na tzv. registračním principu, je zkoumáno splnění obsahových a formálních požadavků, ne materiálních podmínek (hlediska novosti a tvůrčí úrovně) ochrany. Tato skutečnost může za určitých podmínek představovat riziko při uzavírání licencí, oceňování i nakládání s právy k užitému vzoru se vztahujícími. Zapsaný užitný vzor platí 4 roky ode dne podání přihlášky. Doby platnosti zápisu užitného vzoru prodlouží Úřad průmyslového vlastnictví České republiky (dále jen „Úřad“) na zpoplatněnou žádost majitele užitného vzoru až dvakrát, pokudžde o tři roky. Maximální doba platnosti zapsaného užitného vzoru je tedy 10 let. *Zákon č. 478/1992 Sb., o užitných vzorech, v platném znění.*

5.1.5 Průmyslové vzory

Průmyslovým vzorem se rozumí vzhled výrobku nebo jeho části, spočívající zejména ve znacích linií, obrysů, barev, tvaru, struktury nebo materiálů výrobku samotného, nebo jeho zdobení. Jde o vizuálně vnímatelnou vlastnost či složku výrobku, nejdě o technickou, konstrukční, funkční, materiálovou nebo jinou podstatu výrobku, byť by tato byla z reálného výrobku nebo jeho vyobrazení srozumitelná. Výrobek je průmyslově nebo řemeslně vyrobený předmět, včetně součástí určených k sestavení do jednoho složeného výrobku, dále grafický symbol a typografický znak s výjimkou počítačových programů. Složeným výrobkem je výrobek, který se skládá z několika součástí, které mohou být vyměněny a které umožňují rozebrání a nové sestavení výrobku.

5.2 Předměty příbuzné technickým řešením

5.2.1 Zlepšovací návrhy

Za zlepšovací návrhy se pokládají technická, výrobní nebo provozní zdokonalení, jakož i řešení problémů bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a životního prostředí, s nimiž má zlepšovatel právo nakládat. Práva ze zlepšovacích návrhů nevzniknou, brání-li jim práva z patentu. Zlepšovatel je povinen nabídnout zlepšovací návrh svému zaměstnavateli, týká-li se zlepšovací návrh oboru práce nebo činnosti zaměstnavatele. Právo využívat zlepšovací návrh vzniká uzavřením smlouvy se zlepšovatelem o přijetí nabídky zlepšovacího návrhu a odměně za něj. Jestliže s ním zaměstnavatel ve lhůtě dvou měsíců od nabídky zlepšovacího návrhu neuzavřel smlouvu o přijetí nabídky zlepšovacího návrhu a odměně za něj, má zlepšovatel právo se zlepšovacím návrhem nakládat bez omezení (např. ho nabídnout jinému podnikateli, jehož oboru práce nebo činnosti se zlepšovací návrh také týká). Úřad o těchto předmětech žádá řízení nevede. *Zákon č. 527/1990 Sb., o vynálezech, průmyslových vzorech a zlepšovacích návrzích, v platném znění.*

5.2.2 Odrůdy rostlin

Jedná se o předměty příbuzné technickým řešením, kdy odrůdou je skupina rostlin náležející k nejnižšímu stupni botanického třídění, jež může být určena vyjádřením charakteristik vyplývajících z daného genotypu nebo kombinace genotypů; odlišena od jiné skupiny rostlin alespoň jednou uvedenou charakteristikou; považována za jednotku rozmnožovatelnou beze změny. Samotné odrůdy rostlin jsou vyloučeny z ochrany patentem či užitným vzorem, neznamená to však, že jimi nemohou být chráněna řešení, která se k rostlinám či zvířatům vztahují – za předpokladu, že taková řešení jsou technického charakteru a splňují podmínky patentovatelnosti (ochrany). Na ochranu odrůd rostlin se vztahuje *zákon č. 408/2000 Sb., o ochraně práv k odrůdám rostlin, v platném znění*. O udělení ochrany rozhoduje Ústřední kontrolní a zkušební ústav zemědělský, při splnění zákonných podmínek uděluje žadateli ochranná práva k odrůdě a schválí návrh názvu odrůdy vydáním šlechtitelského osvědčení. Právní úpravu pro ochranu plemen zvířat Česká republika v současnosti zakotvenou nemá.

Grafika sama o sobě, bez toho, že by byla aplikována na konkrétním nosiči (kterým musí být konkrétní prostorový nebo plošný výrobek), resp. agregována do jeho celkového vzhledu, není průmyslovým vzorem, protože nepředstavuje vzhled výrobku. Průmyslový vzor je způsobilý ochrany, je-li nový a má-li individuální povahu. Za nový se považuje, nebyl-li přede dnem podání přihlášky nebo přede dnem vzniku práva přednosti zpřístupněn veřejnosti shodný průmyslový vzor. Za zpřístupnění veřejnosti se nepovažuje zpřístupnění původcem průmyslového vzoru nebo jeho právním nástupcem během 12 měsíců přede dnem podání přihlášky. Za shodné se považují, jestliže se jejich znaky liší pouze nepodstatně. Průmyslový vzor vykazuje individuální povahu, jestliže celkový dojem, který vyvolává u informovaného uživatele, se liší od celkového dojmu, který u takového uživatele vyvolává průmyslový vzor zpřístupněn veřejnosti přede dnem podání přihlášky. Zapsat nelze průmyslový vzor, je-li v rozporu s veřejným pořádkem nebo dobrými mravy, nebo pokud existuje překážka tzv. staršího práva, tj. pokud již byl u Úřadu shodný průmyslový vzor přihlášen dříve. Ochrana zapsaného průmyslového vzoru trvá 5 let od data podání přihlášky průmyslového vzoru. Vlastník průmyslového vzoru může tuto dobu ochrany opakovaně obnovit, a to vždy o 5 let, až na celkovou dobu 25 let od data podání přihlášky průmyslového vzoru. *Zákon č. 207/2000 Sb., o ochraně průmyslových vzorů, v platném znění.*

5.1.6 Topografie polovodičových výrobků

Topografií polovodičového výrobku (dále jen „topografie“) se rozumí série jakkoli zafixovaných nebo zakódovaných vzájemně souvisejících zobrazení, znázorňující trojrozměrné trvalé uspořádání vrstev, z nichž se polovodičový výrobek skládá, přičemž každé zobrazení znázorňuje vzor jedné vrstvy polovodičového výrobku nebo jeho části, popřípadě povrchu polovodičového výrobku v jednotlivých stupních výroby nebo jeho částí. Chráněny mohou být topografie, které jsou výsledkem tvůrčí činnosti původce a které nejsou v průmyslu polovodičových výrobků běžné. Doba trvání ochrany topografie skončí uplynutím 10 let od konce kalendářního roku, v němž tato ochrana vznikla. *Zákon č. 529/1991 Sb. o ochraně topografie polovodičových výrobků, v platném znění.*

5.3

Ochrana práv na označení

Práva na označení tvoří významnou skupinu práv a náleží sem zejména:

ochranné známky;
označení původu a zeměpisná označení;
ochrana názvu;
ochrana osobních údajů;
nezapsaná označení;
doménová jména.

5.3.1 Ochranné známky

Jde o označení, které umožňuje rozlišit shodné výrobky, pocházející od různých výrobců, kteří tyto výrobky vyrábějí, nebo s nimi obchodují, a shodné služby, které jsou poskytovány odlišnými subjekty v oblasti terciární sféry. Podnikatel má tak určitou záruku toho, že jeho výrobky a služby vstoupily do povědomí spotřebitele, který se bude lépe orientovat v široké nabídce zboží a služeb. Působení ochranné známky a její vliv na zákazníka zajišťuje současně i odbyt produktů a služeb na trhu, spolu s využitím dobré pověsti, popř. všeobecné známosti takového označení. Ochranná známka nemůže existovat sama o sobě, bez spojení s konkrétním zbožím, které označuje, nebo se službami, které jsou pod touto známkou poskytovány.

Za zákonem stanovených podmínek může být ochrannou známkou:

slovní označení v běžném typu písma, nebo ve specifickém grafickém provedení;
označení, ztvárněné určitou kresbou, jako obrazové vyobrazení, rovněž jako kombinace slova a kresby, tzv. logo;
prostorové (trojrozměrné) označení, které je tvořeno tvarem výrobku nebo jeho obalu či kombinací takových tvarů se slovy nebo kresbou;
označení tvořené barvou nebo kombinací barev.

K tomu, aby označení přihlašované jako ochranná známka plnilo svůj účel pro spotřebitele, ale i pro podnikatelské subjekty, platí určitá kritéria, která spočívají zejména v úzké vazbě známky na podnikatelské aktivity subjektu, který ji přihlašuje, na dobré způsobilosti odlišit přihlašované označení od již zapsaných ochranných známek zavedených na trhu a na fantazijnosti, originalitě a nevšednosti takového označení, včetně jeho výraznosti

a snadné zapamatovatelnosti. Zápisně nezpůsobilá jsou označení k zápisu buď úplně, což znamená, že označení nemůže být zapsáno vůbec (absolutní důvody odmítnutí ochrany), nebo částečně, pak může být označení zapsáno pouze s určitou výhradou, s omezením nebo na základě souhlasu třetí osoby (relativní důvody odmítnutí ochrany). Zápis ochranné známky do rejstříku platí deset let od data podání přihlášky a na žádost vlastníka známky je možná její obnova, a to pokaždé na dobu dalších deseti let. Není-li taková žádost ve stanovené lhůtě podána, ochranná známka zanikne.

Zákon č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách, v platném znění.

5.3.2 Označení původu a zeměpisná označení

Pro úplnost se zde uvádí i tyto předměty. Úvodem je ovšem nutné zdůraznit, že licence k těmto předmětům nepřicházejí v úvahu, neboť zde není majitel / vlastník, který by byl k přivolení k licenci povolán. Jinými slovy označení původu a zeměpisné označení nemá vlastníka ani majitele, proto nepřichází licenční smlouva k těmto předmětům v úvahu.

Označením původu se rozumí název oblasti, určitého místa nebo země používaný k označení zboží pocházejícího z tohoto území, jestliže kvalita nebo vlastnosti tohoto zboží jsou výlučně nebo převážně dány zvláštním zeměpisným prostředím s jeho charakteristickými přírodními a lidskými faktory a jestliže výroba, zpracování a příprava takového zboží probíhá ve vymezeném území; za označení původu pro zemědělské výrobky nebo potraviny jsou pokládána i tradiční zeměpisná nebo nezeměpisná označení pro zboží pocházející z vymezeného území, splňuje-li takové zboží ostatní podmínky podle tohoto ustanovení. Zeměpisným označením se rozumí název území používaný k označení zboží pocházejícího z tohoto území, jestliže toto zboží má určitou kvalitu, pověst nebo jiné vlastnosti, které lze přičíst tomuto zeměpisnému původu, a jestliže výroba nebo zpracování anebo příprava takového zboží probíhá ve vymezeném území. Ze zápisu jsou vyloučeny např. obecné názvy druhu zboží a ta označení, která jsou shodná s ochrannou známkou či všeobecně známou známkou za předpokladu, že by mohlo dojít ke klamání spotřebitele o skutečném původu zboží. Řízení o udělení ochrany provádí Úřad na základě žádosti podané sdružením výrobců nebo zpracovatelů produktů z určité oblasti za zákonem stanovených podmínek. Trvání ochrany není časově omezeno. Oprávněný uživatel může užívat zapsané označení původu či zeměpisné označení, zejména je umístit na zboží, jehož se označení týká. *Zákon č. 452/2001 Sb., o ochraně označení původu a zeměpisných označení, v platném znění.*

5.4 Autorské právo

5.3.3 Ochrana názvu právnických osob

Základní právní úprava ochrany názvu právnických osob je obsažena zejména v občanském zákoníku, obchodním zákoníku, trestní zákoníku, tiskovém zákonu, zákonu o provozování rozhlasového a televizního vysílání. Právní úprava ochrany názvu podnikatele zapsaného v obchodním rejstříku se odlišuje od úpravy platné pro podnikatele nezapsaného v obchodním rejstříku. Rovněž má význam, zda je podnikatel fyzická nebo právnická osoba. Názvem podnikatele zapsaného v obchodním rejstříku, ať už jím je osoba fyzická nebo právnická, je obchodní firma, tedy ten název, pod nímž je podnikatel do obchodního rejstříku zapsán. Při neoprávněném použití názvu právnické osoby se lze domáhat ochrany soudní cestou.

5.4.1 Práva autora k jeho dílu

Autorské dílo je dílo literární, jiné dílo umělecké a dílo vědecké, které je jedinečným výsledkem tvůrčí činnosti autora a je vyjádřeno v jakékoli objektivně vnímatelné podobě včetně podoby elektronické, trvale nebo dočasně, bez ohledu na jeho rozsah, účel nebo význam. Autorskými díly jsou např. díla slovesná, hudební, dramatická a hudebně dramatická, choreografická a pantomimická, fotografická, audiovizuální, výtvarná, architektonická, díla užitého umění a kartografická, ale také počítačový program, dílo vzniklé tvůrčím zpracováním díla jiného, včetně překladu díla do jiného jazyka, sborník, databáze, která je způsobem výběru nebo uspořádáním obsahu autorovým vlastním duševním výtvořem. Zákon č.121/2000 Sb. o právu autorském, právech souvisejících s právem autorským, v platném znění (autorský zákon).

5.4.2 Právo související s právem autorským

práva výkonného umělce k uměleckému výkonu;

právo výrobce zvukového záznamu k jeho záznamu;

právo výrobce zvukově obrazového záznamu k jeho prvotnímu záznamu;

právo rozhlasového a televizního vysílatele k jeho původnímu vysílání;

právo zveřejnitel k dosud nezveřejněnému dílu, k němuž uplynula doba trvání majetkových práv;

právo nakladatele na odměnu v souvislosti se zhotovením rozmnoženiny jím vydaného díla pro osobní potřebu.

5.4.3 Právo pořizovatele k jím pořizené databázi

Databází se rozumí soubor nezávislých děl, údajů nebo jiných prvků, systematicky nebo metodicky uspořádaných a individuálně přístupných elektronickými nebo jinými prostředky, bez ohledu na formu jejich vyjádření. Pořizovatelem databáze je fyzická nebo právnická osoba, která na svou odpovědnost pořídí databázi, nebo pro kterou tak z jejího podnětu učiní jiná osoba.

5.5

Další základní pojmy související s duševním vlastnictvím

5.5.1 Obchodní tajemství

V souladu s ustanovením § 17 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, v platném znění, se jím rozumí veškeré skutečnosti obchodní, výrobní či technické povahy související s podnikem, které mají skutečnou nebo alespoň potenciální materiální či nemateriální hodnotu, nejsou v příslušných obchodních kruzích běžně dostupné, mají být podle vůle subjektu utajeny a tento odpovídajícím způsobem jejich utajení zajišťuje. Obchodní tajemství je předmětem práv náležejících k podniku. Zákonnou úpravu licenční smlouvy lze analogicky použít i pro využívání některých speciálních nehmotných statků, např. využití obchodního tajemství, tj. použít ustanovení a termíny, úpravy práv a povinností této oblasti nejbližší.

5.5.2 Know-how

Souhrn organizačních, řídicích, ekonomických, podnikatelských, technických, obchodních, marketingových, vědeckých, výzkumných a dalších znalostí a zkušeností, které jsou způsobilé hospodářského uplatnění, jsou vyjádřeny v jakémkoliv objektivně vnímatelné podobě, nejsou obecně známy ani obecně dostupné a nejsou předmětem práva duševního vlastnictví. Know-how lze dělit podle nositelů na podnikové know-how a podle původu na technické, marketingové, know-how v oblasti řízení. Know-how může tvořit součást obchodního tajemství, pokud je utajováno ve smyslu obchodního zákoníku. Pojem know-how je například použit v § 60 odst. 2 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, v platném znění, ze kterého vyplývá, že know-how může být předmětem nepeněžitého vkladu do základního kapitálu obchodní společnosti. Know-how lze poskytnout jinému smlouvou o know-how nebo tzv. nepravou licencí. Právní ochrana know-how se opírá především o ustanovení o obchodním tajemství v rámci práva nekalosoutěžního a v rámci práva trestního.

5.5.3 Důvěrné informace

Mohou mimo jiné být chráněny ve smyslu ustanovení § 271 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, v platném znění. V případě, že si strany při jednání o uzavření smlouvy navzájem poskytnou informace označené jako důvěrné, nesmí strana, které byly tyto informace poskytnuty, je prozradit třetí osobě a ani je použít v rozporu s jejich účelem pro své potřeby, a to bez ohledu na to, zda dojde k uzavření smlouvy, či nikoli. Informace, které smluvní strana považuje za důvěrné, by měla takto při jednání označit, a to nejlépe v písemné podobě. Členové statutárního orgánu společnosti (potažmo i členové dozorčí rady) jsou povinni zachovávat mlčenlivost o důvěrných informacích a skutečnostech, jejichž prozrazení třetím osobám by mohlo společnosti způsobit škodu, jak výslovně upravuje u členů představenstva společnosti ustanovení § 194 odst. 5 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, v platném znění.

5.5.4 Dobrá pověst právnických osob

Dobrá pověst (goodwill) je nezbytná pro úspěšné fungování právnické osoby, obsahuje především určité morální, ale i kvalitativní vlastnosti charakterizující právnickou osobu, podle nichž je hodnocena a přijímána společností. Zahrnuje nehmotné a samostatně nevyčíslitelné hodnoty spojené s právnickou osobou.

5.5.5 Všeobecná práva osobnostní

Fyzická osoba má právo na ochranu své osobnosti, zejména života a zdraví, občanské cti a lidské důstojnosti, jakož i soukromí, svého jména a projevů osobní povahy. Zejména zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, v platném znění.

5.5.6 Osobní údaje

Podle ustanovení zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, v platném znění, se jedná o jakoukoliv informaci týkající se určeného nebo určitelného subjektu údajů. Subjekt údajů se považuje za určený nebo určitelný, jestliže lze subjekt údajů přímo či nepřímo identifikovat zejména na základě čísla, kódu nebo jednoho či více prvků, specifických pro jeho fyzickou, fyziologickou, psychickou, ekonomickou, kulturní nebo sociální identitu. Citlivým údajem je pak osobní údaj vypovídající o národnostním, rasovém nebo etnickém původu, politických postojích, členství v odborových organizacích, náboženství a filozofickém přesvědčení, odsouzení za trestný čin, zdravotním stavu a sexuálním životě subjektu údajů a genetický údaj subjektu údajů; citlivým údajem je také biometrický údaj, který umožňuje přímou identifikaci nebo autentizaci subjektu údajů. Uvedený zákon mimo jiné stanovuje práva a povinnosti správce při zpracovávání osobních údajů včetně podmínek, kdy je nutný souhlas subjektu údajů s jejich zpracováním; podmínek, za kterých je správce povinen písemně oznámit Úřadu pro ochranu osobních údajů úmysl osobní údaje zpracovávat; podmínek pro přenos osobních údajů do zahraničí atd.

5.5.7 Poznatek

Je chápán jako poznatek vědy, výzkumu a vývoje, zvláště pak (ale nejenom) technologie, poznatek způsobilý stát se předmětem autorskoprávní nebo průmyslově právní ochrany, vytvořený autorem / původcem poznatku.

5.5.8 Vědecké objevy

Naše dřívější právní předpisy definovaly objev jako určení dosud neznámých, objektivně existujících jevů, vlastností nebo zákonitostí materiálního světa dokázané vědeckou metodou. Samotný objev není patentovatelný, protože nemá technický účinek a nemůže být proto vynálezem. Pokud ale je objev prakticky použit v rámci konkrétního nového technického řešení, může toto nové technické řešení být patentovatelným vynálezem.

Právo k nim zůstává v dnešní době mimo zvláštní zákonnou ochranu. Vědecké objevy jako takové mají sloužit obecnému dobru, a proto spadají do „veřejné domény“. Nicméně, z hlediska českého práva není vyloučeno, aby byly vědecké objevy obsaženy v některém jiném duševním vlastnictví. Mohou tak tvořit obsah obchodního tajemství, důvěrné informace nebo být obsahem zlepšovacího návrhu. V těchto případech platí pro vědecké objevy zvláštní právní režimy příslušných ochranných práv. Vědecký objev také bývá zpravidla popsán ve vědeckém díle. Předmětem autorského práva není sám vědecký objev, nýbrž vědecké dílo, ve kterém je objev vědecky ztvárněn. Objevitelské prvenství (*moral rights*) – zde může být součástí tzv. „osobní sféry“ fyzické osoby. V takovém případě by se šlo nad rámec „zvláštní“ právní úpravy. Aplikovatelná by byla vědecká morálka a v ní a s ní zformované vědecké zvyklosti. Existuje zde určitá možnost právní ochrany objevitelství spočívající v nárokování si objevitelství včetně označení objevitelství, všeobecnými právy osobnostními podle českého občanského zákoníku § 11 a násl. zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, v platném znění.

Vědci nebo vědecké ústavy, které je zaměstnávají, bývají soutěžitelé, není vyloučena ochrana objevitelství právem proti nekalé soutěži. Nekalosoutěžní ochrana může směřovat např. proti klamavému objevitelskému označení výrobku, a to i souběžně s ochranou osobnostněprávní.

Vzhledem k charakteru objevů lze uzavřít, že by se na ně v rámci VŠ / v.v.i. měla přiměřeným způsobem vztahovat níže popsaná práva a povinnosti u podnikových / zaměstnaneckých řešení včetně komercializace, výnosů a jejich rozdělování.

5.5.9 Nekalá soutěž

V ustanovení § 44 odst. 1 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, v platném znění, jsou pomocí tzv. generální klauzule uvedeny pojmové znaky nekalé soutěže jako „jednání v hospodářské soutěži nebo v hospodářském styku, které je v rozporu s dobrými mravy soutěže a je způsobilé přivodit újmu jiným soutěžitelům, spotřebitelům nebo dalším zákazníkům“. Takové jednání je bez výjimky zakázáno.

Speciální skutkové podstaty nekalé soutěže jsou:

klamavá reklama;
klamavé označování zboží a služeb;
vyvolávání nebezpečí záměny;
parazitování na pověsti podniku, výrobků či služeb jiného soutěžitele;
podplácení;
zlehčování;
srovnávací reklama;
porušování obchodního tajemství;
ohrožování zdraví spotřebitelů a životního prostředí.⁸

⁸ Pro další a podrobnější informace k problematice obsažené v části 5 lze odkázat zejména na:

Horáček, R., Čada, K., Hájek, P. - Práva k průmyslovému vlastnictví, 1. vydání, C. H. Beck, Praha, 2005.
Horáček, R. a kolektiv - Zákon o ochranných známkách / Zákon o ochraně označení původu a zeměpisných označení / Zákon o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví, 2. vydání, C. H. Beck, Praha, 2008.
Čada, K., Knížek, M. - Průmyslové vlastnictví a licence v tržním hospodářství, 1. vydání, Úřad průmyslového vlastnictví, Praha, 2001.
Jenerál, E. - Užité vzory, 4. vydání, Úřad průmyslového vlastnictví, Praha, 2002.
Rýdl, J. - Průmyslový vzor a zpracování národní přihlášky průmyslového vzoru, 1. vydání, Úřad průmyslového vlastnictví, Praha, 2008.
Telec, I., Tůma, P. - Autorský zákon, 1. vydání, C. H. Beck, Praha, 2007.
Chaloupková H., Holý P. - Zákon o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) a předpisy související, 3. vydání, C. H. Beck, Praha, 2007.
Kříž J., Holcová I., Kordač J., Křestňanová V. - Autorský zákon a předpisy související, 2. vydání, Linde Praha, 2005.
Metodické pokyny pro řízení před Úřadem průmyslového vlastnictví, 1. novelizované a doplněné vydání. Úřad průmyslového vlastnictví, Praha 2006, 2009, 2010.
Vlastnická práva a ochrana duševního vlastnictví - Kurz; Vysoká škola báňská - Technická univerzita Ostrava, 2006.

•

•

•

•

ČÁST B

PŘÍLOHA Č. 2

Druhy licenčních smluv

1

Licenční fond

Jeho účelem by měla být úhrada všech nebo části nákladů spojených s ochranou, udržováním nebo využíváním nemotných statků VŠ /v.v.i. v České republice a / nebo v zahraničí. Z tohoto účtu mohou být hrazeny i náklady spojené s transferem technologií, vztahujícím se k nemotným statkům. Měl by být použit v případech, kdy nelze čerpat dostačující finanční prostředky z grantů či z jiných vnitřních a/nebo vnějších finančních zdrojů.

2

Druhy licencí – licenčních smluv

Z hlediska legislativně technického a legislativně systematického lze **typově** rozlišit:

licenční smlouvu k předmětům průmyslového vlastnictví (§ 508 až § 515 obchodního zákoníku) s návazností ke zvláštní úpravě v zákonech průmyslověprávních;

licenční smlouvu k předmětům práva autorského nebo práv souvisejících – jiného duševního vlastnictví, zejména v § 46, 74, 78, 82 a 96 autorského zákona, zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím) s možností dalšího dělení na

obecnou licenční smlouvu k předmětům jiného duševního vlastnictví;

nakladatelskou smlouvu;

netypovou smlouvu podle ustanovení občanského zákoníku. Tyto nemají obchodní povahu a nedotýkají se autorských děl.

2.1

Právní pojem licence má trojí význam – licence trojího právního druhu:

2.1.1 Licence smluvní (dobrovolné)

– výsledek jednání a projevu vůle subjektů práva za existence právního i faktického důvodu, v určité formě a za oboustranně splnitelných podmínek. Obsahují zpravidla poskytnutí úplaty, odměny nebo jiné majetkové hodnoty.

2.1.2 Licence zákonné

– stanovené státem v obecném zájmu (není uzavírána licenční smlouva). Oprávnění k výkonu určitých činností je dáno přímo právním předpisem, v takovém případě není nutný souhlas majitele (absolutního) práva k předmětu duševního / průmyslového vlastnictví. Lze rozlišovat:

úplatné zákonné licence;

bezúplatné zákonné licence – je jich většina.

Problematice zákonných licencí je věnováno více prostoru v Metodice II, Část C – příloha č. 7, Autorské právo a práva související. Dále též ustanovení § 31 až § 39 zákona č. 121/2000 Sb., autorský zákon, v platném znění.

2.1.3 Licence nucené (nedobrovolné)

– typické pro většinu průmyslových práv. Ojedinele udělovaná Úřadem průmyslového vlastnictví (dále jen „Úřad“), respektive příslušným soudem, pouze z důvodu ohrožení důležitého veřejného zájmu (obrana státu, zdravotní, ekologické a podobné důvody zvláštního zřetele hodné) nebo při žádném či nedostatečném využívání předmětu průmyslového vlastnictví jeho majitelem, a to jen jako nevýlučná. Podle dostupných informací nebyla na území České republiky / Československa nikdy udělena.

2.2

Vztah k nabyvateli a poskytovateli

Aktivní licence – o aktivní licenci mluví poskytovatel, pokud licenci prodal a bude z ní mít jisté příjmy nebo jiné výhody;

pasivní licence – o pasivní licenci mluví nabyvatel, když licenci získal za úplatu nebo jiné plnění.

2.3

Podle rozsahu práv, která jsou předmětem licence

Výlučná licence – poskytuje k využití předmětu licence oprávnění pouze nabyvateli a poskytovatel se mu zavazuje, že licenci neposkytne žádnému jinému a zpravidla, že ani on sám předmět licence nebude využívat;

nevýlučná licence (licence jednoduchá) – poskytovatel uděluje právo nabyvateli ve stanoveném rozsahu předmět licence využívat, ale ponechává si pro sebe dispozici tento předmět nejen sám využívat, ale i možnost poskytovat licenci na tentýž předmět i dalším zájemcům;

plná licence – výhradní licence s ujednáním, že poskytovatel nebude právo sám vykonávat;

jediná sólová licence – výlučná licence, kde ovšem předmětu licence využívají pouze poskytovatel a jediný výhradní nabyvatel.

2.4

Podle předmětu licence

Autorskoprávní licence – udělení oprávnění k výkonu práva užití dílo (ve smyslu jeho legální definice v autorském zákoně) k jednotlivým způsobům nebo ke všem způsobům užití, v rozsahu omezeném nebo neomezeném;

licence patentové – poskytnutí práva využívat platný patent udělený na výrobky nebo pro procesy;

licence známkové – poskytnutí práva k využití zapsaných ochranných známek;

licence vzorové – poskytnutí práva k využití užitečných vzorů nebo průmyslových vzorů;

licence na know-how (nepravá licence) – poskytnutí nechráněných výrobně-technických poznatků, znalostí či zkušeností, které jsou neveřejné, podstatné a identifikovatelné; na předměty průmyslově právně chráněné lze udělit pravou licenci (právním předpisem upravenou) – na předměty průmyslově právně nechráněné licenci nepravou;

sdužená licence (package license) – v rámci jedné smlouvy se uděluje povolení k užití několika vnitřně spojených či vázaných nehmotných statků či průmyslových práv najednou;

licence smíšené – smlouvy zahrnující několik nehmotných statků, ať již právně chráněných, či nechráněných – jsou v podstatě kombinací výše uvedených druhů licencí;

křížové licence (cross-license) – vzájemně zpravidla bezplatné licence, kdy poskytovatel od nabyvatele neobdrží úplatu (finanční plnění) za poskytnutí licence, ale licenci či souhlas k využívání nehmotného statku, který má v držbě. Jde o vzájemnou výměnu práva k využití. Tento druh licence se někdy používá při narovnání sporů o porušování průmyslového práva;

technologické licence – předmětem je poskytnutí know-how chráněného pouze jeho důsledným utajováním;

výrobové licence – předmětem je výrobek určený k prodeji samostatně nebo jako kompletační díl jiného finálního výrobku;

výrobní licence – na jejím základě nabyvatel vyrábí licenční výrobek, který dodává výhradně poskytovateli licence, který jej použije ve vlastní výrobě k dokompletování stroje nebo celého strojního zařízení;

k dosud nezapsaným (průmyslovým) právům – na předmět přihlášky průmyslového práva k ochraně – z právního hlediska nejde o licenční smlouvu, ale o smlouvu nepojmenovanou. Smlouvu lze uzavřít, (i) kdy ochrana na nehmotný statek nebude udělena, pak se může změnit na smlouvu o know-how; (ii) na smlouvu na know-how, po udělení ochrany na nehmotný statek se změní na příslušnou licenční smlouvu. Často je v těchto smlouvách používána podmínka rozvazovací nebo odkládací. Smlouva může mít i charakter **smlouvy o smlouvě budoucí**;

mlčky poskytnutá licence (implied license) – v angloamerickém právním systému na základě implicitního souhlasu poskytovatele, popř. na základě jeho konkludentního jednání. Tímto jednáním se rozumí projev vůle učiněný jiným způsobem než výslovným souhlasem s poskytnutím licence. Podle českého práva se však k platnosti takového smluvně právního úkonu vždy vyžaduje projev vůle příslušné smluvní strany.

2.5

Z hlediska formálního obsahu

Americké, britské a kontinentální licenční smlouvy.

2.6

Z hlediska druhů předmětů poskytovaných práv

Předměty průmyslově právně chráněné (pravá licence);

předměty průmyslově právně nechráněné (nepravá licence).

Pro vlastní **obsah licenční smlouvy** je konečně důležité i dělení na **licence tuzemské a se zahraničním prvkem (mezinárodní licenční smlouvy)**.

2.7

Sublicence / podlicence

Je-li ve smlouvě výslovně sjednáno (není-li příslušnou licenční smlouvou výslovně zapovězeno), je nabyvatel licence oprávněn přenechat výkon práv z duševního / průmyslového vlastnictví další osobě /osobám. Toto odvozené právo nabyvatele je ovšem odvozeným právem od původního / originárního práva majitele / vlastníka příslušného předmětu, k němuž jako poskytovatel poskytl licenci. Z toho vyplývá, že nabyvatel podlicence nemůže nikdy poskytnout více, než kolik sám licencí získal.

Nabyvateli licence by měla být v licenční smlouvě uložena povinnost před podpisem zamýšlené podlicenční smlouvy v určitém časovém předstihu dohodnout její základní podmínky s poskytovatelem licence. V obecnosti lze odvodit, že podlicence je povolována zejména tam, kde znalostí poskytovatele využívá zákazník nabyvatele licence.

Jinak platí, že právní úprava licencí se vztahuje i na podlicence, což platí i pro zde uvedené (obsah, forma, druhy).

2.8

Nabídka licence

Prohlásí-li u Úřadu přihlašovatel, popřípadě majitel patentu, že komukoli poskytne právo k využití vynálezu (nabídka licence), vznikne právo k využití vynálezu každému, kdo nabídku licence přijme a písemně to sdělí přihlašovateli nebo majiteli patentu. Úřad nabídku licence vyznačí v patentovém rejstříku. Prohlášení o nabídce licence nelze vzít zpět. Vznikem práva k využití vynálezu není dotčeno právo majitele patentu na úhradu ceny licence. Za udržování platnosti patentu, k němuž majitel takto nabídl licenci, se platí poplatky pouze v poloviční výši.

3

Převod práva z licence / postoupení licence

Nabyvatel licence převádí celé své právo nebo jeho část na nového nabyvatele a v tomto rozsahu toto právo sám ztrácí. Dochází zde ke změně osoby nabyvatele. I zde platí, že nabyvatel nemůže převést více práv, než má sám od poskytovatele. Licenční smlouvou by mělo být nabyvateli licence dáno oprávnění převést práva a povinnosti na třetí osobu / osoby pouze s předchozím souhlasem poskytovatele licence.

4

Smlouvy související s licenčními smlouvami

Vedle shora uvedených druhů licenčních smluv je možno jak u nás, tak v zahraničí se setkat se smlouvami licenčním smlouvám podobnými, je předcházející nebo doprovázející. Mezi tyto smlouvy lze zahrnout **(i) opční smlouvu, (ii) smlouvu o právu prvního rozhodnutí / odmítnutí a (iii) dohodu o zpřístupnění a utajení údajů.**

4.1

Opční smlouva

Uzavírá se v případech, kdy potenciální nabyvatel licence má o uzavření normální licenční smlouvy zájem, ale potřebuje znát alespoň některé informace o předmětu licence a určitý čas, aby si mohl uvážit, zda licenci koupí, či nikoliv. Proto se v licenční praxi vyvinul tento druh smlouvy, která se uzavírá zpravidla před uzavřením normální licenční smlouvy. Opční smlouvu je možno též uzavřít zároveň s licenční smlouvou, jako její odkládací podmínku. Opční smlouvou majitel průmyslového práva zájemci o licenci poskytne možnost volby (opce), resp. rozhodnutí do určité doby a současně se zavazuje do této doby vyčkat s jednáním, popřípadě s udělením licence jiným osobám. Tento závazek majitele může být omezen například jen na zájemce z určitého teritoria. Na druhé straně se zájemce o licenci zaváže, že bude nejen po dobu platnosti opční smlouvy utajovat veškeré skutečnosti a podklady, které mu majitel průmyslového práva v souvislosti s opcí poskytne, ale že je v případě neuzavření normální licenční smlouvy nezneužije, například k využívání předmětu ochrany pro podnikání vlastní nebo i jiných osob.

Jsou-li v době uzavírání opce pro to již dány podmínky, sjednávají smluvní strany současně s opcí podmínky předpokládané licenční smlouvy, která pak vstupuje v platnost vykonáním opce, nejsou-li v době uzavírání opce vhodné podmínky pro projednání, smlouva stanoví, do kdy strany vyjasní budoucí vztah a jeho podmínky, nejpozději však do vypršení opce. Vyprší-li opce, aniž by došlo k uzavření licenční smlouvy, ztrácí nabyvatel veškerá práva, je vázán k nezneužití informací a podkladů, které v rámci opce od poskytovatele získal, a povinností jejich utajení po rozumnou dobu podle charakteru případu.

Opční smlouva je úplatná. V ceně opce se obvykle zahrne hodnota ušlého přínosu z čekání na rozhodnutí zájemce, časové znehodnocení předmětu licence, rizika spojená s poskytnutím informací a podkladů zájemci a podobně. Není neobvyklé ujednání, že v případě uzavření licence budou v její ceně vzaty v úvahu již poskytnutá plnění v rámci opce a naopak, že pokud nedojde k uzavření licenční smlouvy, poskytnutá úhrada za opcí se nevrací. Opční smlouva není v našem právním řádu upravena jako samostatný smluvní typ a jedná se tedy o tak zvanou smlouvu nepojmenovanou. Někdy se označuje jako smlouva o budoucí smlouvě. Toto označení však není přesné, neboť ze smlouvy o budoucí smlouvě vyplývá pro smluvní stranu smlouvu uzavřít, zatímco opční smlouva dává potenciálnímu zájemci možnost, byť za určitých podmínek, se rozhodnout o tom, zda licenční smlouvu uzavře, či nikoliv.

4.2

Smlouva o právu prvního rozhodnutí / odmítnutí

Je podobná opční smlouvě. Zatímco se opční smlouva uzavírá zpravidla ve vztahu k již v podstatě vyvinutému řešení, smlouva o právu prvního rozhodnutí se používá ve vztahu k nehmotným statkům, které jsou teprve samotným poskytovatelem vyvíjeny a zkoušeny. I u těchto smluv se majitel zavazuje potenciálnímu nabyvateli, že s nabídkou dalším subjektům vyčká do určité doby. Samozřejmě za určitou úplatu nebo protiplnění.

4.3

Dohoda o zpřístupnění a utajení údajů

Je dalším druhem smlouvy související se smlouvami o poskytnutí práv k využití a převodu nehmotných statků. Při jednání o uzavření normální licenční smlouvy, ať již patentové nebo známkové, nebo i například smlouvy o poskytnutí know-how, smlouvy o poskytnutí technické pomoci a podobných smluv, je nezbytné ještě před jejím uzavřením budoucímu nabyvateli poskytnout, resp. zpřístupnit informace o předmětu budoucí smlouvy. Tedy takové, které mu poslouží pro rozhodnutí, zda licenci koupí, či nikoliv, ale i pro zvážení podmínek této koupě. Vzájemné vztahy o zpřístupnění a utajení údajů si budoucí smluvní strany obvykle dohodnou ve smlouvě.

V dohodě o zpřístupnění a o utajení údajů se poskytovatel a popřípadě i nabyvatel zaváže, že zpřístupní smluvnímu partnerovi údaje, které má v dané době, a popřípadě v době trvání smlouvy k dispozici, a které jsou potřebné pro optimální využití předmětu licence. Na druhé straně smluvní strany na sebe vezmou závazek mlčenlivosti, nezneužití a utajení získaných informací. Tento závazek se obvykle specifikuje i ve vztahu k zaměstnancům a jiným spolupracovníkům smluvních partnerů. Pro případ nedodržení těchto závazků se ve smlouvě nebo dohodě stanovují vzájemné sankce. Sem by svým charakterem náležely i konkurenční doložky fyzických osob podílejících se na tvorbě a realizaci řešení, jež by mohlo být předmětem některé z uvedených smluv (zákazy nebo omezení konkurenčního zaměstnání či podnikání či jednání obecně).

Tyto smlouvy nebo dohody budoucí licenční partneři spolu uzavírají přesto, že tuto povinnost smluvním stranám ukládají obecně závazné předpisy, jako je tomu například v zákoně č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, v platném znění. Podle jeho § 271, jestliže si strany při jednání o uzavření smlouvy navzájem poskytnou informace označené jako důvěrné, nesmí je strana, které byly poskytnuty, prozradit třetí osobě a ani je použít v rozporu s jejich účelem pro své potřeby. A to bez ohledu na to, zda dojde k uzavření smlouvy, či nikoliv. Kdo poruší tuto povinnost, je podle této právní normy povinen k náhradě škody způsobené druhé straně, ledaže prokáže, že porušení povinností bylo způsobeno okolnostmi vylučujícími odpovědnost.

4.4

Smlouvy na know-how

V praxi se často buď samostatně, nebo jako součást licenčních smluv uzavírají tak zvané nepojmenované smlouvy, často označované jako nepravé licence, na technická řešení, i když samy o sobě nevyhovují zákonem stanoveným podmínkám pro jejich ochranu formou patentu nebo zápisem užitného vzoru. Jinou věcí je, že existují i takové případy, kdy by tato řešení byla patentovatelná, ale jejich majitel nemá zájem o jejich právní ochranu, ale chce si je ponechat pro sebe a utajovat je jako obchodní tajemství. Jakmile si majitel například výrobní nebo montážní postup, který dosud pokládal za know-how, nechá patentovat, pak již nemluví o know-how, ale o vynálezu chráněném patentem a jde již o čistou patentovou licenci.

4.5

Franchisingová smlouva

Zpravidla se jedná o specifický druh licence na podnikání, po určitou dobu, v daném místě pod názvem poskytovatele, s použitím poskytovatelových ochranných známek, průmyslových vzorů a loga a i dalších právně chráněných i nechráněných nehmotných statků, zejména know-how.

Smlouva o frančíze (franchisingu) je v podstatě kombinovaná smlouva slučující prvky nejrůznějších smluvních typů, například smlouvy o využití know-how, obchodním zastoupení, licenční, nájemní, leasingové aj. Předmětem franchisingové smlouvy, která je smlouvou nepojmenovanou, je obchodní činnost, která již byla poskytovatelem vyzkoušena a osvědčila se na trhu a je založena na metodě a podkladech, které jsou aplikovatelné na vhodných místech a vhodnými lidmi.

Franchisingová smlouva poskytne nabyvateli celkový obchodní koncept, receptury, koncepci úpravy provozního prostředí, know-how na úpravu a poskytování výrobků a služeb, úpravu („dress code“) zaměstnanců a jiných spolupracujících osob, jejich zaškolení apod. Práva nabyvatele zahrnují i právo užívat ochrannou známku, obchodní firmu (jméno, název), obchodní a servisní značky a popřípadě další průmyslová a autorská práva. Celková koncepce podnikání na základě franchisingové smlouvy je zpravidla obsažena v manuálu, který tvoří jeden z podkladů poskytnutých nabyvateli na základě smlouvy.

Předmětem smluvního ujednání jsou například i propagační služby, marketing, finanční a investiční poradenství, tedy všechny aktivity spojené s rozběhem a vlastním podnikáním. Nabyvatel na druhé straně je zavázán k přísnému dodržování podmínek poskytovatele a k platbám za poskytnutou pomoc a procenta z tržeb po dobu trvání smlouvy. Z hlediska nabyvatele je důležité ujednání o vymezení teritoria podnikání, tj. neuvedení žádného dalšího partnera v dané oblasti. Na druhé straně se nabyvatel musí zavázat, že se nebude během trvání smlouvy podílet na jakémkoliv podnikání, které by bylo pro poskytovatele konkurenční.

4.6

Smlouva o dílo nehmotné

Použije se v případech, kdy si jeden subjekt objedná u druhého vytvoření určitého nehmotného statku, např. výzkum a vývoj, vypracování projektu, vytvoření programu nebo databáze, zpracování dat, vypracování posudku atd. Předmětem příslušné smlouvy je nehmotný statek, ale na rozdíl od licenční smlouvy ještě v době uzavření neexistuje. Hlavním účelem smlouvy o nehmotné dílo není poskytnutí práva, ale vytvoření zhotovitelem (případně s pomocí subdodavatelů) a předání nehmotného díla objednateli. Přesto i tato smlouva má licenční aspekty, neboť se v ní často sjednávají podmínky budoucího užívání nehmotného statku po jeho vytvoření, resp. podmínky nakládání s ním. Právo nakládat s nehmotným výsledkem (poskytovat jej dalším osobám) má zhotovitel, ledaže by ze smlouvy nebo povahy věci vyplývalo, že jej smí poskytovat jen nabyvatel, popř. oba nebo nikdo – více viz níže.

Podstatnými náležitostmi smlouvy by mělo být vymezení předmětu díla a odměny za něj, nikoliv však času k provedení díla. Zhotovitel je povinen provést dílo samostatně a na svůj náklad a riziko ve sjednané době a objednatel je povinen provedené dílo převzít a zaplatit. Zhotovitel je povinen postupovat s odbornou péčí, ve výzkumu musí mnohdy dodržet obvyklá stadia a postupy. Objednatel je oprávněn provádění díla kontrolovat. O předání díla se doporučuje sepsat zápis, včetně zhodnocení sjednaných zkoušek provedených za účasti objednatele. Odpovědnost za vady i za prodlení a náhrada škody jsou stanoveny objektivně, je však vhodné někdy je zmírnit sjednáním odpovědnosti subjektivní nebo horní meze náhrady škody (popř. negativního řešení jako formy řádného splnění závazku). Vědeckotechnické riziko se tím rozloží i na objednatele a zhotovitel nebude mít strach z originálního řešení, jeho úspěšnosti nebo naopak z jeho neúspěšnosti.

V rámci smluv o nehmotné dílo uzavíraných zejména podle dispozitivních ustanovení obchodního zákoníku je zřejmě nejdůležitější úprava práva nakládání s nehmotným výsledkem / dílem, kdy

1. výsledek **není** chráněn právem z průmyslového vlastnictví nebo jiného duševního vlastnictví.

Zhotovitel je oprávněn poskytnout dílo i jiným osobám, není-li stanoveno jinak, nesmí to ovšem být v rozporu se zájmy objednatele. Není ovšem vyloučena, pokud to umožní příslušná právní úprava pozdější průmyslověprávní ochrana.

2. Výsledek **je** chráněn právem z průmyslového vlastnictví nebo jiného duševního vlastnictví.

Je-li výsledek díla chráněn průmyslovým nebo jiným duševním vlastnictvím, je objednatel oprávněn použít dílo bez svolení zhotovitele pouze k účelu vyplývajícímu ze smlouvy, jinak vždy musí jeho svolení mít. Zhotovitel může užít díla bez omezení v rámci výlučného práva

Smlouva o dílo nehmotné bývá často součástí transferu technologií v rámci:

výzkumu a vývoje na zakázku (task research);
vědeckých grantů;
společného výzkumu a vývoje (joint research and development).

S přihlédnutím k subjektům (smluvním stranám) a druhu nehmotného statku budou tyto smlouvy uzavírány podle (i) obchodního zákoníku – nejčastěji a jak je uvedeno shora; nebo (ii) občanského zákoníku, jedná-li se o jiné než autorské dílo a jednou ze stran je nepodnikatelský subjekt (např. původce vynálezu použije se smlouva o dílo podle občanského zákoníku, kde však není řešen podtyp díla nehmotného díla; nebo (iii) autorského zákona, je-li smlouva o nehmotné dílo uzavřena s autorem budoucího autorského díla (např. vypracování počítačového programu).

4.7

Související smluvní ujednání

Konkurenční doložky tvůrčích pracovníků.

Prohlášení o utajení a zachování mlčenlivosti před zahájením smluvní spolupráce.

Postupy a právní nástroje dělení výnosů z licenčních smluv.

Mezinárodní licenční smlouva

Mezinárodní licenční smlouvu lze vymezit jako vztah mezi smluvními partnery majícími domicil (sídlo, místo podnikání – tzv. mezinárodní prvek) na území různých států, přičemž předmětem této smlouvy je závazek poskytovatele licence, tj. vlastníka práva k nehmotnému statku, umožnit nabyvateli využívání předmětu nehmotného statku, anebo na něj převést určité výrobní poznatky a zkušenosti, to celé za úplaty.

Mezinárodní licenční smlouva jako taková není v současné době jednotně upravena v žádné multilaterální mezinárodní smlouvě, ochrana práv autorských a průmyslových, která jsou předmětem tohoto typu kontraktů, je v celé řadě mezinárodních smluv obsažena.

Práva k nehmotnému statku jsou územně (teritoriálně) omezena. Nabývají se a jejich ochrana se poskytuje jen pro oblast daného právního řádu, pro území daného státu – na oblast právního řádu, na jehož základě toto právo vzniklo. Jestliže určitý závazkový právní poměr s mezinárodním prvkem není předmětem úpravy mezinárodně sjednaných přímých norem, jako je tomu právě i v případě mezinárodní licenční smlouvy, je nutné určit na základě projevené vůle účastníků nebo jiného hraničního určovatele obsaženého v kolizní normě právní řád, kterým se závazkový právní vztah řídí.

Při určení práva rozhodného pro závazkový vztah založený projevem vůle účastníků (příp. i jen jednostranným projevem vůle) má přitom prvořadý význam volba práva. Jestliže strany licenční smlouvy s mezinárodním prvkem neprovedly volbu práva, příp. je-li tato volba práva neplatná, rozhodným právem by pak byl právní řád státu, k němuž má smlouva nejužší vztah. Za takové úzké spojení se považuje např. místo uzavření smlouvy, nebo místo plnění smlouvy, sídlo, bydliště nebo místo provozovny smluvních stran, povaha a předmět smlouvy apod.

Institut volby práva, jenž umožňuje účastníkům smluv s mezinárodním prvkem většina právních řádů, je základním výrazem autonomie vůle stran v rámci mezinárodního obchodu a kolizního závazkového práva. Představuje taktéž významný prvek při zajištění právní jistoty účastníků závazkových vztahů a zabezpečuje předvídatelnost. Sjednání volby práva lze doporučit, neboť jestliže smlouva ustanovení o volbě práva neobsahuje, vzniká pro účastníky licenční smlouvy nejistota nejen pro případ sporu ohledně toho, jaké právo bude soud na smlouvu aplikovat, ale koneckonců i pro období, než k takovému sporu eventuálně dojde. Přitom je však třeba zohlednit přípustnost, způsob a rozsah takové volby práva podle právního řádu státu, kde může dojít k řešení jakéhokoliv možného budoucího sporu, případně i podle jiných právních řádů. Obsah závazkového vztahu s mezinárodním prvkem, mezinárodní licenční smlouvu nevyjímaje, by tak měl být vždy zásadně sjednáván po zvolení rozhodného práva, procesní doložky a určení způsobu a místa řešení případných sporů.

Na okraj lze uvést, že možnost použití cizího právního řádu na základě volby, či na základě určení dle jiného hraničního určovatele není zcela neomezená, a to jednak z důvodu výhrady veřejného pořádku, což zřejmě v případě vztahu z mezinárodní licenční smlouvy nebude časté, a jednak z důvodu existence tzv. nutně použitelných, imperativních norem, které je nutno použít ve státě jejich platnosti vždy, bez ohledu na to, kterým právním řádem se daný právní vztah řídí.

Možnosti řešení sporů z mezinárodní licenční smlouvy jsou celkem tři:

smířčí řízení (ADR neboli „alternative dispute resolution“);

mezinárodní rozhodčí řízení;

řízení před obecnými soudy.⁹

⁹ Pro další a podrobnější informace lze k problematice obsažené v Příloze č. 2 odkázat zejména na:

Horáček, R., Čada, K., Hajn, P. - Práva k průmyslovému vlastnictví, 1. vydání, C. H. Beck, Praha, 2005.

Čada, K., Knížek, M. - Průmyslové vlastnictví a licence v tržním hospodářství, 1. vydání, Úřad průmyslového vlastnictví, Praha, 2001.

Čada, K. - Know-how a obchodní tajemství, 1. vydání, Úřad průmyslového vlastnictví, Praha, 2010.

Malý, J. - Obchod nehmotnými statky. Patenty, vynálezy, know-how, ochranné známky, 1. vydání, C. H. Beck, Praha, 2002.

Malý, J. - Oceňování průmyslového vlastnictví - Nové přístupy, 1. vydání, C. H. Beck, Praha, 2007.

Tůma, P. - Licenční vztahy v autorském právu - disertační práce, Právnická fakulta Masarykovy univerzity Brno, 2006.

Kubiček J., Svačina P. - Průmyslová práva a nehmotné statky, jejich licenční využití a oceňování - Příručka pro praxi vědecko-výzkumných pracovníků, 1. vydání, Technologické centrum AV ČR, Praha, 2006.

Kubiček J., Svačina P. - Průmyslová práva a nehmotné statky, jejich licenční využití a oceňování - Příručka pro podnikovou praxi, 1. vydání, Technologické centrum AV ČR, Praha, 2006.

Jakl, L., odborný editor - Licence v oblasti práv k duševnímu vlastnictví - Soubor vědeckovýzkumných prací, Metropolitní univerzita UP, Praha, 2008.

Hanuš Z., Mezinárodní licenční smlouva - diplomová práce, Právnická fakulta Masarykovy univerzity Brno, 2009.

•

•

•

•

ČÁST B

PŘÍLOHA Č. 3

Stanovení výše
platby za licenci

1

Ohodnocení průmyslového vlastnictví

Tato problematika je zmíněna v Metodice II. Důvodem ocenění průmyslového vlastnictví je stanovení jeho hodnoty, je totiž nutné jej chápat jako zboží, jež je předmětem směny. Jako takové je pak i průmyslové vlastnictví charakterizováno užitnou hodnotou a směnnou hodnotou.

Z důvodu rozsáhlosti této problematiky jsou zde uvedeny pouze ty nejdůležitější orientační informace, proto si v dalším dovoluujeme odkázat na odbornou literaturu uvedenou v této Příloze a v pramenech - v použité literatuře a informačních zdrojích uvedených na závěr Metodiky IV - Využití licencí - Část A - - Metodika.

Stanovení výše licenčních poplatků¹⁰

Při komercializaci nehmotného statku, tj. v procesu jednání o licenční smlouvě se pracuje s jeho finanční hodnotou čili s částkou, která je odrazem ekonomické užitečnosti a kterou by bylo možné odbržet za poskytnutí práv k jeho užívání třetí osobě. Tato jednání ve vztahu k finanční hodnotě nehmotného statku je tedy třeba vnímat jako „kompromis“ požadavků majitele / vlastníka statku (nabízející) a zájemce o statek (poptávající) a obsahují v tomto směru následující části:

hodnota nehmotného statku – finanční hodnota, která je odrazem ekonomické užitečnosti a kterou by bylo možné odbržet za poskytnutí práv k jeho užívání třetí osobě;

vyjednávání o ceně licence – každá z obou stran by měla alespoň rámcově vymezenou svou cenovou pozici, (i) majitel si odhadl minimální částku, za kterou je ochoten do cenových jednání vstoupit, (ii) zájemce naopak maximální částku, na kterou je ochoten v jednáních přistoupit;

faktory hodnoty předmětu předpokládané licence – vymezení skutečností majících vliv na nabízenou či poptávanou částku za licenci;

přístupy k ocenění – (i) nákladový přístup – kolik prostředků majitel vynaloží v souvislosti s předmětem předpokládané licence, (ii) srovnávací přístup – za kolik je možné na trhu koupit / prodat obdobný předmět předpokládané licence, (iii) výnosový přístup – kolik čistých příjmů přinese uživateli předmět předpokládané licence;

odhad cenové pozice majitele / vlastníka – (i) očekávané náklady – prostředky na udržování předmětu předpokládané licence po dobu jeho platnosti, (ii) srovnatelné ceny – prostředky na pořízení předmětů obdobných předmětu předpokládané licence na příslušném trhu. Čistě teoreticky by sem mohly být zahrnuty i náklady vytvoření – prostředky na vytvoření předmětu předpokládané licence, což se ale v praktickém životě nestává.

formulace cenové pozice majitele / vlastníka – na základě výše uvedeného lze formulovat tuto pozici a dále ji upřesnit za pomoci následujícího – (i) jedná se o prodej, výlučnou či nevýlučnou licenci, (ii) je předmět předpokládané licence srovnatelný s obdobnými předměty na trhu nebo se jedná o velmi významný řešení umožňující zvýšit požadovanou cenu, (iii) kdo bude hradit udržovací poplatky, (iv) zda součástí smlouvy jsou i jiná práva (know-how) či technická pomoc či jiné předměty duševního / průmyslového vlastnictví;

odhad cenové pozice zájemce – (i) srovnatelné ceny – prostředky na pořízení obdobného předmětu jako je předmět předpokládané licence, (ii) ekonomická únosnost – zda je vůbec nabídka majitele ekonomicky únosná (iii) náklady vlastního vytvoření – kolik prostředků by bylo třeba vynaložit na znovuvytvoření shodného či obdobného předmětu, jako je předmět předpokládané licence;

formulace cenové pozice zájemce – na základě výše uvedeného lze pak zformulovat předběžnou cenovou pozici zájemce o licenci – (i) při dané tržní situaci, (ii) plánované ziskovosti licenční výroby, (iii) alternativních možnostech řešení získání předmětu předpokládané licence výroby, zejména vytvoření obdobného předmětu vlastními silami;

integrace cenových pozic – prostor pro vyjednávání vytvořený na základě analýzy cenových pozic obou stran se závěrem, zda existuje prostor pro uzavření licenční smlouvy

U jednotlivých předmětů duševního vlastnictví může uvedený obecný model dostat určitých modifikací.

¹⁰ Srov. např. Kubiček J., Svačina P., - Průmyslová práva a nehmotné statky, jejich licenční využití a oceňování – Příručka pro praxi vědecko-výzkumných pracovníků, 1. vydání, Technologické centrum AV ČR, Praha, 2006.

Kubiček J., Svačina P., - Průmyslová práva a nehmotné statky, jejich licenční využití a oceňování – Příručka pro podnikovou praxi, 1. vydání, Technologické centrum AV ČR, Praha, 2006.

Čada, K. - Obchodní tajemství a know-how, 1. vydání, Úřad průmyslového vlastnictví, Praha, 2010.

Čada, K. - Know-how a obchodní tajemství, 1. vydání, Úřad průmyslového vlastnictví, Praha, 2010.

Horáček, R., Čada, K., Hajn, P. - Práva k průmyslovému vlastnictví, 1. vydání, C. H. Beck, Praha, 2005.

3 Cena za licenci¹¹

Při tvorbě ceny za licenci je potřebné vzít v úvahu vše níže uvedené.
Pro zjednodušení a názornost uvádíme příklad vztahující se k vynálezu / patentu.

3.1 Objektivní zhodnocení technické úrovně nabízeného výrobku nebo postup

Řešení, ojedinělé nebo alternativní k jiným již existujícím výrobkům nebo postupům;

rozsah použití, ojedinělé - časté - masové, výrobek může být používán jako takový; nebo pouze jako součást jiného zařízení, použití výrobku v jiném oboru;

charakter výrobku nebo postupu, mimořádně důležitý pro řadu oblastí - důležitý, avšak jen pro speciální účely, jde o spotřební zboží, módní zboží atd.;

investiční, energetická a surovinová náročnost při výrobě, náročnost na množství a kvalifikaci pracovních sil, vylepšení zdravotních a ekologických podmínek;

stupeň vývoje výrobku nebo postupu - ve fázi ukončeného výzkumu, vývoje, prototypu, nulté série, sériové výroby;

reference v České republice a v zahraničí.

¹¹ Podrobněji viz např. Kubiček J., Svačina P., - Průmyslová práva a nehmotné statky, jejich licenční využití a oceňování - Příručka pro praxi vědecko-výzkumných pracovníků, 1. vydání, Technologické centrum AV ČR, Praha, 2006.
Kubiček J., Svačina P., - Průmyslová práva a nehmotné statky, jejich licenční využití a oceňování - Příručka pro podnikovou praxi, 1. vydání, Technologické centrum AV ČR, Praha, 2006.

3.2

Stanovení ekonomického přínosu pro nabyvatele

Úspory materiálu, energie, pracovních sil;

zvýšení kapacity výroby nebo rozšíření sortimentu;

úspora nákladů na vlastní výzkum a vývoj;

posílení pozice nabyvatele na trhu;

zvýšení úrovně zisku stávajícího výrobku atd.

3.3

Posouzení rozsahu a účinnosti patentové ochrany

Rizika možného napadení nebo obejití této ochrany konkurencí nabyvatele.

3.4

Rozsah nabízených služeb a jiných plnění

Konstrukční a technologická dokumentace;

dodávka vzorků a prototypů;

technická pomoc vlastními odborníky;

zaškolení odborníků partnera;

technické služby inženýrského charakteru;

vývoj a úpravy licenčního výrobku na žádost partnera.

3.5

Rozbor významu potenciálního nabyvatele

Velikost firmy, zkušenost v oboru, technické a finanční zázemí, prodejní síť, dosavadní výsledky v navrhovaném smluvním území, dynamičnost růstu prodejů v posledních letech, informace o bonitě, právní formě firmy atd.;

charakter země nabyvatele, devizové a daňové předpisy, předepsaný obsah smluvních ustanovení, platební morálka;

rozsah smluvního území a odhad poptávky na trhu pro daný výrobek nebo službu a odhad podílu nabyvatele na tomto trhu.

3.6

Posouzení dalších hlavních podmínek smlouvy a zvážení jejich dopadu na celkovou finanční bilanci prodeje

Výlučnost nebo nevýlučnost postupovaných práv;

zachování či vzdání se práva vlastního exportu;

rozsah záruk a důsledky jejich nesplnění;

účinnost zajištění inkasa smluvně stanovených plateb, rozbor platebních podmínek;

řešení otázky výměny patentových a nepatentovaných zlepšení;

rozhodnutí, kdo nese náklady na udržování patentové ochrany (a ochranných známek);

způsob řešení patentových sporů při porušování vlastních patentů třetí stranou a při porušování patentů třetí strany nabyvatelem;

délka platnosti smlouvy;

způsob řešení předčasného ukončení platnosti smlouvy a jeho důsledky;

situace po skončení platnosti smlouvy;

postihy vůči nabyvateli v případě neplnění smluvních povinností;

možnost dodávek dílů licenčního výrobku.

3.7

Stanovení spodní cenové hranice

Může zahrnovat vyčíslení nákladů na vývoj smluvního výrobku (postupu) a realizaci licenční smlouvy, a to zpravidla

dosud neamortizovanou část nákladů na výzkum a vývoj, vypracování, překlad a dopravu dokumentace;

náklady spojené s průmyslově právní ochranou;

výrobu a dopravu vzorků a prototypů;

náklady na technickou pomoc a služby;

náklady na zaškolení;

náklady na udržování korespondenčního a osobního styku, realizaci výměny zlepšení atd.;

provize zprostředkovatelům tuzemským a zahraničním;

rezervu na rizika z nesplněných záruk a na další rizika plynoucí ze smlouvy (opožděná inkasa, ztráty při dopravě atd.);

přiměřený zisk.

3.8

První návrh ceny včetně termínu úhrad

Volba typu úhrady a stanovení její výše (pevná částka, vstupní platba, minimální a běžné licenční poplatky, sazby za experty atd.);

zvážení případných nepeněžních přínosů, možnost opakovaného prodeje licence;

při návrhu sazeb licenčních poplatků přihlídnout k sazbám obvyklým pro daný obor.

3.9

Kritické posouzení prvního návrhu znamená

Zvážit, zda nabyvatel může získat předmět licence jinou cestou, a za jakou cenu (např. vlastním výzkumem, nákupem licence od konkurence);

posoudit, zda ekonomické přínosy jsou skutečné u nabyvatele, a nikoliv až u konečného odběratele;

podle možnosti navrhnout cenu některou alternativní metodou;

konfrontovat částky a sazby s obdobnými případy.

Pro výpočet celkové ceny licence lze použít následující vzorec:

$$A = B \times C (T - S) \times P \times 0,01$$

A - kalkulovaná cena licence

B - průměrný roční objem očekávané výroby licenčního výrobku

C - průměrná světová cena výrobku

T - délka platnosti licenční smlouvy

S - interval osvojování výroby podle licence

P - licenční poplatek v %

B - roční objem výroby = 100 000 ks

C - průměrná světová cena výrobku = 200 Kč

T - doba trvání licenční smlouvy = 6 let

S - interval osvojování = 1 rok

P - kusový licenční poplatek = 5 %

A - ?

$$A = B \times C (T - S) \times P / 100 = 105 \times 2 \times 102 (6 - 1) \times 5 \times 0,01 = 5 \times 106 = 5 \text{ mil. Kč}$$

¹⁵ Viz Malý, J. - Obchod nehmotnými statky. Patenty, vynálezy, know-how, ochranné známky, 1. vydání, C. H. Beck, Praha, 2002.
Malý, J. - Oceňování průmyslového vlastnictví - Nové přístupy, 1. vydání, C. H. Beck, Praha, 2007.

4.2

Podíl poskytovatele na zisku nabyvatele

Jedním ze základních ukazatelů pro zhodnocení výše licenčních poplatků v licenční smlouvě je posouzení podílu poskytovatele na zisku nabyvatele.

R - licenční poplatek - udaný v %

S - čistá hodnota prodeje

Y - zisk nabyvatele z prodeje v %

P - zisk nabyvatele (například) v EUR

X - zisk poskytovatele (například) v EUR

Z - podíl poskytovatele na zisku nabyvatele v %

$$1. \quad Y = P/S \times 100 \quad P = Y \times S/100$$

$$2. \quad X = R \times S/100 \quad R = Y/S \times 100$$

$$3. \quad Z = R/X \times 100 \quad R = Y \times Z/100$$

Vzorce se použijí ke konkrétnímu výpočtu.

- Hodnocená licence umožní nabyvateli dosáhnout roční objem prodeje ve výši 750 000 EUR.
- Poskytovatel předpokládá, že nabyvatel může na licenční výrobě realizovat zisk ve výši 15%.
- Poskytovatel požaduje licenční poplatek ve výši 5 %.

$$S = 750\,000 \text{ EUR}$$

$$Y = 15\%$$

$$R = 5\%$$

Nejprve se zjistí hodnota zisku nabyvatele.

$$P = Y \times S/100 = 15 \times 750\,000/100 = 112\,500 \text{ EUR}$$

Dalším krokem je určení hodnoty zisku poskytovatele:

$$X = R \times S/100 = 5 \times 750\,000/100 = 37\,500 \text{ EUR}$$

$$Z = R/Y \times 100 = 5/15 \times 100 = 33,3 \%$$

Poskytovatel se tak bude podílet na zisku nabyvatele ve výši 33,3 %.

•

•

•

•

ČÁST C

Vzory

LICENČNÍ SMLOUVA (patentová a vzorová práva a know-how)

.....
(dále jen „poskytovatel licence“)

a

.....
(dále jen „nabyvatel licence“)

uzavírají dne tuto

licenční smlouvu

Preamble

Nabyvatel prohlašuje, že se podrobně seznámil s předmětem smlouvy a hlavními parametry dosahovanými s využitím předmětu smlouvy a má právo o takové řešení zájem. Uvádí, že učiní vše, co lze od výrobce, případně poskytovatele služeb požadovat, aby předmět smlouvy v co nejširším objemu a co nejdříve začal využívat.

Poskytovatel prohlašuje, že je majitelem daného řešení (*nebo jak jej nabyl*) a uvádí, že mu není známo nic, co by mohlo bránit řádnému výkonu práv plynoucích ze smlouvy.

Článek 1

Předmět smlouvy

Předmětem této smlouvy je oprávnění k využití patentů a užitečných vzorů podle čl. 2 a know-how podle čl. 3 k

Článek 2

Práva

1. Poskytovatel licence je jediným majitelem práv z následujících patentů a zapsaných vzorů:
patent č. CZ - bibliografie
užitný vzor č. CZ - bibliografie
průmyslový vzor č. CZ - bibliografie
2. Poskytovatel licence je jediným přihlašovatelem následujících přihlášek vynálezů s právem na patent a přihlášek vzorů s právem na vzor:
příhláška vynálezu č. CZ - bibliografie
příhláška užitného vzoru č. CZ - bibliografie
příhláška průmyslového vzoru č. CZ - bibliografie
3. Poskytovatel licence prohlašuje podle svých nejlepších vědomostí, že k vynálezům a vzorům, na něž byly uděleny patenty nebo zapsány vzory podle odst. 1, nebo na něž byly podány přihlášky podle odst. 2 tohoto článku, nepřísluší poskytovateli licence ani žádné třetí osobě žádné jiné právo na patent nebo vzor, které by mohlo být překážkou využití ochranných práv podle této smlouvy.

Článek 3

Know-how

1. Poskytovatel licence je držitelem know-how zahrnujícího veškeré vědomosti a výsledky zkušeností poskytovatele licence, které se vztahují k, a jejichž využití v celkovém souhrnu dává schopnost vyrábět nebo provádět tento předmět s přesností a parametry nezbytnými pro obchodní úspěch. Technické parametry tohoto předmětu jsou uvedeny v příloze 1 (dále jen „technické parametry“).

2. Součástí know-how podle odst. 1 jsou technické údaje tvořené veškerými údaji a vědomostmi uvedenými nebo seznatelnými z nosičů, např. vzorků, výkresů, plánů, popisů, postupů, návodů, diagramů a veškerých dílčích podkladů poskytovatele licence uvedených v příloze 2 této smlouvy (dále jen „nosiče technických údajů“).

Článek 4

Oprávnění k využití patentů, vzorů a know-how

1. Poskytovatel licence opravňuje nabyvatele licence k využití práv z patentů a vzorů podle čl. 2 odst. 1 po dobu platnosti této smlouvy v územním rozsahu (dále jen „smluvní státy“ nebo „jinak určené smluvní území“).
2. Poskytovatel licence opravňuje nabyvatele licence ve „smluvních státech“ po dobu platnosti této smlouvy k využití práv, která poskytovateli nastanou udělením patentů, resp. zápisem vzorů k přihláškám podle čl. 2 odst. 2, včetně práv využívajících priority těchto přihlášek.
3. Poskytovatel licence opravňuje nabyvatele licence ve „smluvních státech“ po dobu platnosti této smlouvy k využití know-how podle čl. 3.
4. S působností pro „smluvní státy“ není poskytovatel licence po dobu trvání platnosti této smlouvy oprávněn poskytnout oprávnění k využití práv podle čl. 2 ani poskytnout know-how podle čl. 3 této smlouvy žádné třetí osobě.
5. Ve „smluvních státech“ není poskytovatel licence po dobu trvání platnosti této smlouvy oprávněn k využití ochranných práv podle čl. 2 ani k využití know-how podle čl. 3 této smlouvy.
6. S působností pro „smluvní státy“ se poskytovatel licence zavazuje, že po dobu – platnosti této smlouvy neposkytne žádná licenční oprávnění ani neposkytne know - how žádné třetí osobě v nejbližší oblasti techniky podle tříd mezinárodního třídění patentů, resp. podle tříd mezinárodního třídění vzorů.

Článek 5

Předání know-how

1. Poskytovatel licence poskytne nabyvateli licence k využití podle této smlouvy veškeré know-how podle čl. 3 odst.1 a předá nabyvateli licence postupně, nejpozději však k datu veškeré ostatní technické údaje podle čl. 3 odst. 2 na „nosičích technických údajů“ uvedených v příloze 2.
2. Technické údaje budou předány a know-how poskytnuto v SI soustavě v jazyce
3. Ke splnění čl. 5 odst. 1 poskytovatel licence provede v závodě nabyvatele licence po dobu dní/měsíců zaškolení osob nabyvatele licence, které budou vybaveny prokazatelnou kvalifikací druhu:
4. Pro školení osob nabyvatele licence podle čl. 5 odst. 3 jsou stanoveny následující podmínky:
5. Předání technických údajů na „nosičích technických údajů“ podle čl. 3 odst. 2 nastává dnem předání posledního nosiče technických údajů podle čl. 3 odst. 2 nabyvateli licence nebo jeho uložení v dodací poště nabyvatele licence.
6. Předání know-how podle čl. 3 odst. 1 nastává nejpozději dnem splnění školení podle čl. 5 odst. 3 a odst. 4 shora nebo dnem předání technických údajů podle čl. 3 odst. 2 shora podle toho, který nastane později.

Článek 6

Cena a platební podmínky

1. Cena za oprávnění k využití práv podle čl. 4 odst. 1 a odst. 2 je tvořena licenčními poplatky a činí % ročně (slovy procenta) z celkového netto příjmu dosaženého nabyvatelem licence v souvislosti s využitím práv podle čl. 4 odst. 1 a odst. 2, ne však méně než Kč (slovy korun českých) ročně.
2. Netto příjem dosažený nabyvatelem v souvislosti s využitím práv podle čl. 4 odst. 1 a odst. 2 je celková prodejní cena za výrobky nebo služby, při jejichž výrobě nebo poskytování došlo k využití práv podle čl. 4 odst. 1 nebo čl. 4 odst. 2.
3. *Prodejní cena se pro účel této smlouvy rozumí cena „ze závodu“ (podle mezinárodních pravidel INCOTERMS) za dokončené nebo sestavené položky zboží nebo služeb bez jakýchkoliv srážek, jako např. sleva za rychlou nebo hotovostní platbu, množstevní rabat, provize zástupce, daň, clo, dopravné nebo pojistné.*
4. Licenční poplatky podle čl. 6 odst. 1 shora jsou splatné na účet poskytovatele licence do každého následujícího kalendářního roku.
5. Cena za oprávnění k využití know-how podle čl. 4 odst. 3 je tvořena jednorázovou paušální částkou a činí Kč (slovy korun českých).
6. Paušální částka podle čl. 6 odst. 5 je splatná na účet poskytovatele licence nejpozději do
7. V případě prodloužení nabyvatele licence s úhradou licenčních poplatků podle čl. 6 odst. 1 a odst. 3 nebo paušální částky podle čl. 6 odst. 2 a odst. 4 nabyvatel licence zaplatí poskytovateli licence smluvní úrok ve výši % z dlužné částky za každý den prodloužení.
8. Všechny platby budou provedeny bez jakéhokoliv snížení o poplatky jakéhokoliv druhu, které ponese nabyvatel licence, kromě daně. Dotace z veřejných zdrojů jsou /nejsou součástí plateb podle této smlouvy.

Článek 7

Ručení a povinnosti poskytovatele licence

1. Poskytovatel licence se zavazuje, že bude ve „smluvních státech“ po dobu trvání platnosti této smlouvy udržovat v platnosti patenty a vzory uvedené v čl. 2 odst. 1 a odst. 2 a nést veškeré poplatky i další výlohy s tím spojené.
2. Poskytovatel licence bude neprodleně informovat nabyvatele licence o nabytí práv podle čl. 2 odst. 2 této smlouvy.
3. Poskytovatel licence zajistí zápis licence poskytnuté podle této smlouvy do rejstříků příslušných registračních úřadů ve „smluvních státech“ ve lhůtě nejpozději do od podpisu této smlouvy, resp. nabytí práv podle čl. 2 odst. 2 shora.
4. Poskytovatel licence ručí za to, že ochranná práva podle čl. 2 odst. 1 a odst. 2 nejsou závislá na žádném starším patentu nebo vzoru, který je platný k datu uzavření této smlouvy nebo po tomto datu může nabytí platnosti.
5. Poskytovatel licence prohlašuje podle svého nejlepšího vědomí, že mu nejsou známa žádná práva třetích osob, která by mohla být na závadu využití práv podle této smlouvy nabyvatelem licence. Poskytovatel licence nepřejímá ručení za neexistenci takových práv, avšak přejímá ručení v rozsahu prohlášení podle tohoto odstavce.
6. Poskytovatel licence se zavazuje, že bude na vlastní náklady bránit ochranná práva podle této smlouvy proti napadení třetími osobami (návrhy na zrušení, příp. námitky).
7. Poskytovatel licence není povinen bránit ochranná práva podle této smlouvy před neoprávněnými zásahy třetích osob. Poskytovatel licence je však povinen podporovat nabyvatele licence při obraně výkonu ochranných práv podle této smlouvy, zejména mu udělit veškerá procesní oprávnění.

Článek 8

Povinnosti nabyvatele licence

1. Nabyvatel licence oznámí poskytovateli licence a doloží účetními doklady nejpozději do každého kalendářního roku celkový netto příjem, dosažený podle čl. 6 odst. 2 a odst. 3 v souvislosti s využitím práv podle čl. 4 odst. 1 a odst. 2 v předcházejícím kalendářním roce.
2. Na žádost poskytovatele licence nabyvatel licence umožní poskytovateli licence nebo osobě jím pověřené ve lhůtě nejpozději do nahlédnout do účetních podkladů předchozího kalendářního roku a předá hodnověrné doklady a příslušné údaje daňového přiznání, postačující k ověření celkového netto příjmu dosaženého nabyvatelem licence podle čl. 6 odst. 2 a odst. 3, přičemž náklady spojené s kontrolou podle tohoto odstavce v sídle nabyvatele licence nese poskytovatel licence.
3. Pokud nabyvatel licence nesplní svoji povinnost podle čl. 8 odst. 2 nebo svoji povinnost podle čl. 8 odst. 3 nebo pokud bude celkový netto příjem v souvislosti s využitím práv podle čl. 4 odst. 1 a odst. 2 v předcházejícím kalendářním roce nižší o více než % než skutečný celkový netto příjem dosažený podle čl. 6 odst. 2 a odst. 3, je nabyvatel licence povinen uhradit poskytovateli licence smluvní pokutu ve výši Kč a v plné výši náklady poskytovatelem licence účelně vynaložené na provedenou kontrolu.
4. Nabyvatel licence se zavazuje udržet v důvěrnosti před třetími osobami veškeré know-how podle čl. 3 odst. 1 a odst. 2, které mu byly poskytnuty nebo které podle této smlouvy získal. Nabyvatel licence se zavazuje podrobit stejnému závazku všechny své zaměstnance a dodavatele, kteří by poskytnuté know-how podle čl. 3 odst. 1 nebo odst. 2 obdrželi nebo mohli obdržet.
5. Nabyvatel licence se zavazuje vrátit poskytovateli licence po ukončení platnosti této smlouvy veškeré „nosiče technických údajů“ podle čl. 3 odst. 2, na kterých mu bylo know-how podle této smlouvy předáno a zničit veškeré kopie, které v souvislosti s prováděním této smlouvy zhotovil nebo nechal zhotovit.
6. Nabyvatel licence se zavazuje nepřivodit vlastní činností, jako je návrh na zrušení nebo výmaz, zánik práv poskytovaných podle této smlouvy ani nepodporovat činnost třetích osob, směřující k těmž důsledkům.
7. Nabyvatel licence je povinen bezodkladně informovat poskytovatele licence, je-li omezován ve výkonu práv podle této smlouvy třetími osobami nebo zjistí-li, že třetí osoby práva podle této smlouvy porušují.
8. Nabyvatel licence nese průkazní břemeno ve sporu o to, zda know-how, zejména technické údaje uvedené na „nosičích technických údajů“ podle čl. 3 odst. 2 před datem předání nebyly důvěrné a byly již zveřejněny.

Článek 9

Zlepšení předmětu licence

1. Vzniknou-li v době platnosti licenční smlouvy jakákoli zlepšení jejího předmětu, budou se smluvní strany o těchto zlepšeních informovat a v případě zájmu druhé strany o takové zlepšení bude pouze toto zlepšení předmětem samostatného vyjednávání o nové licenční smlouvě.

Článek 10

Kvalita vyráběných výrobků

1. Nabyvatel licence se zavazuje zajistit, aby kvalita výrobků vyráběných, resp. služeb poskytovaných v souvislosti s využitím práv nebo know-how podle této smlouvy nebyla nižší, než je stanoveno v přílohách 1 a 2 podle čl. 3 odst. 1 a odst. 2 této smlouvy, a než stanovují obvyklé nebo srovnatelné technické a obchodní standardy, a aby v tržním srovnání prospívala dobré pověsti nabyvatele i poskytovatele licence.
2. Poskytovatel licence nebo jeho oprávněný zástupce je oprávněn 1x ročně prověřit, zda kvalita zboží a služeb nabyvatele licence odpovídá podmínkám smlouvy a jakostním předpisům, technickým a obchodním standardům vyráběných výrobků podle čl. 3 odst. 2.
3. V případě rozporu mezi poskytovatelem a nabyvatelem licence ohledně kvality výrobků nebo služeb nabyvatele licence bude rozhodné

stanovisko nezávislé inspekční a kontrolní společnosti, na které se poskytovatel a nabyvatel licence dohodnou, v případě absence dohody bude rozhodné stanovisko nezávislého inspekčního a kontrolního subjektu

4. Náklady nezávislého inspekčního a kontrolního subjektu nese ta strana smlouvy, jejíž stanovisko ohledně kvality výrobků nebo služeb nabyvatele licence nebylo inspekční a kontrolní společností podle čl. 10 odst. 3 potvrzeno jako správné.
5. Nabyvatel licence je povinen přijmout rozhodnutí nezávislého inspekčního a kontrolního subjektu a na vyzvání poskytovatele licence v jím stanovené přiměřené lhůtě učinit taková opatření, aby bylo dosaženo kvality zboží nebo služeb požadované v této smlouvě a ve stanovisku inspekční a kontrolní komise podle čl. 10 odst. 3.
6. Nedosažení kvality výrobků nebo služeb ve lhůtě požadované nabyvatelem licence podle čl. 10 odst. 5 je považováno za podstatné porušení povinností nabyvatele licence.

Článek 11

Sublicence, přechod a převod práv

1. Nabyvatel licence není oprávněn nabízet nebo poskytnout třetím osobám sublicenci bez předchozího písemného souhlasu poskytovatele licence, přičemž i sublicenční výroba a prodej výrobků, resp. poskytování služeb se zahrnuje do základu pro výpočet ceny podle čl. 6 této smlouvy.
2. Nabyvatel licence je oprávněn převést svá práva a povinnosti z této smlouvy na třetí osoby jen na základě předchozího písemného souhlasu poskytovatele licence.
3. Práva a povinnosti nabyvatele licence z této smlouvy přecházejí na jeho právního nástupce jen na základě předchozího písemného souhlasu poskytovatele licence.

Článek 12

Závěrečná ustanovení

1. Tato smlouva se uzavírá na dobu určitou do
2. Smlouva vstupuje v platnost podpisy obou stran a nabývá účinnosti vůči třetím stranám zápisem do rejstříků příslušných Úřadů ve „smluvních státech“.
3. Oprávnění podle čl. 4 odst. 2 této smlouvy nabývá účinnosti dnem zveřejnění udělení patentů, resp. zveřejnění zápisu vzorů podle čl. 2 odst. 2 ve Věstnicích Úřadů ve „smluvních státech“.
4. Udělením patentů nebo zápisem vzorů k přihláškám vynálezů a vzorů podle čl. 2 odst. 2 se doba platnosti této smlouvy prodlužuje do data nejdelší možné ochrany patentů nebo vzorů podle čl. 2 odst. 2.
6. Poskytovatel licence je oprávněn vypovědět smlouvu s výpovědní lhůtou od data doručení výpovědi v případě závažného porušení této smlouvy nabyvatelem licence, zejména při prodlení nabyvatele licence v plnění platebních povinností podle čl. 6 odst. 1 a odst. 5 delším než , při porušení čl. 8 odst. 1 tím, že nabyvatel licence neoznámí, neprokáže nebo prokáže hodnotu dosaženého netto prodeje nižší, než % skutečného netto prodeje, při porušení čl. 8 odst. 2 tím, že nabyvatel licence neumožní nahlédnout do účetních podkladů nebo nepředá hodnověrné doklady, postačující k ověření celkového netto příjmu dosaženého nabyvatelem licence a při porušení čl. 8 odst. 6 tím, že nabyvatel licence podá nebo přivodí vlastní činností podání návrhu na zrušení nebo výmaz patentů nebo užitných vzorů podle čl. 2 odst. 1 a odst. 2.
7. Nabyvatel licence je oprávněn vypovědět smlouvu s výpovědní lhůtou od data doručení výpovědi v případě závažného porušení této

smlouvy poskytovatelem licence, jmenovitě při porušení čl. 4 odst. 4 tím, že poskytovatel licence po dobu trvání platnosti této smlouvy poskytne oprávnění k využití práv podle čl. 2 nebo know-how podle čl. 3 třetí osobě nebo při porušení čl. 7 odst. 1 tím, že poskytovatel licence nechá v průběhu trvání platnosti smlouvy zaniknout ve „smluvních státech“ některý z platných patentů nebo vzorů uvedených v čl. 2 odst. 1 nebo odst. 2 nebo při porušení čl. 7 odst. 4 tím, že některá ochranná práva podle čl. 2 odst. 1 a odst. 2 se stanou nebo jsou v průběhu trvání platnosti smlouvy závislá na starším patentu nebo vzoru náležejícímu třetí osobě.

8. V případě skončení platnosti této smlouvy před datem podle čl. 12 odst. 1 je nabyvatel licence povinen neprodleně odstranit závadný stav a upustit od dalšího využití práv a know-how podle této smlouvy v jakémkoliv formě.
9. Místem plnění pro veškeré závazky smluvních stran jsou sídla protějších smluvních stran.
10. Změny této smlouvy jsou platné jen v písemné formě podepsané oběma smluvními stranami.
11. Tato smlouva a veškeré právní vztahy z ní vzniklé a s nimi související právní důsledky včetně otázek její platnosti a eventuálně následky její neplatnosti se řídí právním řádem Veškeré spory vzniklé z této smlouvy či z právních vztahů s ní souvisejících budou Smluvní strany řešit jednáním. Nepodaří-li se odstranit smírnou cestou spor týkající se této smlouvy či právních vztahů s ní souvisejících, bude tento spor rozhodovat příslušný soud v (Alt.: *Nepodaří-li se odstranit smírnou cestou spor týkající se vztahů z této smlouvy, bude tento spor předložen k rozhodnutí Rozhodčímu soudu Obě smluvní strany se zavazují, že splní rozhodčí nález tak, jako by to bylo rozhodnutí soudní.*)

Nedílnou součástí této smlouvy jsou přílohy:

1. Parametry předmětu licence
2. Seznam nosičů technických údajů

V dne

.....

Poskytovatel

V dne

.....

Nabyvatel

LICENČNÍ SMLOUVA
(autorské dílo / počítačový program)

.....
(dále jen „nabyvatel“)

a

.....
(dále jen „poskytovatel“)

uzavírají dne tuto smlouvu v souladu s ustanovením § 46 a násl. zákona č. 121/2000 Sb., o právu autorském a o právech souvisejících s právem autorským (autorský zákon), v platném znění.

Prohlášení smluvních stran

1. Nabyvatel prohlašuje, že splňuje veškeré podmínky a požadavky v této smlouvě stanovené a je oprávněn tuto smlouvu uzavřít a řádně plnit závazky v ní obsažené.
2. Poskytovatel prohlašuje, že splňuje veškeré podmínky a požadavky v této smlouvě stanovené a je oprávněn tuto smlouvu uzavřít a řádně plnit závazky v ní obsažené.
3. Poskytovatel dále prohlašuje, že má právo dílo užít a udělit nabyvateli oprávnění k výkonu práva počítačový program užít v souladu s podmínkami této smlouvy.
4. Smluvní strany uzavírají tuto smlouvu, aby upravily vzájemná práva a povinnosti vyplývající z této smlouvy a s přihlédnutím k ochraně autorských práv poskytované právními předpisy.

Článek 1

Předmět smlouvy

1. Poskytovatel touto smlouvou poskytuje nabyvateli oprávnění k výkonu práva počítačový program užít (dále jen „licence“) za odměnu a podmínek dále v této smlouvě stanovených. Právem užít se ve smyslu této smlouvy rozumí právo nerušeného užívání počítačového programu v souladu s omezeními stanovenými zákonem a touto smlouvou po celou dobu autorské ochrany díla. Parametry a vlastnosti počítačového programu jsou blíže specifikovány v příloze č. 1 – Specifikace počítačového programu.
2. Nabyvatel se touto smlouvou zavazuje zaplatit poskytovateli za licenci dohodnutou odměnu a dále se zavazuje vyvinout stanovenou součinnost k převzetí počítačového programu a dodržování všech omezení užívání stanovených zákonem a touto smlouvou.

Článek 2

Čas a místo plnění

1. Místem předání a převzetí počítačového programu je sídlo nabyvatele.
2. Termín předání a převzetí počítačového programu je

Článek 3

Odměna

1. Odměna za licenci byla dohodou smluvních stran stanovena částkou ve výši Kč, bez DPH. Tato částka představuje jednorázovou odměnu za licenci, tedy za právo dílo užít po celou dobu autorské ochrany, nezahrnuje však cenu za jakékoliv služby, spočívající např. v instalaci, zavedení, úpravě, podpoře či údržbě počítačového programu.

Článek 4

Platební podmínky

1. Nabyvatel se zavazuje zaplatit poskytovateli odměnu na základě faktury, kterou vystaví poskytovatel a doručí nabyvateli nejdříve v den předání a převzetí počítačového programu, přičemž tato faktura je splatná do dnů od jejího doručení nabyvateli.
2. Platby dle této smlouvy bude nabyvatel hradit bezhotovostním převodem na účet poskytovatele uvedený v úvodní části této smlouvy. Povinnost nabyvatele plnit řádně a včas je splněna připsáním fakturované částky na účet poskytovatele.
3. Faktura musí obsahovat požadované a musí být v ní správně všechny údaje, jinak je nabyvatel oprávněn vrátit ji ve lhůtě od jejího obdržení poskytovateli s uvedením chybějících náležitostí nebo nesprávných údajů. V takovém případě se přerušuje doba splatnosti a nová lhůta splatnosti počne běžet doručením opravené faktury nabyvateli.
4. Nabyvatel se zavazuje uhradit poskytovateli úroky z prodlení ve výši % z dlužné částky za každý i započatý den prodlení s placením faktury. Tím není dotčen nárok poskytovatele na náhradu vzniklé škody.

Článek 5

Předání a převzetí počítačového programu

1. Poskytovatel se zavazuje předat počítačový program nabyvateli na hmotném nosiči dat a nabyvatel se zavazuje jej převzít v termínu stanoveném touto smlouvou.
2. Předání se uskuteční fyzickým převzetím hmotného nosiče dat nabyvatelem. O předání a převzetí bude sepsán písemný zápis podepsaný oprávněnými osobami obou smluvních stran. V případě, že nabyvatel nepodepíše při řádném předání počítačového programu písemný zápis a neučiní tak ani v náhradní lhůtě tří (3) dnů, má se zato, že písemný zápis byl podepsán dnem předání hmotného nosiče dat obsahujícím počítačový program.
3. Součástí počítačového programu nejsou zdrojové texty programového vybavení.

Článek 6

Podmínky licence

1. Nabyvatel je oprávněn užívat licenci pouze v souladu s jejím určením a za podmínek touto smlouvou stanovených.
2. Nabyvatel nabývá dnem úplného zaplacení odměny podle této smlouvy vlastnické právo k hmotnému nosiči dat, na kterém je zaznamenán počítačový program, a licenci v rozsahu stanoveném touto smlouvou.
3. Poskytovatel poskytuje nabyvateli licenci nevýhradní.
4. Nabyvatel není oprávněn bez předcházejícího písemného souhlasu poskytovatele jakýmkoliv způsobem postoupit, přenechat, zapůjčit, umožnit užívání, či jinak dočasně ani trvale poskytnout oprávnění tvořící součást licence nebo licenci třetím osobám. Není rovněž oprávněn do počítačového programu zasahovat jinak, než formou zákaznického nastavení, které dokumentace programu připouští. Zásah do programu nutný k vytvoření rozhraní nutného k výměně dat s jiným počítačovým programem či databází je povolen bez souhlasu poskytovatele pouze tehdy, pokud to dokumentace počítačového programu výslovně připouští.

5. Nabyvatel není povinen licenci využít.
6. Nabyvatel je oprávněn vytvořit pouze nezbytný počet záložních a archivních rozmnoženin počítačového programu (nejvíc ...), a to výlučně pro svou vlastní potřebu. Tyto rozmnoženiny musí nabyvatel zabezpečit proti ztrátě, odcizení, zneužití třetími osobami, a to v souladu s využitím odborných znalostí potřebných pro takové nakládání s rozmnoženinami a musí je označit všemi autorskými právy a označeními jako originál.
7. Licence udělená na základě této smlouvy, resp. práva a povinnosti, přecházejí při zániku nabyvatele na jeho právního nástupce.

Článek 7

Odpovědnost za vady

1. Poskytovatel výslovně odpovídá za to, že počítačový program má ke dni podpisu písemného zápisu o předání a převzetí podle čl. 5 odst. 2 této smlouvy funkční vlastnosti popsané v příloze 1 – Specifikace počítačového programu nebo v dokumentaci počítačového programu, která je jeho součástí.
2. V případě, že počítačový program objektivně nemá funkční vlastnosti, popsanou výslovně v příloze 1 – Specifikace počítačového programu nebo v dokumentaci počítačového programu, která je jeho součástí, je program vadný.
3. Neexistence funkční vlastnosti, která není výslovně uvedena v dokumentaci programu, se za vadu nepovažuje.
4. Nabyvatel může požadovat po poskytovateli bezplatné odstranění vady. Vada musí být objektivně zjištěna; existenci funkční vlastnosti je povinen prokázat poskytovatel – pokud není dohodnuto jinak, prokazuje existenci funkční vlastnosti poskytovatel na počítačovém programu instalovaném na zařízení nabyvatele.
5. Uplatnění nároku na odstranění vad musí být podáno písemně neprodleně po jejím zjištění, nejpozději však do..... poté, co byla vada zjištěna nabyvatelem.
6. Poskytovatel se zavazuje odstranit případné vady počítačového programu bez zbytečného odkladu od jejich uplatnění nabyvatelem. O době a předmětu odstranění vady dle tohoto ustanovení sepíší smluvní strany písemný zápis, který obě smluvní strany podepíší.
7. Poskytovatel je povinen v návaznosti na nabyvatelem uplatněnou vadu zahájit práce na odstranění zjištěné vady, a to i v případě, že svoji odpovědnost za takto uplatněnou vadu neuzná. V případě, že poskytovatel za uplatněné vady neručí, budou mu následně vzniklé náklady nabyvatelem uhrazeny do od doručení jejich písemného uplatnění poskytovatelem.
8. Poskytovatel se zavazuje počítačový program za úplatu udržovat (trvale provádět opravy programů, které vylepšují a usnadňují užití počítačového programu nad rámec odstraňování vad dle této smlouvy) a podporovat (provádět další vývoj počítačového programu, uvádět jej do souladu např. s vývojem legislativy a technického pokroku formou meziverzí programu, tato vývojová vylepšení poskytovat nabyvateli, a to po stanovenou dobu), a to za předpokladu, že bude mezi stranami uzavřena zvláštní smlouva o podpoře a údržbě, ve které bude výslovně dohodnuta:
doba, po kterou je podporována určitá verze programu,
výše úplaty za podporu a údržbu,
podmínky provádění oprav programů včetně pravidel komunikace mezi nabyvatelem a poskytovatelem.
9. Poskytovatel se povinnosti stanovené v čl. 7 odst. 8 zproští, pokud zprostředkuje uzavření smlouvy popsané v čl. 7 odst. 8 s třetí osobou, které umožní přístup ke zdrojovým textům v rozsahu nutném k provádění podpory a údržby anebo umožní přístup ke zdrojovým textům nabyvateli nebo jím určené třetí osobě v rozsahu, který umožňuje výkon služeb údržby a podpory.

Článek 8
Odpovědnost za škodu

1. Smluvní strany nesou odpovědnost za způsobenou škodu v rámci platných právních předpisů a této smlouvy. Smluvní strany se zavazují k vyvinutí maximálního úsilí k předcházení škodám a k minimalizaci vzniklých škod.
2. Žádná ze smluvních stran neodpovídá za škodu, která vznikla v důsledku věcně nesprávného nebo jinak chybného zadání, které obdržela od druhé smluvní strany. Žádná ze smluvních stran není odpovědná za prodlení způsobené prodlením s plněním závazků druhé smluvní strany.
3. Žádná ze smluvních stran není odpovědná za škodu způsobenou prodlením druhé smluvní strany s jejím vlastním plněním.
4. Smluvní strany se zavazují upozornit druhou smluvní stranu bez zbytečného odkladu na vzniklé okolnosti vylučující odpovědnost bránící řádnému plnění této smlouvy. Smluvní strany se zavazují k vyvinutí maximálního úsilí k odvrácení a překonání okolností vylučujících odpovědnost.
5. Nahrazuje se skutečná škoda a ušlý zisk. Náhrada škody se řídí obecnými ustanoveními zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, v platném znění. S přihlédnutím k § 379 tohoto zákona konstatují obě smluvní strany na základě vzájemné dohody, že úhrnná předvídatelná škoda, jež by mohla vzniknout, může činit maximálně částku

Článek 9
Sankce (smluvní pokuty)

1. V případě porušení kterékoliv povinnosti týkající se užívání licence ve smyslu článku 6 – Podmínky licence, je poskytovatel oprávněn po nabyvateli požadovat zaplacení smluvní pokuty ve výši % z odměny za poskytnutí licence, a to za každé porušení povinnosti.
2. Je-li poskytovatel v prodlení s předáním počítačového programu, přičemž nabyvatel poskytl k jeho převzetí náležitou součinnost, je povinen zaplatit nabyvateli smluvní pokutu ve výši % z odměny za poskytnutí licence za každý i započatý den prodlení.
3. Odstupující strana je oprávněna v případech uvedených v čl. 10 odst. 4 a čl. 10 odst. 5 této smlouvy účtovat druhé smluvní straně smluvní pokutu ve výši % z odměny za poskytnutí licence a v případě čl. 10 odst. 7 této smlouvy účtovat druhé smluvní straně smluvní pokutu ve výši % z odměny za poskytnutí licence za každý i započatý den prodlení.
4. Dojde-li k prodlení poskytovatele s plněním z důvodů neležících na jeho straně, prodlužují se přiměřeně tomuto prodlení lhůty k předání počítačového programu.
5. Nárok na zaplacení sjednané smluvní pokuty vzniká v případě každého jednotlivého porušení povinnosti. Zaplacením smluvní pokuty není dotčeno právo poškozené smluvní strany na náhradu škody.
6. Smluvní pokuta je splatná do ode dne doručení písemné výzvy oprávněné smluvní strany k jejímu uhrazení povinnou smluvní stranou. Na splatnost smluvní pokuty se přiměřeně použije ustanovení čl. 4 této smlouvy.

Článek 10
Platnost a účinnost smlouvy

1. Tato smlouva nabývá platnosti a účinnosti dnem podpisu oběma smluvními stranami.
2. Tato smlouva se uzavírá na dobu trvání ochrany majetkových práv autora.
3. Účinnost této smlouvy lze předčasně ukončit odstoupením od smlouvy v případě podstatného porušení smluvních závazků jednou smluvní stranou, které je účinné dnem doručení písemného oznámení o odstoupení druhé smluvní straně.

4. Nabyvatel je oprávněn odstoupit od smlouvy v případě podstatného porušení této smlouvy poskytovatelem spočívajícího v prodlení poskytovatele s plněním závazků podle této smlouvy po dobu delší než ... , pokud poskytovatel nezjedná nápravu do od písemného doručení oznámení nabyvatele.
5. Poskytovatel je oprávněn odstoupit od smlouvy v případě, že nabyvatel je v prodlení s plněním peněžitých závazků a toto prodlení trvá po dobu delší než po písemném upozornění.
6. Poskytovatel je dále oprávněn odstoupit od smlouvy v případě, že nabyvatel užívá přes písemné upozornění počítačový program tak, že svým jednáním podstatně porušuje tuto smlouvu. Odstoupením poskytovatele od této smlouvy z tohoto důvodu není dotčena povinnost nabyvatele zaplatit odměnu za poskytnutí licence a poskytovatel není povinen přijatou odměnu vrátit nabyvateli.
7. Dnem účinnosti odstoupení od smlouvy je nabyvatel povinen přestat užívat počítačový program a vymazat všechny jeho instalace. Nabyvatel je dále nejpozději do povinen předat poskytovateli veškeré kopie počítačového programu nebo doložit jejich zničení.
8. Odstoupením od smlouvy nejsou dotčena ustanovení týkající se smluvních pokut, úroků z prodlení, ochrany informací, zajištění pohledávky kterékoliv ze smluvních stran, řešení sporů a ustanovení týkající se těch práv a povinností, z jejichž povahy vyplývá, že mají trvat i po odstoupení (zejména jde o povinnost poskytnout peněžitá plnění za plnění poskytnutá před účinností odstoupení).

Článek 11

Závěrečná ustanovení

1. Tato smlouva, jakož i práva a povinnosti vzniklé na základě této smlouvy nebo v souvislosti s ní, které nejsou upraveny v zákoně č. 121/2000 Sb., o právu autorském a o právech souvisejících s právem autorským (autorský zákon), v platném znění, se řídí zákonem č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, v platném znění.
2. Vztahuje-li se důvod neplatnosti jen na některé ustanovení této smlouvy, je neplatným pouze toto ustanovení, pokud z jeho povahy nebo obsahu anebo z okolností, za nichž bylo sjednáno, nevyplývá, že jej nelze oddělit od ostatního obsahu smlouvy.
3. Tato smlouva představuje úplnou dohodu smluvních stran o předmětu této smlouvy. Tuto smlouvu je možné měnit pouze písemnou dohodou smluvních stran ve formě číslovaných dodatků této smlouvy, podepsaných oprávněnými zástupci obou smluvních stran.
4. Tato smlouva je uzavřena ve čtyřech (4) vyhotoveních, z nichž každá strana obdrží po dvou (2) vyhotoveních.

Nedílnou součástí smlouvy tvoří tyto přílohy:

Příloha č. 1 – Specifikace počítačového programu

V dne

.....
Poskytovatel

V dne

.....
Nabyvatel

SMLOUVA O VYTVOŘENÍ AUTORSKÉHO DÍLA A LICENČNÍ SMLOUVA K JEHO DALŠÍMU UŽITÍ

.....
na straně jedné (dále jen „objednatel“, rovněž i jako „nabyvatel“)

a

.....
na straně druhé (dále jen „autor“ nebo „zhotovitel“, rovněž tak jako „poskytovatel“)

Článek 1 Předmět smlouvy

1. Touto smlouvou se zhotovitel se zavazuje vytvořit pro objednatele autorské dílo („dílo“)

Článek 2 Čas plnění

1. Zhotovitel se zavazuje dílo vytvořit a odevzdat objednateli nejpozději do

Článek 3 Cena za dílo

1. Cena za dílo se sjednává ve výši (slovy) bez DPH.
2. Cena za dílo je splatná tak, že objednatel zaplatí při podpisu této smlouvy zhotoviteli zálohu ve výši (slovy) a do po odevzdání díla, za předpokladu jeho schválení objednatelem, částku (slovy) na účet zhotovitele uvedený v záhlaví této smlouvy.
3. *Cena za dílo bude poskytovateli proplacena na základě jím vystaveného daňového dokladu - faktury se splatností 14 dnů ode dne následujícího po jejím doručení nabyvateli. Faktura bude uhrazena bezhotovostně na účet poskytovatele uvedený v záhlaví této smlouvy.*

Článek 4 Práva a povinnosti objednatele

1. Objednatel se zavazuje užít dílo k účelům stanoveným touto smlouvou, tj. k
2. Objednatel se zavazuje do ... od podpisu této smlouvy zaslat zhotoviteli podklady sloužící k vytvoření díla poštou (alt. v elektronické podobě na e-mailovou adresu zhotovitele uvedenou v záhlaví této smlouvy).
3. Zhotovitel se zavazuje, že návrh díla předá objednateli do
4. Po odevzdání návrhu díla jej do ... objednatel posoudí, zda odpovídá této smlouvě a jejímu účelu. Pokud dojde k závěru, že dílo nemá vady a bylo zpracováno podle této smlouvy, bude zhotoviteli zaplacen druhá část ceny díla podle článku 3 odst. 3. této smlouvy a dílo bude neprodleně předáno k finalizaci.
5. Bude-li shledáno, že dílo má vady, tj. neodpovídá zadání a účelu podle této smlouvy, bude zhotoviteli bez zbytečného odkladu vráceno k přepracování a současně mu budou sděleny konkrétní údaje, jakým způsobem má být přepracováno a termín k přepracování, který bude činit od předání díla k přepracování.
6. Vlastnické právo k hmotnému substrátu převzatého díla přechází na objednatele okamžikem doplacení ceny za dílo podle článku 3, odst. 2. této smlouvy zhotoviteli, přičemž osobnostní práva zhotovitele k dílu zůstávají i nadále zachována.

Článek 5

Práva a povinnosti zhotovitele

1. Zhotovitel má povinnost zpracovat dílo způsobem dohodnutým v této smlouvě. V případě, že by objednatel dílo neschválil, má zhotovitel právo, aby k posouzení byl přizván znalec z příslušného oboru, který provede znalecké posouzení díla.
2. Zhotovitel není oprávněn pověřit provedením díla třetí osobou.
3. Zhotovitel má právo, aby mu po finalizaci díla objednatel předal kusů dokončeného autorských díla.

Článek 5

Licence a její předmět

1. Zhotovitel jako autor je výlučným vlastníkem autorských práv k dílu včetně souvisejících znalostí a vědomostí k jejich využití a je oprávněn dílem samostatně a bez jakýchkoliv omezení s ním nakládat, a to bez následných právních vad takového jednání.
2. Zhotovitel jako autor a poskytovatel hodlá postoupit autorské právo k užívání výše uvedeného díla nabyvateli, který má zájem získat oprávnění k užívání tohoto díla za podmínek stanovených touto smlouvou.
3. Předmětem této smlouvy je právo k užití díla spočívající v užívání díla ke všem možným způsobům využití, jež povaha díla připouští.

Článek 6

Rozsah užití díla

1. Objednatel jako nabyvatel je podle této smlouvy oprávněn používat samostatně předmět smlouvy.
2. Nabyvatel je oprávněn užívat dílo bez jakýchkoliv omezení v souladu s touto smlouvou.

Článek 7

Sublicence

1. Nabyvatel je podle této smlouvy oprávněn bez souhlasu poskytovatele poskytnout třetí osobě sublicenci, tedy právo k užití díla.

Článek 8

Teritorium k užití díla

1. Nabyvatel získává předmět smlouvy k užití na území České republiky.

Článek 9

Výhradní licence

1. Poskytovatel poskytuje nabyvateli licenci užití díla jako licenci výhradní.

Článek 10

Práva a povinnosti poskytovatele

1. Udělením oprávnění k výkonu práva užití díla, vzniká poskytovateli povinnost strpět zásah do práva díla užit v rozsahu vyplývajícím z této smlouvy.

2. Poskytovatel bere na vědomí, že nesmí poskytnout licenci třetí osobě a že není oprávněn k užití díla způsobem, ke kterému licenci udělil.
3. Poskytovatel odpovídá nabyvateli za právní bezvadnost práv nabytých touto smlouvou, tj. za to, že užitím díla podle smlouvy nemůže dojít k neoprávněnému zásahu do práv třetích osob ani k jinému porušení právních předpisů, že případné majetkové nároky třetích osob byly vypořádány. Poskytovatel rovněž odpovídá za škodu vzniklou v souvislosti s uplatněním práv třetích osob.

Článek 11

Práva a povinnosti nabyvatele

1. Nabyvatel není povinen dílo užívat.
2. Nabyvatel je povinen za poskytnutou licenci poskytnout poskytovateli úplatu.
3. Poskytovatel neuděluje nabyvateli dodatečné oprávnění k výkonu práva díla užit jeho zpracováním. Nabyvatel tak není oprávněn dílo upravit či změnit.

Článek 12

Úplata

1. Nabyvatel se touto smlouvou zavazuje zaplatit jednorázově poskytovateli za poskytnutí oprávnění k užití díla v rozsahu stanoveném touto smlouvou, smluvně stanovenou odměnu ve výši (slovy) bez DPH.
2. Odměna je zahrnuta v ceně za dílo podle článku 3 této smlouvy.
3. Ustanovení § 49 odst. 6 autorského zákona se pro užití díla podle této smlouvy nepoužije.

Článek 13

Doba trvání smlouvy

1. Tato smlouva se uzavírá na dobu určitou - na dobu trvání majetkových autorských práv poskytovatele.

Článek 14

Odstoupení od smlouvy

1. Zmaří-li se po uzavření této smlouvy účel, pro který byla uzavřena v důsledku podstatných okolností, za kterých byla uzavřena, může strana dotčená zmařením účelu smlouvy od ní odstoupit. Změnou okolností není ekonomická situace smluvní strany nebo změna tržní situace.
2. Zhotovitel je oprávněn odstoupit od smlouvy v případě, že objednatel nedodrží ustanovení čl. 3, odst. 2 této smlouvy za předpokladu, že byl zhotovitelem písemně vyzván k tomu, aby splnil ustanovení článku 3, odst. 2 této smlouvy do a objednatel toto nesplnil.
3. Pokud by objednatel dílo použil k jinému účelu, než jaký stanoví článek 4 odst. 1. této smlouvy, má zhotovitel právo od smlouvy odstoupit. Rovněž má právo od smlouvy odstoupit, pokud by objednatel nedodržel dohodnutý způsob finalizace díla. V těchto případech odstoupení zhotovitele od smlouvy je objednatel povinen vyplatit zhotoviteli plnou výši ceny díla.
4. Objednatel je oprávněn odstoupit od smlouvy v případě, že zhotovitel opakovaně nedodrží ustanovení čl. 4, odst. 5 této smlouvy za předpokladu, že byl objednatel písemně vyzván k tomu, aby zhojil vady prováděného díla do a zhotovitel vady díla neodstranil. V tomto případě je objednatel oprávněn převzít a uhradit pouze doposud provedené práce předmětu tohoto díla.
5. V případě odstoupení od smlouvy ze strany objednatele bude dílo vráceno zhotoviteli, a zhotovitel není povinen vrátit poskytnutou zálohu, ale nevznikne mu již nárok na doplatek podle článku 3, odst. 2. této smlouvy.

Článek 15

Smluvní sankce

1. Pokud by objednatel neuhradil v dohodnutém termínu doplatek ceny díla, jak je uvedeno v článku 3, odst. 2., má zhotovitel právo účtovat mu úrok z prodlení ve výši % za každý den prodlení.
2. V případě prodlení zhotovitele s předáním předmětu této smlouvy podle ustanovení článku 4 této smlouvy je objednatel oprávněn požadovat slevu z dohodnuté ceny za předmět této smlouvy ve výši % za každý den prodlení.

Článek 16

Rozhodčí doložka

1. Smluvní strany prohlašují, že případné spory z této smlouvy budou přednostně řešeny smírnou cestou, tj. vzájemným jednáním a teprve pak nebude-li dosaženo dohody, bude spor řešen prostřednictvím stálého rozhodčího soudu při Hospodářské komoře ČR a Agrární komoře ČR podle předpisů o rozhodčím řízení. Rozhodčí řízení se bude řídit českým právem.

Článek 17

Závěrečná ustanovení

1. Tato smlouva je převoditelná na právní nástupce kterékoli ze smluvních stran.
2. Nestanoví-li tato smlouva jinak, platí na právní vztahy jí založené obecně závazné platné právní předpisy.
3. Tuto smlouvu lze měnit, doplňovat nebo rušit pouze písemnou formou, a to vzestupně číslovanými dodatky, podepsanými oprávněnými osobami za každou stranu smlouvy.
4. Smluvní strany berou na vědomí, že obsah této smlouvy je předmětem obchodního tajemství, a že mají povinnost zachovávat o obsahu smlouvy a o jejím uzavření mlčenlivost.
5. Tato smlouva byla vyhotovena dvojmo a každá smluvní strana obdrží po jednom vyhotovení. Obě podepsaná vyhotovení mají stejnou právní sílu.
6. Tato smlouva vstupuje v platnost a účinnost dnem jejího podpisu.
7. Smluvní strany prohlašují, že smlouva byla uzavřena svobodně, vážně, určitě a srozumitelně a na důkaz souhlasu s jejím obsahem připojují své podpisy.

V dne

.....

Objednatel

V dne

.....

Zhotovitel

LICENČNÍ SMLOUVA O VYTVOŘENÍ AUTORSKÉHO DÍLA NA OBJEDNÁVKU

.....

(dále jen nabyvatel, rovněž jako „objednatel“)

a

.....

(dále jen autor)

uzavírají tuto

licenční smlouvu

1. Autor se zavazuje vytvořit autorské dílo („dílo“). Licenci na toto dílo poskytuje autor nabyvateli výhradně ke všem způsobům užití a v neomezeném rozsahu.
2. Autor svoluje k tomu, aby dílo bylo zveřejňováno, upravováno, zpracováno včetně překladu, spojeno s jiným dílem, zařazeno do díla souborného, to vše podle záměru nabyvatele, a také aby je nabyvatel uváděl na veřejnost pod svým jménem.
3. Autor se zavazuje dodat nabyvateli poštou (alt. elektronické podobě) dílo ve formě / podobě (alt. elektronické podobě na CD nebo DVD) do od podpisu této smlouvy. Nebude-li dílo dodáno, má nabyvatel právo od smlouvy odstoupit. Přitom není dotčeno jeho právo požadovat na autorovi náhradu případné škody, která mu nedodáním díla byla způsobena.
4. Autor prohlašuje, že do díla zapracuje všechny připomínky nabyvatele, které budou vzneseny do 30 dnů po dodání díla.
5. Autor si vyhrazuje právo na odstoupení od smlouvy z důvodu změny přesvědčení podle § 54 zákona č. 121/2000 Sb., o právu autorském a o právech souvisejících s právem autorským (autorský zákon).
6. Nabyvatel zaplatí autorovi za vytvoření díla a poskytnutí licence paušální odměnu v částce Polovina této odměny je splatná do od odevzdání díla, druhá polovina do od odevzdání díla.
7. Nabyvatel má právo postoupit licenci nebo její část třetí osobě.
8. Není-li uvedeno jinak, platí ustanovení zákona č. 121/2000 Sb., o právu autorském a o právech souvisejících s právem autorským (autorský zákon), v platném znění, a zákona č. 40/1964, občanský zákoník, v platném znění, popř. i zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, v platném znění.

V dne

.....

Nabyvatel

V dne

.....

Autor

LICENČNÍ SMLOUVA O PODMÍNKÁCH UŽITÍ DÍLA VE SMYSLU ZÁKONA O PRÁVU AUTORSKÉM (školní dílo)

uzavřená mezi smluvními stranami:

.....
(dále jen „autor“)

a

.....
(dále jen „nabyvatel“)

Článek 1

Dílo

1. Předmětem této smlouvy je práce o názvu , jejíž druh je specifikován jako(dále jen „dílo“)
2. Autor prohlašuje, že vytvořil samostatnou vlastní tvůrčí činností dílo shora popsané a specifikované.
3. Autor dále prohlašuje, že při zpracovávání díla se sám nedostal do rozporu s ustanoveními zákona č. 121/2000 Sb., o právu autorském a o právech souvisejících s právem autorským (autorský zákon), v platném znění.
4. Dílo je chráněno jako dílo dle autorského zákona v platném znění.

Článek 2

Licence

1. Licenční smlouvou autor poskytuje nabyvateli oprávnění k výkonu práva dílo užít (t.j. licenci) půjčováním rozmnoženin díla, které odevzdal nabyvateli, třetím osobám k jejich dočasné potřebě, a užitím díla pro potřebu nabyvatele (zejména jako studijní a výukový či výzkumný materiál využívaný zaměstnanci a studenty v rámci plnění nabyvatele a studia na ní, dále pak jako materiál pro propagaci nabyvatele.
2. Licence je poskytována celosvětově, pro celou dobu trvání autorských a majetkových práv k dílu.
3. Autor souhlasí se zveřejněním díla:
 - a.a ihned po uzavření této smlouvy
 - a.b v době po uzavření této smlouvy(z důvodu utajení v něm obsažených informací)
4. Autor souhlasí se zveřejněním díla:
 - a. v rámci volně dostupné Digitální knihovny vysokoškolských kvalifikačních prací (dále jen „Digitální knihovny VŠKP“)
 - b. pro potřeby studentů a zaměstnanců nabyvatele v rámci Digitální knihovny VŠKP v síti nabyvatele.
5. Pokud autor se zveřejněním díla nesouhlasí, napíše „Nesouhlasím s poskytnutím licence.“ a podepíše se.

Článek 3
Další ujednání o užití díla

1. Licence je poskytována jako nevýhradní. Nabyvatel je oprávněn postoupit tuto licenci třetí osobě a udělovat podlicence.
2. Nabyvatel není povinen dílo užít.
3. Nabyvatel je oprávněn dílo spojovat s jinými díly i zařadit dílo do díla souborného. Autor dává svolení k tomu, aby nabyvatel pořídil pro účely užití uvedené v této smlouvě překlad díla.
4. Smluvní strany se dohodly na uchování díla i v elektronické podobě a autor svolil k jeho sdělování veřejnosti i v elektronické podobě a to v rozsahu a účelu stanoveném touto smlouvou.
5. Nabyvatel se zavazuje k ochraně díla tak, jak mu tuto ochranu zaručuje právní řád ČR.

Článek 4
Bezúplatnost licence

1. Smluvní strany se dohodly, že autor licenci poskytuje nabyvateli bezúplatně.

Článek 5
Závěrečná ustanovení

1. Smlouva je sepsána ve třech vyhotoveních s platností originálu, z toho nabyvatel obdrží dvě vyhotovení, autor jedno vyhotovení.
2. Vztahy mezi smluvními stranami vzniklé a neupravené touto smlouvou se řídí zejména autorským zákonem a zákonem č. 40/1964, občanský zákoník, v platném znění, popř. i dalšími právními předpisy.
3. Smlouva byla uzavřena podle svobodné a pravé vůle smluvních stran, s plným porozuměním jejímu textu i důsledkům, nikoli v tísni a za nápadně nevýhodných podmínek.
4. Smlouva nabývá platnosti a účinnosti dnem jejího podpisu oběma smluvními stranami.

V dne

.....

Autor

V dne

.....

Nabyvatel

SMLOUVA O KNOW-HOW (u výrobků a / nebo služeb)

.....
(dále jen „poskytovatel“)

.....
(dále jen „nabyvatel“)

I. Preambule

Poskytovatel na základě vlastního vývoje vyrábí a prodává po dobu (druh výrobků, nebo poskytovaných služeb, u nichž je předávané know-how uplatněno).

Nabyvatel se podrobně seznámil s uvedenými výrobky a jejich technickými parametry a má zájem o nákup nehmotných statků podle obsahu následující smlouvy za účelem vlastní výroby a prodeje.

II. Předmět smlouvy

1. Předmětem smlouvy je předání know-how, které je konkrétně přesně vymezeno seznamem technologických předpisů, výkresové dokumentace, návodů, receptur a programových vybavení v příloze č. 1 této smlouvy (dále jen „dokumentace“) a to včetně zaučení odborníků nabyvatele.
2. Poskytovatel povoluje nabyvateli výrobu, užívání a prodej předmětů podle dokumentace předané v rámci této smlouvy.
3. Poskytovatel si vyhrazuje právo bez jakýchkoliv omezení předměty spadající pod předmět této smlouvy i nadále vyrábět, užívat a prodávat a poskytovat předmět této smlouvy dalším zájemcům. Nabyvatel není oprávněn poskytovat předmět této smlouvy ve smyslu článku II. odst. 1 žádné třetí osobě.

III. Smluvní oblast

1. Nabyvatel smí prodávat předměty vyrobené podle této smlouvy pouze na území
2. Nabyvatel se zavazuje zaplatit za porušení závazku ve smyslu čl. III. odst. 1 smluvní pokutu ve výši % ceny výrobků prodaných na území, na které se tato smlouva nevztahuje. Tato smluvní pokuta je splatná do dvou měsíců od uplatnění prokazatelného porušení čl. III odst. 1 poskytovatelem.
3. Nabyvatel se zavazuje uložit svým odběratelům závazek, odpovídající čl. III odst. 2 této smlouvy, to znamená neexportovat předmět této smlouvy na území mimo oblast určenou čl. III odst. 1. Tento závazek odběratelů nabyvatele bude zajištěn smluvní pokutou ve výši ... % z ceny výrobků s odpovídající splatností a sankcí za opožděnou úhradu a bude bezodkladně poukázán ve prospěch poskytovatele této smlouvy.

IV. Technická pomoc

1. Poskytovatel se zavazuje předat nabyvateli všechny informace o předmětu smlouvy a sdělit mu všechny své zkušenosti pro optimální zavedení výroby.
2. Poskytovatel dodá nabyvateli ve lhůtě ... po zaplacení % poplatku podle čl. VII. odst. 1 veškerou potřebnou dokumentaci, jak je tato stanovena v příloze č. 1 této smlouvy.

3. Poskytovatel na náklady nabyvatele zapůjčí své odborníky nabyvateli a to v rozsahu a za podmínek uvedených v příloze smlouvy.
4. Poskytovatel se zavazuje vyškolit pracovníky nabyvatele pro výrobu podle předmětu této smlouvy ve svém závodě v rozsahu a podle podmínek uvedených v příloze.

V. Záruky

1. Poskytovatel prohlašuje, že mu nejsou známa žádná práva třetích osob, zejména z patentů na vynálezy, či osvědčení na průmyslové nebo užité vzory, která by se vztahovala nebo mohla vztahovat k předmětu této smlouvy.
2. V případě, že by byl nabyvatel v souvislosti s naplňováním účelu této smlouvy stíhán pro porušení průmyslových práv třetích osob, budou náklady na takový spor hradit nabyvatel a poskytovatel každý z jedné poloviny. Nabyvatel musí o takovém napadení bezodkladně uvědomit poskytovatele a umožnit mu případné připojení se k takovému sporu.
3. Kromě podkladů, které byly v rámci smlouvy řádně předány, neručí poskytovatel za riziko technické výroby a upotřebení. V případě, že by nabyvatel byl uznán povinným uhradit škodu v souvislosti s předmětem smlouvy a ta vznikla vinou nedostatků v předaných podkladech, ručí poskytovatel za takovou škodu nejvýše do výše poplatků, které získal za dodávku, která byla předmětem úhrady škody.
4. Nabyvatel je povinen vyrábět předmět smlouvy tak, aby byly dodrženy veškeré podstatné parametry výrobků, jak jsou uvedeny v příloze této smlouvy. Nabyvatel je povinen veškeré podstatné parametry výrobků podle této smlouvy odpovídajícím způsobem kontrolovat a vést o této kontrole záznamy a ty archivovat minimálně ještě po ukončení platnosti této smlouvy. Pokud by byť i jen jediný z těchto parametrů nebyl plněn, je povinen nabyvatel požádat poskytovatele o dozor a pomoc směřující k nápravě a to na náklady nabyvatele.
5. Pokud k nápravě nedojde, ať již z jakýchkoliv důvodů, ani po uplynutí, má poskytovatel právo od smlouvy odstoupit, a to s výpovědní lhůtou, V takovém případě ale nemůže poskytovatel požadovat náhradu škody ani jiné újmy.

VI. Zdokonalení a změny

1. Vzniknou-li v době platnosti této smlouvy jakákoli zlepšení jejího předmětu, budou se smluvní strany o těchto zlepšeních informovat a v případě zájmu druhé strany o takové zlepšení bude pouze toto zlepšení předmětem dodatku k této smlouvě nebo samostatného vyjednávání o nové licenční smlouvě.
2. Nabyvatel si musí vyžádat svolení poskytovatele k provádění jakýchkoliv změn v souvislosti s výrobou předmětu smlouvy. To musí učinit doporučeným dopisem (alt. elektronicky) včetně jednoznačně navržených změn nejméně měsíců před předpokládanou změnou.
3. Pokud nabyvatel nepožádá včas o souhlas se změnou, nepřípadá v úvahu žádná odpovědnost poskytovatele na případné škody způsobené touto změnou.
4. Poskytovatel je povinen vyjádřit se k navrhované změně oznámené nabyvatelem stejnou formou nejpozději do od úplné a jasné informace o podstatě takové změny.
5. V případě souhlasu poskytovatele s navrženou změnou je poskytovatel oprávněn užívat takovou změnu při vlastní výrobě.
6. V případě, že změny navržené nabyvatelem budou předmětem průmyslověprávní ochrany, má po udělení ochrany nabyvatel právo na přiměřenou odměnu za každé užívání takového zlepšení poskytovatelem i dalšími nabyvateli.

VII.**Platby a poplatky**

1. Za předanou dokumentaci ve smyslu přílohy této smlouvy zaplatí nabyvatel poskytovateli pevnou částku ve výši (slovy).
2. Nabyvatel nemá žádné právo požadovat zpět tuto částku a to ani v případě, že smlouva byla předčasně, ať již z jakéhokoliv důvodu, vypovězena.
3. Částka ve smyslu čl. VII. odst. 1 této smlouvy bude uhrazena ve dvou splátkách. Prvních ... % do dvou měsíců od nabytí účinnosti této smlouvy a zbytek do dvou měsíců po řádném a úplném převzetí dokumentace.
4. Nabyvatel se zavazuje zaplatit ... % z čisté prodejní ceny výrobků vyrobených v souvislosti s touto smlouvou a podle předané dokumentace. Do čisté prodejní ceny nejsou zahrnovány žádné daně, poplatky a slevy. Dotace z veřejných zdrojů jsou /nejsou součástí čisté prodejní ceny.
5. Poplatek ve smyslu čl. VII. odst. 4 této smlouvy bude hrazen vždy nejpozději do ... každého kalendářního roku podle objemu výroby v předchozím kalendářním roce. Současně s poplatkem poskytne nabyvatel poskytovateli vyúčtování, z něhož budou patrné veškeré podstatné skutečnosti pro výpočet výše poplatku.
6. Nabyvatel se zavazuje, že nezávisle na prodeji výrobků podle předmětu této smlouvy nebude v jednotlivých letech platnosti této smlouvy poplatek hrazený podle čl. VII. odst. 4 této smlouvy nižší než
7. Částky placené podle čl. VII této smlouvy jsou čistými částkami bez veškerých daní a poplatků, které případně musí nabyvatel zvláště uhradit.
8. Veškeré platby budou prováděny v českých korunách, přičemž pro všechny platby v souvislosti s touto smlouvou bude platit přepočítávací kurz platný poslední den ročního období, za které je platba poskytována. Pro platby za dokumentaci podle čl. III odst. 1 a 3 platí přepočítávací kurz platný v den uzavření smlouvy.

VIII.**Ostatní ujednání**

1. Nabyvatel se zavazuje vést zvláštní knihy o rozsahu užívání předmětu smlouvy, které budou obsahovat alespoň počet výrobků, odběratele, datum faktury a výši čisté prodejní ceny.
2. Uvedené knihy budou přístupné poskytovateli s tím, že pro případ kontroly je zachová nabyvatel nejen po celou dobu platnosti smlouvy, ale i ... po ukončení platnosti této smlouvy a to včetně kopií veškerých faktur týkajících se předmětu smlouvy.
3. Nabyvatel se zavazuje všemožně napomáhat rozvoji prodeje výrobků podle této smlouvy.
4. Nabyvatel je oprávněn vyrábět i konkurenční výrobky, kde však není oprávněn užívat žádné poznatky, které získal v souvislosti s touto smlouvou.
5. Nabyvatel je oprávněn vypovědět smlouvu v řádné výpovědní lhůtě i z důvodů odpadnutí možnosti odbytu. Tuto skutečnost musí nabyvatel hodnověrně prokázat a veškerou výrobu podle této smlouvy zastavit a dále neužívat dokumentaci, techniky, postupy a konstrukce získané v rámci smlouvy.
6. Smlouva je sepsána ve dvou vyhotoveních s platností originálu, z toho každá ze smluvních stran nabyvatel obdrží jedno vyhotovení.
7. Smlouva byla uzavřena podle svobodné a pravé vůle smluvních stran, s plným porozuměním jejímu textu i důsledkům, nikoli v tísni a za nápadně nevýhodných podmínek.

8. Tato smlouva a veškeré právní vztahy z ní vzniklé a s nimi související právní důsledky včetně otázek její platnosti a eventuálně následky její neplatnosti se řídí právním řádem Veškeré spory vzniklé z této smlouvy či z právních vztahů s ní souvisejících budou Smluvní strany řešit jednáním. Nepodaří-li se odstranit smírnou cestou spor týkající se této smlouvy či právních vztahů s ní souvisejících, bude tento spor rozhodovat příslušný soud v (Alt.: Nepodaří-li se odstranit smírnou cestou spor týkající se vztahů z této smlouvy, bude tento spor předložen k rozhodnutí Rozhodčímu soudu Obě smluvní strany se zavazují, že splní rozhodčí nález tak, jako by to bylo rozhodnutí soudní.)

Smlouva nabývá platnosti a účinnosti dnem jejího podpisu oběma smluvními stranami.

V dne

.....

Poskytovatel

V dne

.....

Nabyvatel

DOHODA O MLČENLIVOSTI, OCHRANĚ INFORMACÍ A ZÁKAZU JEJICH ZNEUŽITÍ

kteřou uzavřely dle ustanovení § 269 odst. 2 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, v platném znění, níže uvedeného dne

Smluvní strany:

.....

a

.....

Článek I.

1. Účelem této Dohody je ochrana důvěrných informací smluvních stran, se kterými se smluvní strany seznámí v rámci jednání o a následně spolupráci, v jejímž rámci bude poskytovat ... (dále též jako „vzájemná spolupráce“).
2. Předmětem této Dohody je bližší vymezení důvěrných informací smluvních stran a převzetí závazku smluvních stran zachovat o těchto důvěrných informacích mlčenlivost a nesděliti je ani neumožnit k nim přístup třetím osobám, nebo je nevyužít ve svůj prospěch nebo ve prospěch třetích osob, není-li v této Dohodě stanoveno jinak.
3. Důvěrnými informacemi se pro účely této Dohody a po celou dobu trvání vzájemné spolupráce smluvních stran rozumí, bez ohledu na formu a způsob jejich sdělení či zachycení a až do doby jejich zveřejnění, jakékoli a všechny skutečnosti, které se smluvní strana v průběhu vzájemné spolupráce dozví, a / nebo které jí druhá smluvní strana v průběhu vzájemné spolupráce zpřístupní, jakož i sama existence těchto skutečností a vzájemné spolupráce smluvních stran (dále jen „důvěrné informace“).
4. Obchodní tajemství a důvěrné informace ve smyslu § 271 obchodního zákoníku touto smlouvou chráněné tvoří rovněž veškeré skutečnosti technické, ekonomické, právní a výrobní povahy v hmotné nebo nehmotné formě, které byly jednou ze smluvních stran takto označeny a byly poskytnuty druhé smluvní straně. Tyto skutečnosti nejsou v příslušných obchodních kruzích zpravidla běžně dostupné a obě smluvní strany mají zájem na jejich utajení a na odpovídajícím způsobu jejich ochrany. Obchodní tajemství a důvěrné informace jsou dále společně označeny též jako „chráněné informace“.

Článek II.

1. Obě smluvní strany se zavazují, že veškeré skutečnosti spadající do oblasti obchodního tajemství a důvěrné informace nebudou dále rozšiřovat nebo reprodukovat a nepřístupní je třetí straně. Současně se zavazují, že zabezpečí, aby převzaté dokumenty a případné analýzy obsahující obchodní tajemství nebo důvěrné informace byly řádně evidovány. Smluvní strany se dále zavazují, že obchodní tajemství a důvěrné informace nepoužijí v rozporu s jejich účelem ani účelem jejich poskytnutí pro své potřeby nebo ve prospěch třetích osob.
2. Obě smluvní strany omezí počet zaměstnanců a dalších osob pro styk s těmito chráněnými informacemi a přijmou účinná opatření pro zamezení úniku informací a přijmou ve vztahu k těmto zaměstnancům příslušná opatření, zejména jejich písemné závazky o zachování mlčenlivosti a / nebo zákazu či omezení konkurence.
3. V případě, že jedna smluvní strana bude nezbytně potřebovat k zajištění některé činnosti třetí stranu, může jí předat informace, které jsou předmětem ochrany dle této smlouvy, pouze s předchozím písemným souhlasem druhé smluvní strany, a to za podmínky, že se třetí strana smluvně zaváže k jejich ochraně.

4. Povinnost plnit ustanovení této smlouvy se nevztahuje na chráněné informace, které:
 - a) mohou být zveřejněny bez porušení této smlouvy;
 - b) byly písemným souhlasem druhé smluvní strany uvolněny od těchto omezení;
 - c) jsou veřejně dostupné nebo byly zveřejněny jinak, než porušením povinnosti jedné ze smluvních stran;
 - d) příjemce je zná zcela prokazatelně dříve, než je sdělí smluvní strana;
 - e) jsou vyžádány soudem, státním zastupitelstvím nebo věcně příslušným správním orgánem na základě zákona a jsou použity pouze k tomuto účelu.
5. Poskytnutí informací spadajících do oblasti obchodního tajemství nebo důvěrných informací *může zakládat / nezakládá* žádné právo na licenci, ochrannou známku, patent, právo užití nebo šíření autorského díla, ani jakékoliv jiné právo duševního nebo průmyslového vlastnictví.
6. Veškeré informace dle této smlouvy *nemusí zůstat / zůstanou* vlastnictvím poskytující smluvní strany, včetně subjektů jejího organizačního uspořádání a *nemusí být vráceny / budou vráceny* přijímající smluvní stranou straně poskytující po zaslání písemného požadavku poskytující smluvní strany nebo v případě, nebude-li informace nebo poskytnuté údaje přijímající smluvní strana potřebovat.

Článek III.

1. Za porušení povinností týkajících se ochrany obchodního tajemství nebo důvěrných informací podle této smlouvy má poškozená smluvní strana právo uplatnit u druhé smluvní strany, která tyto povinnosti porušila, nárok na zaplacení smluvní pokuty.
2. Výše smluvní pokuty je stanovena na ... (slovy: ...) za každý jednotlivý prokázaný případ porušení povinností.
3. Smluvní pokutu, na kterou vznikne poškozené smluvní straně nárok dle této smlouvy, je druhá smluvní strana povinna uhradit do ... kalendářních dnů ode dne prokazatelného doručení výzvy k úhradě smluvní pokuty. V případě pochybností se má výzva za doručenu ... den po jejím odeslání.
4. Způsobí-li jedna smluvní strana druhé smluvní straně škodu porušením této smlouvy, odpovídá za ni dle obecných právních předpisů. Zaplacením smluvní pokuty není dotčen nárok na náhradu škody.

Článek IV.

1. Smlouva nabývá platnosti a účinnosti dnem podpisu smluvními stranami.
2. Smlouva se uzavírá na *dobu neurčitou / na dobu*
3. Závazky stanovené touto smlouvou k ochraně skutečností tvořících obchodní tajemství a důvěrné informace, které byly předány přede dnem ukončení účinnosti této smlouvy, platí i nadále po ukončení účinnosti této smlouvy, a to po dobu *ode dne ukončení účinnosti této smlouvy / od skutečnosti*
4. Veškeré změny a doplňky této smlouvy vyžadují písemný souhlas obou smluvních stran ve formě následně číslovaných dodatků.
5. Právní vztahy vzniklé z této smlouvy a vyplývající z této smlouvy se řídí právním řádem České republiky.
6. Tato smlouva je vyhotovena ve dvou výtiscích, z nichž každá smluvní strana obdrží po podpisu jeden výtisk.

V dne
.....

V dne
.....

PROHLÁŠENÍ O ZACHOVÁNÍ MLČENLIVOSTI, ZÁKAZ KONKURENCE

Pan / paní (příjmení a jméno), narozen(a), bytem,
(dále jen „zúčastněná osoba“)

Prohlašuje tímto a bere na vědomí následující:

1. V souvislosti s účastí na a výkonem činností souvisejících s získává zúčastněná osoba informace a znalosti o (dále jen „předmětná činnost“), jejichž zneužití či nesprávné použití po dobu předmětné činnosti a / nebo po jejím skončení by mohlo dalším kompetentním a zodpovědným osobám právnickým a / nebo fyzickým (dále jen „hlavní subjekty“) nepřijatelným způsobem ztížit jejich další aktivity, podnikání, způsobit škodu a ohrozit jejich dobré jméno či integritu, být na újmu a / nebo poškodit právními předpisy chráněná práva hlavních subjektů, a to bez ohledu na závažnost jednání a / nebo způsobené škody.
2. Zúčastněná osoba se zavazuje zachovávat mlčenlivost o všech skutečnostech, o nichž se dozvěděla při předmětné činnosti, které hlavní subjekty utajují, a takové informace nesdělovat, nevyužít a nepřístupnit k vlastnímu prospěchu nebo prospěchu třetích osob. Zúčastněná osoba je zejména, ne však výlučně, vázána povinností mlčenlivosti o všech informacích, které se vztahují k, tj. které jsou anebo by mohly být součástí obchodního tajemství či jiného právními předpisy upraveného tajemství nebo které jsou jiným způsobem označeny za důvěrné nebo jejichž sdělením by hlavním subjektům případně i třetím právnickým a / nebo fyzickým osobám mohla být způsobena škoda, jako např. popisy nebo části popisů technologických procesů a vzorců, technických vzorců a technického know-how, informace o provozních metodách, procedurách a pracovních postupech, obchodní nebo marketingové plány, koncepce a strategie nebo jejich části, nabídky, kontrakty, smlouvy, dohody nebo jiná ujednání s třetími stranami, informace o výsledcích hospodaření, o vztazích s obchodními partnery. Dále se závazek mlčenlivosti zúčastněné osoby vztahuje na osobní údaje spoluzúčastněných osobách nebo jiných fyzických osobách a na přijatá bezpečnostní opatření k jejich zabezpečení, jakož i všechny další informace, jejichž zveřejnění by mohlo způsobit škodu a / nebo ohrozit dobré jméno hlavních subjektů či být na újmu a / nebo poškodit právními předpisy chráněná práva spoluzúčastněných osob nebo jiných fyzických osob.
3. Zúčastněná osoba je dále povinna zachovávat mlčenlivost o všech informacích a skutečnostech, ve vztahu k nimž se alespoň jeden z hlavních subjektů zavázal zachovávat mlčenlivost na základě smluvního ujednání se třetí osobou, pokud zúčastněné osobě takové smluvní ujednání bylo nebo muselo být známo.
4. Povinnost mlčenlivosti nezaniká ani po ukončení předmětné činnosti a nelze se jí nijak zprostit. Zúčastněná osoba je ovšem oprávněna zveřejnit pouze informace, které jsou hlavními subjekty schválené ke zveřejnění nebo kde jí to ukládají právní předpisy či z různých důvodů přestaly být utajovány a staly se veřejně dostupnými.
5. Zúčastněná osoba bere na vědomí, že v případě porušení povinnosti mlčenlivosti nese všechny důsledky s tím spojené, zejména pak musí poškozenému nahradit škodu, která prokazatelně vznikla následkem takového jednání.
6. Zúčastněná osoba se zavazuje, že informace, jež získá při předmětné činnosti, nepoužije jakkoliv ve svůj prospěch či ve prospěch třetí osoby. Zúčastněná osoba se dále zavazuje, že po dobu předmětné činnosti a po dobu ... po ukončení předmětné činnosti bude dodržovat zákaz konkurence v případech, kdy by mohlo dojít k využití znalostí a chráněných poznatků.
7. Zúčastněná osoba se dále zavazuje, (i) že nebude sama na vlastní účet nebo pro jakoukoliv třetí osobu vykonávat činnost, která se shoduje či je podobná předmětné činnosti nebo činnost mající soutěžní povahu k předmětné činnosti v případech, kdy by mohlo dojít k využití znalostí a chráněných poznatků; (ii) že jakoukoliv činnost v rámci zákazu konkurence stanoveného v člancích 6 a / nebo 7 může vykonávat pouze s předchozím písemným souhlasem hlavních subjektů, což se týká i činnosti vědecké, pedagogické, publikační, literární, umělecké a u správy vlastního majetku. Souhlas hlavních subjektů s výkonem jiné činnosti podle tohoto článku nabývá účinnosti pro každý jednotlivý případ okamžikem, kdy hlavní subjekty svůj souhlas k výkonu příslušné činnosti písemně oznámí zúčastněné osobě. Zúčastněná osoba bere na vědomí, že hlavní subjekty nejsou povinny souhlas s výkonem jiné činnosti udělit.

8. Zúčastněná osoba se zavazuje, že nebude po dobu ode dne ukončení předmětné činnosti sama na vlastní účet nebo pro jakoukoliv třetí osobu vykonávat činnost, která se shoduje či je podobná předmětné činnosti nebo činnost mající soutěžní povahu k předmětné činnosti (dále jen „prodloužení zákazu konkurence“). Ustanovení o předchozím písemném souhlasu k výkonu činnosti podle článku 7 se přiměřeným způsobem vztahuje a použije i prodlouženého zákazu konkurence.
9. Po uplynutí celého období prodloužení zákazu konkurence bude ze strany hlavních subjektů, na základě písemné žádosti zúčastněné osoby (obsahující rovněž čestné prohlášení o dodržení všech podmínek prodloužení zákazu konkurence) vyplacena za každý kalendářní měsíc doby prodloužení zákazu konkurence částka rovnající ..., tato částka bude představovat náhradu za omezení činnosti zúčastněné osoby (dále jen „náhrada“).
10. Dojde-li ze strany zúčastněné osoby k porušení jejího závazku podle tohoto článku, je zúčastněná osoba povinna uhradit hlavním subjektům pokutu ve výši náhrady za každé porušení, a to do ... pracovních dnů ode dne obdržení písemné výzvy hlavních subjektů k jejímu zaplacení.
11. Zúčastněná osoba bere na vědomí, že ... prodloužení zákazu konkurence podle článku 8 může být hlavními subjekty rozšířeno, a to až celkem na od ukončení předmětné činnosti.
12. V případě porušení závazků zúčastněné osoby vyplývajících z článků 6–11 jsou hlavní subjekty oprávněny požadovat po zúčastněné osobě, aby bez zbytečného odkladu (i) vydala veškerý majetkový prospěch, který získala v důsledku tohoto porušení, nebo (ii) převedla práva získaná tímto porušením na hlavní subjekty a (iii) pokud bude takovýmto porušením hlavním subjektům způsobena jakákoliv škoda, nahradila tuto škodu hlavním subjektům *v celém rozsahu / v rozsahu*
13. Ustanoveními tohoto dokumentu nejsou dotčena zejména příslušná ustanovení zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, v platném znění, jakékoliv smlouvy a ujednání již uzavřené na základě tohoto zákona mezi hlavními subjekty a zúčastněnou osobou, jakož i ustanovení smluv o výkonu funkce nebo svým obsahem a účelem obdobných smluv uzavřených mezi hlavními subjekty a zúčastněnou osobou nebo jiné dokumenty upravující vzájemný vztah mezi hlavními subjekty a zúčastněnou osobou.
14. Pokud je zde uveden termín „hlavní subjekty“, podle okolností konkrétní situace a případu se jím rozumí i jednotné číslo - „hlavní subjekt“ a naopak.

V dne

.....

Zúčastněná osoba

Poznámky

Hlavní cíle projektu EF-TRANS

Zlepšení spolupráce vědecko-výzkumných institucí a vysokých škol s aplikační sférou

Uspornění komercializace výsledků výzkumu a vývoje a jejich zavedení do praxe

Lepší využití a právní ochrana duševního vlastnictví

Motivace pracovníků vysokých škol a výzkumných institucí a poskytnutí návodů, jak v procesu komercializace postupovat.

Klíčové aktivity projektu

Aktivita 1 - Zpracování analytických studií a podkladů

Aktivita 2 - Tvorba metodik

Aktivita 3 - Vzdělávání

Aktivita 4 - EF-TRANS síť

Aktivita 5 - Diseminace projektu a jeho výsledků

Doba trvání projektu

srpen 2009 - prosinec 2012

Projektový tým EF-TRANS

Pavel Komárek (hlavní odborný garant), Václav Lukeš, Zdeněk Molcar, Aleš Vlč, Pavel Vykydal, Martin Podařil, Kamila Gabrielová, Milan Rosůlek, Martina Veselá, Míla Ťoupková, Petra Jedličková, Naďa Nevěřilová

Tým expertů

Karel Aim, Petr Bílek, Otakar Fojt, Rudolf Haňka, Miroslav Janeček, Jiří Perner, René Samek, Pavel Šmejkal, Tereza Šamanová, Olga Švestková

Síť EF-TRANS

Jan Černý, Martin Dittrich, Jana Drašarová, Pavel Habarta, Jiří Herinek, Tereza Chrástová, Aleš Klicnar, Radim Kocourek, Petr Konečný, Tomáš Lysenko-Chvíla, Nikolas Mucha, Miroslav Neulinger, Lucie Podrápská, Iveta Pospíšilová, Denisa Škopová, Dagmar Vávrová, Monika Vejchodová, Radek Žilka

Efektivní transfer znalostí

EF TRANS

Metodika IV - Využití licencí

Vydal projekt Efektivní transfer znalostí a poznatků z výzkumu a vývoje do praxe a jejich následné využití (EF-TRANS) v roce 2012 v nákladu 500 ks.

První vydání.

Vydává: Ministerstvo školství mládeže a tělovýchovy, Karmelitská 7, Praha 1

Odbor projektů reforem MŠMT

EF-TRANS - Individuální projekt národní v oblasti terciárního vzdělávání, výzkumu a vývoje

www.reformy-msmt.cz

Distribuce: vlastní

Grafické zpracování: Barbora Páníková

Tisk: Nakladatelství TAURIS

Tento materiál je spolufinancován Evropským sociálním fondem a státním rozpočtem České republiky.

ISBN 978-80-87601-05-1

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ